

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 5.7.2023
COM(2023) 414 final

2023/0227 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om produktion och saluföring av växtförökningsmaterial i unionen, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/2031, 2017/625 och 2018/848 samt om upphävande av rådets direktiv 66/401/EEG, 66/402/EEG, 68/193/EEG, 2002/53/EG, 2002/54/EG, 2002/55/EG, 2002/56/EG, 2002/57/EG, 2008/72/EG och 2008/90/EG (förordningen om växtförökningsmaterial)

(Text av betydelse för EES)

{SEC(2023) 414 final} - {SWD(2023) 410 final} - {SWD(2023) 414 final} -
{SWD(2023) 415 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Regler för produktion och saluföring av växtförökningsmaterial av jordbruksgrödor, grönsaker, vinstockar och fruktplantor har funnits på unionsnivå sedan 1960-talet. De omfattar följande direktiv (som gemensamt kallas direktiven om saluföring av växtförökningsmaterial):

- Rådets direktiv 66/401/EEG om saluföring av utsäde av foderväxter¹.
- Rådets direktiv 66/402/EEG om saluföring av utsäde av stråsäd².
- Rådets direktiv 68/193/EEG om saluföring av vegetativt förökningsmaterial av vinstockar³.
- Rådets direktiv 2002/53/EG om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter⁴.
- Rådets direktiv 2002/54/EG om saluföring av betutsäde⁵.
- Rådets direktiv 2002/55/EG om saluföring av utsäde av köksväxter⁶.
- Rådets direktiv 2002/56/EG om saluföring av utsädespotatis⁷.
- Rådets direktiv 2002/57/EG om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter⁸.
- Rådets direktiv 2008/72/EG om saluförande av annat föröknings- och plantmaterial av grönsaker än utsäde⁹.
- Rådets direktiv 2008/90/EG om saluföring av fruktplantsförökningsmaterial och fruktplantor avsedda för fruktproduktion¹⁰.

Dessutom reglerar rådets direktiv 98/56/EG¹¹ saluföringen av förökningsmaterial av prydnadsväxter.

¹ Rådets direktiv 66/401/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av foderväxter (EGT 125, 11.7.1966, s. 2298).

² Rådets direktiv 66/402/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av stråsäd (EGT 125, 11.7.1966, s. 2309).

³ Rådets direktiv 68/193/EEG av den 9 april 1968 om saluföring av vegetativt förökningsmaterial av vinstockar (EGT L 93, 17.4.1968, s. 15).

⁴ Rådets direktiv 2002/53/EG av den 13 juni 2002 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 1).

⁵ Rådets direktiv 2002/54/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av betutsäde (EGT L 193, 20.7.2002, s. 12).

⁶ Rådets direktiv 2002/55/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av köksväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 33).

⁷ Rådets direktiv 2002/56/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsädespotatis (EGT L 193, 20.7.2002, s. 60).

⁸ Rådets direktiv 2002/57/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 74).

⁹ Rådets direktiv 2008/72/EG av den 15 juli 2008 om saluförande av annat föröknings- och plantmaterial av grönsaker än utsäde (EUT L 205, 1.8.2008, s. 28).

¹⁰ Rådets direktiv 2008/90/EG av den 29 september 2008 om saluföring av fruktplantsförökningsmaterial och fruktplantor avsedda för fruktproduktion (EUT L 267, 8.10.2008, s. 8).

Direktiven om saluföring av växtförökningsmaterial utvärderades första gången 2008. Denna utvärdering och ytterligare studier som genomfördes 2013 och 2022, i samband med ett tidigare förslag om att se över lagstiftningen respektive detta förslag, bekräftade att direktiven har haft en betydande inverkan på den fria rörligheten, tillgången till och kvaliteten på växtförökningsmaterial på EU:s marknad. Denna lagstiftning har således varit av stor betydelse för skapandet av den inre marknaden för växtförökningsmaterial i EU. I dessa studier konstaterades emellertid också att lagstiftningen är komplex och splittrad, vilket sannolikt kommer att leda till fortsatt osäkerhet och skillnader i medlemsstaternas genomförande av den. Detta skapar ojämlika saluföringsmöjligheter för yrkesmässiga aktörer och för saluföringen av växtförökningsmaterial i hela unionen. Den rättsliga ramen behöver också anpassas till den senaste vetenskapliga och tekniska utvecklingen och till nya politiska mål när det gäller hållbarhet, klimatförändringar och utmaningar för den biologiska mångfalden.

Genom detta förslag införs en ny strategi, med en enda förordning som ersätter alla direktiv om saluföring av växtförökningsmaterial. Den föreslagna förordningen om växtförökningsmaterial syftar till att harmonisera genomförandet, öka effektiviteten, minska den administrativa bördan och stödja innovation. Den tar särskilt hänsyn till behovet av att säkerställa att produktionen av växtförökningsmaterial kan anpassas till föränderliga jordbruks-, trädgårds- och miljöförhållanden, möta klimatförändringarnas utmaningar, främja skyddet av biologisk mångfald inom jordbruket och uppfylla jordbrukarnas och konsumenternas ökande förväntningar när det gäller växtförökningsmaterialets kvalitet och hållbarhet.

Förslaget syftar också till att underlätta den tekniska utvecklingen inom produktion av växtförökningsmaterial och växtförädling, i enlighet med den snabba utvecklingen av europeiska och globala standarder. Det skapar en ram för införandet av digital teknik och för antagandet av ny teknik, såsom användningen av biomolekylära metoder för identifiering av sorter.

Det allmänna målet med detta initiativ är att för alla typer av användare säkerställa växtförökningsmaterial av hög kvalitet och med en mångfald av valmöjligheter, anpassat till nuvarande och framtida klimatförhållanden, vilket i sin tur kommer att bidra till tryggad livsmedelsförsörjning, skydd av biologisk mångfald och återställande av skogsekosystem. Tillgänglighet och tillgång till sorter och frökällor med förstärkta hållbarhetsegenskaper är avgörande för att förbättra hållbarheten genom att säkerställa stabil avkastning i jordbruksproduktionen och produktivitet i skogsekosystemen. Målet är närmare bestämt följande:

- Att öka tydligheten och samstämmigheten i den rättsliga ramen genom förenklade, förtydligade och harmoniserade grundläggande regler om grundläggande principer som presenteras i en modern rättslig form.
- Att göra det möjligt att ta till sig ny vetenskaplig och teknisk utveckling.
- Att säkerställa tillgången till växtförökningsmaterial som är lämpligt för framtida utmaningar.
- Att stödja bevarande och hållbart nyttjande av växt- och skogsgenetiska resurser.

¹¹ Rådets direktiv 98/56/EG av den 20 juli 1998 om saluföring av förökningsmaterial av prydnadsväxter (EGT L 226, 13.8.1998, s. 16).

- Att harmonisera ramen för offentlig kontroll av växtförökningsmaterial.
- Att förbättra samstämmigheten mellan lagstiftningen om växtförökningsmaterial och lagstiftningen om växtskydd.

Den föreslagna förordningen ingår i programmet om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet).

Efter samråd med medlemsstaterna och berörda parter har man kommit fram till att rådets direktiv 98/56/EG fortfarande på ett tillfredsställande sätt täcker behoven inom sektorn för förökningsmaterial av prydnadsväxter och att den sektorn därför inte omfattas av tillämpningsområdet för detta förslag till förordning.

• **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Under de senaste åren har unionens jordbrukspolitik kommit att betraktas som strategiskt viktig för självförsörjning samt tryggad försörjning och säkerhet i fråga om jordbruksbaserade livsmedel.

Den föreslagna förordningen läggs fram i detta sammanhang. Den är också en del av den övergripande politiken i den europeiska gröna given¹² och tillhörande strategier, däribland från jord till bord-strategin¹³, strategin för biologisk mångfald¹⁴ och EU-strategin för klimatanpassning¹⁵.

Förslaget är förenligt med från jord till bord-strategin, som syftar till att göra livsmedelssystemen rättvisa, hälsosamma och miljövänliga och därmed mer hållbara, samtidigt som tillgången till växtförökningsmaterial säkerställs, vilket tryggar jordbruksproduktionen och livsmedelsförsörjningen. Syftet är att bidra till en hållbar livsmedelsproduktion och klimatanpassning genom att styra växtförädlingen i en mer hållbar riktning. Detta görs genom att införa regler för testning och saluföring av sorter med hållbart bruks- och odlingsvärde.

Förslaget syftar dessutom till att stödja bevarande och hållbart nyttjande av växtgenetiska resurser och att bidra till biologisk mångfald inom jordbruket genom att införa lättare och anpassade regler om ekologiska sorter, bevarandesorter, nätverk för bevarande av utsäde och byte av utsäde mellan jordbrukare. Förslaget underlättar också produktion och saluföring av heterogent växtförökningsmaterial som inte tillhör någon sort.

Slutligen skapar förslaget en ram för införande av digital teknik för att registrera all certifieringsverksamhet, medlemsstaternas elektroniska inlämning av sortdata via en

¹² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Den europeiska gröna given* (COM(2019) 640 final).

¹³ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem* (COM(2020) 381 final).

¹⁴ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *EU:s strategi för biologisk mångfald för 2030 – Ge naturen större plats i våra liv* (COM(2020) 380 final).

¹⁵ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Att bygga upp ett klimatresilient Europa – den nya EU-strategin för klimatanpassning* (COM(2021) 82 final).

enda portal (EU:s portal för växtsorter) och möjligheten att utfärda elektroniska officiella etiketter i ett senare skede, i linje med den europeiska digitala strategin¹⁶.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

Genom detta förslag införs regler för produktion och saluföring av växtförökningsmaterial i EU, vilka är nödvändiga för att uppnå målen i den gemensamma jordbrukspolitiken. Den rättsliga grunden för detta förslag är således artikel 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*), som utgör den rättsliga grunden för att anta de bestämmelser som är nödvändiga för att uppnå målen i den gemensamma jordbrukspolitiken.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

Enligt artikel 4.2 d i EUF-fördraget gäller delad befogenhet mellan EU och medlemsstaterna på området för jordbruk och fiske, med undantag för bevarande av marina biologiska resurser.

Sedan direktiven om saluföring av växtförökningsmaterial antogs har alla områden som rör saluföring av växtförökningsmaterial i mycket stor utsträckning reglerats på unionsnivå. Antagandet av direktiven har varit en viktig bidragande faktor till upprättandet av en inre marknad för växtförökningsmaterial. De konsekvensbedömningar som genomfördes 2013 och 2023 bekräftade att de EU-regler som gäller för saluföring av växtförökningsmaterial har haft en allmänt positiv inverkan på den fria rörligheten, tillgången till och kvaliteten på växtförökningsmaterial på unionsmarknaden och därmed har underlättat handeln inom unionen. En uppdelning av marknaden för växtförökningsmaterial i 27 olika nationella system skulle medföra allvarliga hinder för rörligheten för växtförökningsmaterial på den inre marknaden och öka den ekonomiska bördan i samband med sortregistrering och de nödvändiga kontrollerna av växtförökningsmaterialets kvalitet och identifiering. Följaktligen kan de respektive politiska målen uppnås bättre genom att regleringen uteslutande sker på unionsnivå.

- **Proportionalitetsprincipen**

Som framgår av kapitel 7.4 i den konsekvensbedömning som åtföljer detta förslag är de föreslagna åtgärderna begränsade till åtgärder som måste vidtas på unionsnivå för att de ska vara ändamålsenliga och effektiva. För att uppfylla dessa behov och ta hänsyn till de viktiga skillnaderna mellan arter och olika typer av växtförökningsmaterial kommer direktiven om saluföring av växtförökningsmaterial att ersättas av en enda förordning om växtförökningsmaterial, som syftar till att behandla alla delar som är nödvändiga för produktion och saluföring av ett stort antal olika typer av växtförökningsmaterial: från frön och jordstammar till grenar, knölar, små plantor, hela träd, jordbruksgrödor, potatis, grönsaker, vinstockar, fruktplantor och annat.

¹⁶ Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, *Digital kompass 2030: den europeiska vägen in i det digitala decenniet* (COM(2021) 118 final).

Denna typ av instrument anses vara lämpligast, med tanke på att ett centralt inslag i förslaget är att fastställa harmoniserade regler för produktion och saluföring av växtförökningsmaterial. Enhetliga krav för växtförökningsmaterial är det lämpligaste sättet att säkerställa i) en hög kvalitetsnivå för användarna, ii) en väl fungerande inre marknad och lika villkor för aktörerna, samt iii) en hållbar jordbruks- och livsmedelsproduktion.

Det finns ett behov av att se till att alla medlemsstater tillämpar samma höga standarder, av vilka många har överenskommit på internationell nivå, och därmed minska möjligheterna till undantag för lägre standarder, om inte annat tillåts enligt den föreslagna förordningen. Sådana standarder skyddar också de yrkesmässiga aktörernas intressen och konkurrensen genom att undanröja tillämpningen av olika och diskriminerande regler över medlemsstaternas gränser.

För att anpassa de tekniska kraven till sina specifika agroekologiska förhållanden får medlemsstaterna, på vissa villkor och under en begränsad tid, och om det är vederbörligen motiverat, fastställa striktare nationella krav för kvaliteten på växtförökningsmaterial med kommissionens tillstånd. Medlemsstaterna ges vidare flexibilitet att genomföra regler om undersökning av sorter med avseende på värdet för hållbar odling och användning, på sätt som är anpassade till lokala agroekologiska förhållanden.

- **Val av instrument**

Förslaget har formen av en förordning som utfärdas av Europaparlamentet och rådet. Andra regleringsformer skulle vara olämpliga eftersom målen för åtgärden kan uppnås mest effektivt genom fullständigt harmoniserade krav i hela unionen, vilket garanterar fri rörlighet för växtförökningsmaterial.

3. **RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR**

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

År 2019 uppmanade rådet¹⁷ kommissionen att lägga fram en studie om unionens alternativ för att uppdatera den befintliga lagstiftningen om produktion och saluföring av växtförökningsmaterial¹⁸. Studien stöddes av en extern datainsamlingsstudie¹⁹. I den studien identifierades fem centrala problem med den befintliga lagstiftningen. Dessa gällde följande:

1. Det icke-harmoniserade genomförandet av lagstiftningen som leder till ojämlika konkurrensvillkor för aktörerna.
2. Komplexa och stelbenta förfaranden som skapar en tungrodd beslutsprocess.

¹⁷ Rådets beslut (EU) 2019/1905 av den 8 november 2019 om en begäran till kommissionen att lägga fram en studie om unionens alternativ till att uppdatera den befintliga lagstiftningen om produktion och saluföring av växtförökningsmaterial, och ett förslag, om så är lämpligt med hänsyn till resultaten av studien (EUT L 293, 14.11.2019, s. 105).

¹⁸ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, *Studie om unionens alternativ till att uppdatera den befintliga lagstiftningen om produktion och saluföring av växtförökningsmaterial* (SWD(2021)90 final).

¹⁹ ICF (2021), *Data gathering and analysis to support a Commission study on the Union's options to update the existing legislation on the production and marketing of plant reproductive material*, <https://doi.org/10.2875/406165>.

3. Den stelbenta rättsliga ramen gör det svårt att ta itu med politiska frågor som identifierats i den europeiska gröna given och dess tillhörande strategier.
4. Avsaknaden av en harmoniserad och riskbaserad ram för offentlig kontroll, vilket leder till ojämlika konkurrensvillkor för offentlig kontroll.
5. Avsaknaden av bestämmelser i den rättsliga ramen för att ta hänsyn till vetenskapliga och tekniska framsteg.

Rådets begäran från 2019 innehöll en översynsklausul. Enligt denna klausul fick kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag om resultatet av den ovannämnda studien gjorde detta till en lämplig åtgärd.

- **Samråd med berörda parter**

Den konsekvensbedömning som åtföljer den föreslagna förordningen om växtförökningsmaterial omfattade ett brett spektrum av samråd med alla typer av berörda parter. De olika typerna av samråd bestod av en inledande konsekvensbedömning, ett offentligt samråd, arbetsgrupper med behöriga nationella myndigheter och berörda parter samt bilaterala möten med intresseorganisationer.

- Det kom in 66 svar på samrådet om den inledande konsekvensbedömningen från 16 länder och 2 449 svar på det offentliga samrådet från 29 länder.
- 39 svarande på den inledande konsekvensbedömningen och 181 svarande på det offentliga samrådet lämnade in ett ståndpunktsdokument.
- Det genomfördes riktade samråd för att samla in mer specialiserad återkoppling från behöriga nationella myndigheter och små och medelstora företag, vilket resulterade i 25 respektive 251 svar.
- En riktad enkät från en extern konsult som stödde kommissionens konsekvensbedömning gav 99 svar.
- Konsulten genomförde dessutom 43 djupintervjuer och organiserade en fokusgrupp med tio deltagare.

Samråd med berörda parter visade att det finns ett övergripande stöd inom sektorn för växtförökningsmaterial för att behålla det nuvarande regelverket och dess två grundpelare: sortregistrering (baserad på särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet samt, i tillämpliga fall, odlings- och bruksvärde) och certifiering av växtförökningsmaterial. Behöriga nationella myndigheter och alla berörda parter som företräder utsädesindustrin betonade att det nuvarande systemet fungerar väl och att unionens industri för växtförökningsmaterial får internationellt erkännande för den höga kvaliteten på det utsäde som produceras och handlas.

Ett av de huvudsakliga målen med översynen är att utvidga bedömningen av egenskaper hos växtförökningsmaterial som bidrar till hållbar produktion. Växtförädlare och de flesta behöriga nationella myndigheter erkände att de nuvarande kraven på odlings- och användningsvärde för arter av lantbruksväxter redan bidrar till detta mål, eftersom de gör det möjligt att godkänna sorter med egenskaper som sjukdomsresistens, näringseffektivitet, tolerans mot torka och ökad avkastning. De berörda parterna stödde införandet av krav för undersökning av nya sorter av grönsaker, fruktplantor och vinstockar för sådana egenskaper, dock inte i form av det nuvarande odlings- och användningsvärdet för arter av lantbruksväxter, eftersom användningen av särskilt förökningsmaterial av grönsaker är mycket

varierande. Behovet av flexibilitet för att hantera de olika förhållandena i Europa betonades av nästan alla svarande.

Alla berörda parter var överens om behovet av undantag från det grundläggande systemet för sortregistrering och certifiering av växtförökningsmaterial för att uppfylla mål som är relevanta för bevarande och hållbart nyttjande av växtgenetiska resurser, ekologisk produktion och produktion i marginella områden. Åsikterna gick dock isär när det gäller omfattningen av sådana undantag, från krav på ett fullständigt undantag för byte av utsäde, bevarandeverksamhet och saluföring till amatörödlare, till åsikten att befintliga undantag är tillräckliga och inte behöver utvidgas. Flera icke-statliga organisationer krävde att den nya lagstiftningen uttryckligen skulle genomföra jordbrukarnas rättigheter enligt definitionen i det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk och FN:s deklaration om jordbrukares rättigheter. De viktigaste argumenten mot ett fullständigt undantag är farhågorna för växtskyddet, respekten för växtförädlarrätten och undvikandet av ojämlig konkurrens, samt behovet av att garantera minimikvalitet och spårbarhet för växtförökningsmaterial.

De flesta aktörer var överens om att det är önskvärt att kraven för offentlig kontroll harmoniseras. Det rådde delade meningar om huruvida offentlig kontroll enligt lagstiftningen om växtförökningsmaterial skulle omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625²⁰ på grund av farhågor om en potentiell ökning av den administrativa bördan. Nästan alla behöriga nationella myndigheter och aktörer var emot att inkludera certifieringssystemet för växtförökningsmaterial som sådant i förordningen om offentlig kontroll. De flesta behöriga nationella myndigheter och aktörer såg fördelar med införandet i form av effektivare kontroller av saluföring och importkontroller. De flesta berörda parter i alla kategorier efterlyste viss flexibilitet i organisationen av den offentliga kontrollen och att kostnaderna hålls så låga som möjligt.

De flesta berörda parter var överens om att användningen av biomolekylära metoder och digitala lösningar skulle kunna medföra fördelar och efterlyste en rättslig ram som gör det möjligt att tillämpa den senaste tekniken, i linje med utvecklingen av internationella standarder.

Närmare information om samråden med berörda parter finns i kapitel 5.2.5 och bilaga 2 i konsekvensbedömningen för den föreslagna förordningen om växtförökningsmaterial.

²⁰

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95, 7.4.2017, s. 1).

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Ett extern konsult som anlåtats av kommissionen genomförde en studie till stöd för konsekvensbedömningen²¹. Konsulten och dennes experter hade ett nära samarbete med kommissionens berörda avdelningar under studiens olika faser.

Konsulten samlade in ytterligare uppgifter och kommentarer genom skrivbordsundersökningar, en riktad enkät, en fokusgrupp, djupintervjuer med berörda parter, en fallstudie om byte av utsäde mellan jordbrukare och en kvalitativ jämförande analys av medlemsstaternas erfarenheter av bevarandesorter av fruktplanter och vinstockar. I stödstudien behandlades problemdefinitionen, argumenten för EU-åtgärder, målen för de politiska insatserna och referensscenariot. Den gick ut på att bedöma de potentiella effekterna av de tre alternativ som kommissionen föreslagit, som var och ett innehåller variationer på upp till 19 specifika åtgärder.

Stödstudien användes för att förfina alternativen och välja det rekommenderade alternativet.

- **Konsekvensbedömning**

Detta förslag grundar sig på en konsekvensbedömning som fick ett positivt yttrande med reservationer från nämnden för lagstiftningskontroll den 17 februari 2023.

Det finns två huvudsakliga problem med den nuvarande rättsliga ramen för växtförökningsmaterial, som detta förslag syftar till att ta itu med:

1. Det finns en icke-harmoniserad inre marknad som kännetecknas av olika villkor för aktörer och salufört växtförökningsmaterial i medlemsstaterna. Genomförandet av olika aspekter av lagstiftningen skiljer sig åt mellan medlemsstaterna eftersom i) lagstiftningen ger utrymme för tolkning, ii) medlemsstaterna försöker hitta praktiska lösningar för att undvika stelbenta bestämmelser och iii) lagstiftningen inte har följt den vetenskapliga och tekniska utvecklingen i tillräckligt god tid.
2. Lagstiftningen är inte anpassad till målen för den europeiska gröna given och de tillhörande strategierna. I synnerhet, och enligt den nuvarande lagstiftningen, är genetiskt olika sorter, växtförökningsmaterial som omfattas av verksamheten i nätverk för bevarande av utsäde och utsäde som byts mellan jordbrukare fortfarande föremål för krav på sortregistrering. Detta är tämligen oproportionerligt eftersom sådana sorter, utsäde och material inte alltid kan uppfylla dessa krav. Den ökande förekomsten av extrema väderförhållanden, i kombination med otillräcklig bedömning av hållbarhetsegenskaper vid registrering av nya sorter, sätter dessutom press på stabiliteten i avkastningen och därmed på motståndskraften hos den jordbruksbaserade livsmedelsproduktionen.

Det allmänna målet med detta initiativ är därför att för alla typer av användare säkerställa tillgången till växtförökningsmaterial av hög kvalitet och med en mångfald av valmöjligheter, som är anpassat till nuvarande och förväntade framtida klimatförhållanden.

²¹ ICF (20223), *Study supporting the Impact Assessment for the revision of the plant and forest reproductive material legislation*, <https://data.europa.eu/doi/10.2875/4381>.

I konsekvensbedömningen sammanställdes alla tänkbara åtgärder för analys, baserat på i) en extern datainsamlingsstudie till stöd för kommissionens studie om unionens alternativ för att uppdatera lagstiftningen om växtförökningsmaterial, ii) en studie till stöd för konsekvensbedömningen som genomfördes av en extern konsult iii) olika samråd med berörda parter, iv) ett offentligt samråd på nätet och v) djupintervjuer.

De olika, komplexa och ofta sammanhängande åtgärderna grupperades under tre olika alternativ, som jämförs med ett scenario med oförändrad politik. Tre alternativ bedömdes. Alternativ 1 gav störst flexibilitet, medan alternativ 3 gav störst harmonisering, för att minimera skillnaderna i hur lagstiftningen genomförs. Alternativ 2 balanserade behovet av flexibilitet med en högre grad av harmonisering för att få bukt med de problem som härrör från olika tolkningar.

Alla alternativ innehöll ett antal gemensamma delar, nämligen i) förenklade administrativa förfaranden och en mer flexibel beslutsprocess, ii) förenklade regler för ekologiska sorter och bevarandesorter, och iii) harmonisering med lagstiftningen om växtskydd.

1. **Alternativ 1 – Högsta grad av flexibilitet:** I alternativ 1 skulle minimikrav fastställas för offentlig kontroll av växtförökningsmaterial, men utan att dessa krav kopplas till förordningen om offentlig kontroll. Genom alternativet skulle man anta riktlinjer för användning av innovativa produktionsprocesser, biomolekylära metoder och digitala lösningar. Den befintliga bedömningen av nya sorter av arter av lantbruksväxter med avseende på egenskaper som bidrar till hållbar produktion skulle stärkas. En frivillig bedömning för grönsaker och fruktplantor skulle införas. Verksamheten inom nätverk för bevarande av utsäde, saluföring till amatörodlare och byte av växtförökningsmaterial mellan jordbrukare skulle vara undantagna från lagstiftningens tillämpningsområde.
2. **Alternativ 2 – Balans mellan flexibilitet och harmonisering (det rekommenderade alternativet):** Alternativ 2 skulle innebära att de offentliga kontrollerna av växtförökningsmaterial omfattas av förordningen om offentlig kontroll, men med förenklade importkontroller på lämpliga platser inom unionen, för att säkerställa en mer målinriktad och effektiv tillämpning av de befintliga reglerna. Grundläggande principer för användning av innovativa produktionsprocesser, biomolekylära metoder och digitala lösningar skulle inkluderas i lagstiftningen. Bedömningen av nya sorter med avseende på egenskaper som bidrar till hållbar produktion skulle bli ett krav för alla grupper av grödor, men med flexibilitet för medlemsstaterna att genomföra enligt sina egna agroekologiska förhållanden. Verksamheten inom nätverk för bevarande av utsäde, saluföring till amatörodlare och utbyten mellan jordbrukare skulle omfattas av lättare regler för att stimulera ökningen av den genetiska mångfalden hos växtförökningsmaterial, men garanterar också en minimikvalitet.
3. **Alternativ 3 – Högsta grad av harmonisering:** Alternativ 3 skulle innebära att de offentliga kontrollerna av växtförökningsmaterial och skogsodlingsmaterial omfattas av förordningen om offentlig kontroll, med strängare importkontroller vid gränskontrollstationer och krav på särskild importdokumentation för att stärka och helt harmonisera efterlevnaden. Detaljerade och bindande regler för användning av innovativa produktionsprocesser, biomolekylära metoder och digitala lösningar skulle inkluderas i lagstiftningen. Bedömningen av nya sorter med avseende på egenskaper som bidrar till hållbar produktion skulle bli ett

krav för alla grödor, med detaljerade och harmoniserade krav och metoder för alla medlemsstater. Verksamheten inom nätverk för bevarande av utsäde, saluföring till amatörödlare och utbyten mellan jordbrukare skulle omfattas av de allmänna kraven i lagstiftningen om växtförökningsmaterial för att uppnå enhetliga regler för alla marknadssegment.

På grundval av resultatet av konsekvensbedömningen drog kommissionen slutsatsen att alternativ 2 är det bästa alternativet för att på ett effektivt och konsekvent sätt uppnå alla mål för översynen av lagstiftningen om växtförökningsmaterial.

Det rekommenderade alternativet kommer att medföra effektivitetsvinster för aktörer och nationella behöriga myndigheter genom i) utökade möjligheter för aktörer att bedriva verksamhet under officiell övervakning, ii) harmonisering med lagstiftningen om växtskydd, iii) införande av riskbaserade offentliga kontroller och iv) möjligheten att använda biomolekylära metoder och digitala lösningar i registrerings- och certifieringssystemen. Obligatoriska skärpta hållbarhetskrav i kombination med flexibilitet att anpassa sig till lokala agroekologiska förhållanden kommer att bidra till en mer hållbar produktion av jordbruksbaserade livsmedel och tryggad livsmedelsförsörjning, eftersom sorter som är mer lämpade för de föränderliga agroklimatiska förhållandena kommer att ha en stabilare avkastning.

Det rekommenderade alternativet medför betydande ekonomiska kostnader för aktörer och nationella behöriga myndigheter på grund av behovet av ytterligare investeringar för att genomföra ytterligare hållbarhetsbedömningar för sorter av grönsaker och frukt. Dessa står dock i proportion till målen och kommer på medellång sikt att uppvägas av de fördelar som följer av en hållbar jordbruksbaserad livsmedelsproduktion. De kommer också att vägas mot klimatanpassningen i förhållande till t.ex. minskad resursanvändning eller högre avkastningsstabilitet. Andra åtgärder leder inte till nya skyldigheter för aktörerna, men ger dem nya alternativ eller lättare villkor för att få tillträde till marknaden.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Genom förslaget införs ett enklare och mindre betungande regelverk, särskilt för saluföring till amatörödlare och växtförökningsmaterial, som tjänar bevarandet och det hållbara nyttjandet av växtgenetiska resurser.

Förslaget ger yrkesmässiga aktörer möjlighet att utföra certifiering av växtförökningsmaterial under de behöriga myndigheternas officiella övervakning, om de så önskar. Det ger också möjlighet att utföra tekniska undersökningar för testning av sorter för att bevisa att sådana sorter har ett hållbart bruks- och odlingsvärde, i förädlarens lokaler under den behöriga myndighetens officiella övervakning. Båda dessa alternativ ger yrkesmässiga aktörer större flexibilitet och möjligheter att planera sin verksamhet.

Dessutom införs genom förslaget lättare och anpassade regler om

- a) tillträde till marknaden för ekologiska sorter och bevarandesorter,
- b) växtförökningsmaterial som är avsett för slutanvändare (t.ex. amatörödlare),
- c) växtförökningsmaterial som endast är avsett för, och bevaras av, vissa genbanker, organisationer och nätverk,
- d) utsäde som byts mellan jordbrukare.

Flera processer kommer att förenklas. Alla förenklingsåtgärder gynnar ett stort antal små och medelstora företag och mikroföretag, som utgör den stora majoriteten av sektorns verksamhet. Förslaget omfattar inte heller växtförökningsmaterial som säljs eller överförs på något annat sätt, kostnadsfritt eller inte, mellan personer för eget privat bruk och utanför deras näringsverksamhet, samt växtförökningsmaterial som endast används för officiell testning, förädling, besiktning, utställningar eller vetenskapliga ändamål. Slutligen införs genom förslaget nya åtgärder för digitalisering av sektorn för växtförökningsmaterial och regler om biomolekylära metoder för att öka effektiviteten och ändamålsenligheten i sortregistreringen och certifieringen av växtförökningsmaterial.

- **Grundläggande rättigheter**

Den föreslagna förordningen respekterar alla bestämmelser i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt genom att fastställa regler som syftar till näringsfrihet, undvikande av diskriminering samt konsument- och miljöskydd.

4. **BUDGETKONSEKVENSER**

Det finns inga budgetkonsekvenser.

5. **ÖVRIGA INSLAG**

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Senast fem år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas, och därefter vart femte år, ska medlemsstaterna lämna en rapport till kommissionen om flera aspekter av förordningen, särskilt användningen av undantag och strategier för att stödja bevarande och hållbart nyttjande av växtgenetiska resurser, biologisk mångfald i jordbruket och förenklade förfaranden för små producenter. Detta är nödvändigt för att se över ändamålsenligheten i dessa nya strategier och undersöka om förbättringar skulle behövas. De gäller särskilt rapportering om följande:

- Mängden certifierat växtförökningsmaterial och standardväxtförökningsmaterial och arealer som används för produktion av detta per år och art, med angivande av mängden som används för ekologiska sorter som är lämpliga för ekologisk produktion.
- Mängden salufört heterogent växtförökningsmaterial och arealer som används för produktion av materialet, per år och per art.
- Mängden salufört växtförökningsmaterial av bevarandesorter per år och art.
- Antalet yrkesmässiga aktörer som använder undantagen för saluföring till slutanvändare, de berörda arterna och totala mängden växtförökningsmaterial per art.
- Antalet genbanker, organisationer och nätverk med ett stadgeenligt eller annat uttalat mål att bevara växtgenetiska resurser, och de berörda arterna.
- Den mängd som fastställs per art för utsäde som byts mellan jordbrukare.
- Den mängd som tillåts per art för växtförökningsmaterial avsett för tester och försök för förädling av nya sorter.

- Den mängd växtförökningsmaterial per släkte och art som används vid tillfälliga svårigheter i försörjningen.
- Den mängd växtförökningsmaterial per släkte och art som importeras från tredje land.
- Antalet yrkesmässiga aktörer som är etablerade inom medlemsstatens territorium.
- **Förklarande dokument (för direktiv)**
Ej tillämpligt
- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

i) Tillämpningsområde

Den föreslagna förordningen kommer att ersätta de tio direktiven om saluföring av växtförökningsmaterial. Den kommer att tillämpas på en förteckning över arter av jordbruksgrödor, grönsaker, fruktplantor och vinstockar som har särskild ekonomisk och social betydelse för unionen, t.ex. för tryggad livsmedelsförsörjning.

Den föreslagna förordningen kommer inte att omfatta skogsodlingsmaterial, som för närvarande regleras genom rådets direktiv 1999/105/EG. Ett separat förslag har lagts fram för att ersätta det direktivet med en ny förordning från Europaparlamentet och rådet.

Förslaget kommer inte heller att omfatta förökningsmaterial för prydnadsväxter.

Det kommer också att utesluta växtförökningsmaterial som exporteras till tredje land.

ii) Krav för produktion och saluföring

I den föreslagna förordningen behålls de två huvudpelarna i direktiven om saluföring av växtförökningsmaterial: registrering av sorter och certifiering av enskilda partier av växtförökningsmaterial.

I förslaget införs den allmänna regeln att växtförökningsmaterial får produceras och saluföras endast om det tillhör sorter som är registrerade i nationella sortregister och till fördefinierade kategorier: prebasmaterial, stamutsäde, basmaterial, basutsäde, certifikatmaterial, certifikatutsäde, standardmaterial eller standardutsäde. I förslaget föreskrivs också registrering av heterogent material, som inte är en sort eller en blandning av sorter, och av kloner, utvalda kloner, multiklonala blandningar och polyklonalt växtförökningsmaterial.

Växtförökningsmaterial som prebasmaterial, stamutsäde, basmaterial, basutsäde, certifikatmaterial, certifikatutsäde, standardmaterial och standardutsäde måste produceras och saluföras i enlighet med tillämpliga internationella standarder för dessa kategorier och respektive arter. Dessa standarder är särskilt reglerna och föreskrifterna i OECD:s system för sortcertifiering eller kontroll av utsäde avsett för internationell handel⁽²²⁾ (*OECD-utsädessystemet*), Uneces standarder för utsädespotatis och

²² Decision Revising the OECD Schemes for the Varietal Certification or the Control of Seed Moving in International Trade [[OECD/LEGAL/0308](#)] (*OECD-utsädessystemet*).

Internationella frökontrollorganisationens regler om provtagning och testning av utsäde.

Växtförökningsmaterialets överensstämmelse med kraven för prebasmaterial, stamutsäde, basmaterial, basutsäde, certifikatmaterial och certifikatutsäde måste bekräftas genom besiktning, provtagning och testning som utförs av de behöriga myndigheterna (officiell certifiering) och intygas genom en officiell etikett. Genom förslaget införs en förteckning över arter vars utsäde endast får produceras och saluföras som stamutsäde, basutsäde eller certifikatutsäde. Detta återspeglar de nuvarande reglerna i direktiven om saluföring av växtförökningsmaterial och respektive internationella standarder. Dessutom fastställs lättare regler för standardutsäde och standardmaterial för vissa kategorier.

Som ett led i moderniseringen av certifieringssystemet överläts ansvar till yrkesmässiga aktörer. Enligt förslaget kommer det också att vara möjligt för den behöriga myndigheten att auktorisera yrkesmässiga aktörer att i) utföra certifiering av växtförökningsmaterial (certifiering under officiell övervakning) och ii) skriva ut den officiella etiketten.

Genom förslaget införs regler för märkning, förpackning, försegling och partier av växtförökningsmaterial. Dessa bygger till stor del på regler och föreskrifter i OECD-utsädessystemet och de erfarenheter som gjorts vid genomförandet av direktiven om saluföring av växtförökningsmaterial.

Utsädessorter kommer att få produceras och saluföras i blandningar med andra utsädessorter av samma eller andra släkten eller arter som omfattas av denna förordning. Medlemsstaterna har dock möjlighet att tillåta produktion och saluföring av en blandning av utsäde med utsäde som inte omfattas av förordningens tillämpningsområde, i syfte att bevara genetiska resurser och skydda den naturliga miljön.

Slutligen kommer kontrollodling att ske för att kontrollera sortäktheten och sortrenheten hos enskilda fröpartier. Biomolekylära tester får användas för att kontrollera sortäkthet och sortrenhet.

iii) Undantag

Genom förslaget införs ett flexibelt tillvägagångssätt för vissa verksamheter, växtförökningsmaterial och sorter. I dessa fall fastställs mindre strikta krav på grundval av erfarenheterna från direktiven om saluföring av växtförökningsmaterial, internationella standarder och i synnerhet behovet av att stödja biologisk mångfald inom jordbruket och bevarande av genetiska resurser.

Mot denna bakgrund införs genom förslaget mindre strikta regler för bevarandesorter, heterogent material, växtförökningsmaterial som säljs till slutanvändare (t.ex. amatörodlare), växtförökningsmaterial som saluförs till eller mellan genbanker, organisationer och nätverk, samt utsäde som byts mellan jordbrukare.

I förslaget fastställs vidare undantag för saluföring av i) växtförökningsmaterial för förädlare i syfte att utveckla nya sorter, ii) växtförökningsmaterial av ännu inte registrerade sorter som används för uppförökning av växtförökningsmaterial eller för försök, iii) växtförökningsmaterial vid tillfälliga svårigheter att tillhandahålla det, och iv) utsäde som ännu inte

slutgiltigt certifierats. I förslaget fastställs också undantag för nödåtgärder och tillfälliga experiment.

iv) Import

Import av växtförökningsmaterial från tredje land kommer endast att tillåtas om det i en bedömning fastställs att sådant växtförökningsmaterial uppfyller krav som är likvärdiga med dem som gäller för växtförökningsmaterial som produceras och saluförs i unionen. En sådan bedömning kommer att grundas på en grundlig undersökning av den information som lämnats av tredjelandet och dess relevanta lagstiftning. Den kommer också att grundas på ett tillfredsställande resultat av en revision som utförts av kommissionen i det berörda tredjelandet, om en sådan revision har ansetts nödvändig.

v) Yrkesmässiga aktörer

Yrkesmässiga aktörer måste registreras i de register som ska föras och uppdateras enligt förordning (EU) 2016/2031 av förenklingsskäl, eftersom de i mycket stor utsträckning redan omfattas av det tillämpningsområde som avses i den förordningen. Yrkesmässiga aktörer måste uppfylla vissa grundläggande krav för att säkerställa lämplig kunskap om och hantering av det växtförökningsmaterial som står under deras kontroll. Växtförökningsmaterial som saluförs mellan yrkesmässiga aktörer kommer att omfattas av spårbarhetskrav.

vi) Registrering av sorter

Genom förslaget införs den allmänna regeln att växtförökningsmaterial måste tillhöra registrerade sorter. Vidare fastställs förfarandet och villkoren för registrering av dessa sorter.

I förslaget föreskrivs att en sort måste vara upptagen i minst ett nationellt sortregister. Detta kommer att vara tillräckligt för att sorten omedelbart ska få saluföras i hela EU. Sorten kommer också att registreras i ett unionssortsregister med hjälp av EU:s portal för växtsorter, som kommer att ge en översikt över alla sorter som får saluföras.

Sorter kommer att registreras under två kategorier:

- i) Sorter med en officiell beskrivning, som genomgår ett test avseende deras särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet. och
- ii) Bevarandesorter med en officiellt erkänd beskrivning, som inte behöver testas för särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet och som omfattas av mindre strikta saluföringskrav.

Sorter som genomgår testning avseende särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet (officiell beskrivning) kommer vidare att genomgå testning avseende hållbart bruks- och odlingsvärde. Genom den föreslagna förordningen utvidgas tillämpningsområdet för bedömningen av det hållbara bruks- och odlingsvärdet från jordbruksgrödor (nuvarande tillämpningsområde för direktiven om växtförökningsmaterial) till grönsaker och fruktarter, för att säkerställa en bredare och mer hållbar strategi för hela sektorn för växtförökningsmaterial. För att kunna registreras måste dessa sorter som helhet medföra en förbättring jämfört med andra sorter av samma släkte eller art när det gäller följande aspekter:

- Avkastning, inklusive avkastningsstabilitet och avkastning under förhållanden med begränsad användning av insatsmedel.
- Tolerans/resistens mot biotisk stress, inklusive växtsjukdomar orsakade av nematoder, svamp, bakterier, virus, insekter och andra skadegörare.
- Tolerans/resistens mot abiotisk stress, inklusive klimatanpassning.
- Effektivare användning av naturresurser, t.ex. vatten och näringsämnen.
- Minskat behov av externa insatsmedel, t.ex. växtskyddsmedel och gödningsmedel.
- Egenskaper som förbättrar hållbarheten vid lagring, bearbetning och distribution.
- Kvalitetssegenskaper eller näringsmässiga egenskaper.

Dessa aspekter är viktiga för att säkerställa att nya sorter bidrar till en hållbar jordbruksproduktion, som tillgodoser ekonomiska, miljömässiga och bredare samhällsliga behov.

På grund av vikten av testning avseende särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet kommer sådan testning endast att utföras av de behöriga myndigheterna. De lokaler som används för denna testning kommer att granskas av Gemenskapens växtsortsmyndighet med tanke på dess sakkunskap inom denna sektor.

Testning avseende värdet för hållbar odling och användning kan dock även utföras av yrkesmässiga aktörer under officiell övervakning av de behöriga myndigheterna. Detta är motiverat eftersom tillämpningsområdet för värdet av hållbar odling och användning utvidgas till fler arter och det finns ett behov av att säkerställa tillgången till testanläggningar. De lokaler som används av de yrkesmässiga aktörerna kommer att granskas av de behöriga myndigheterna.

Sorter som har beviljats växtförädlarrätt enligt rådets förordning (EG) nr 2100/94, eller enligt lagstiftningen i en medlemsstat, kommer att anses vara särskiljbara, enhetliga och stabila och ha en lämplig benämning för de syften som avses i den föreslagna förordningen. Behöriga myndigheter får också använda andra medlemsstaters myndigheters testning avseende särskiljbarhet, enhetlighet, stabilitet och värde för hållbar odling och användning för att registrera en sort i sina nationella register.

I förslaget fastställs vidare regler om inlämnande, innehåll, formell granskning och inlämningsdatum för ansökningar om sortregistrering, tekniska undersökningar och organisation, ytterligare regler om teknisk undersökning, sekretess, den preliminära undersökningsrapporten och den preliminära officiella beskrivningen, undersökningsrapporten och den slutliga officiella beskrivningen, undersökningen av en sorts benämning samt beslutet om registrering av en sort i det nationella sortregistret.

Registreringsperioden för en sort kommer att vara tio år, för att uppmuntra innovation och ersättning av dessa sorter med nya. För sorter av fruktplanter och förökningsmaterial av vinstockar kommer registreringsperioden att vara 30 år. Detta beror på att det krävs längre tid för att fullborda produktionscykeln för sådana arter. Registreringsperioden kommer att kunna förnyas.

I förslaget fastställs regler för underhåll, dokumentation och provtagning av de registrerade sorterna för att säkerställa att de kan identifieras och kontrolleras effektivt under hela registreringsperioden.

vii) Ändringar av andra unionsakter och slutbestämmelser

Den föreslagna förordningen innehåller en ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031²³, genom att klargöra att reglerade icke-karantänskadegörare uteslutande regleras enligt den förordningen. Vidare införs möjligheten att OECD-etiketten för importerat växtförökningsmaterial kombineras med växtpasset i ett enda format.

Genom förslaget införs dessutom en ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 för att inkludera regler om växtförökningsmaterial i tillämpningsområdet för unionens lagstiftning om offentlig kontroll. De grundläggande reglerna och principerna för offentlig kontroll kommer också att gälla för produktion och saluföring av växtförökningsmaterial, inklusive de som rör myndigheternas befogenheter, delegering av uppgifter och certifiering. Kommissionen kommer att få befogenhet att vid behov anta särskilda regler för offentlig kontroll av saluföring av växtförökningsmaterial och yrkesmässiga aktörer. När det gäller import kommer de allmänna reglerna att tillämpas på riskbasis.

Slutligen ändras genom den föreslagna förordningen Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848²⁴ om ekologisk produktion, för att uppdatera innehållet i ”växtförökningsmaterial” och ”ekologiskt heterogent material” som avses i den förordningen. Det säkerställer också att alla regler om heterogent växtförökningsmaterial, både ekologiskt och icke-ekologiskt heterogent material, uteslutande fastställs i den föreslagna förordningen.

Den föreslagna förordningen kommer att tillämpas tre år efter det att den har trätt i kraft, för att ge behöriga myndigheter och yrkesmässiga aktörer tillräckligt med tid för att anpassa sig till de nya bestämmelserna. Det kommer också att ge kommissionen tid att anta de delegerade akter och genomförandeakter som krävs. En ytterligare övergångsperiod på två år kommer att gälla för tillämpningen av de nya kraven för testning avseende hållbart bruks- och odlingsvärde för nya sorter av fruktplantor och grönsaker.

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 av den 26 oktober 2016 om skyddsåtgärder mot växtskadegörare, ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 228/2013, (EU) nr 652/2014 och (EU) nr 1143/2014 samt om upphävande av rådets direktiv 69/464/EEG, 74/647/EEG, 93/85/EEG, 98/57/EG, 2000/29/EG, 2006/91/EG och 2007/33/EG (EUT L 317, 23.11.2016, s. 4).

²⁴ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 834/2007 (EUT L 150, 14.6.2018, s. 1).

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om produktion och saluföring av växtförökningsmaterial i unionen, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/2031, 2017/625 och 2018/848 samt om upphävande av rådets direktiv 66/401/EEG, 66/402/EEG, 68/193/EEG, 2002/53/EG, 2002/54/EG, 2002/55/EG, 2002/56/EG, 2002/57/EG, 2008/72/EG och 2008/90/EG (förordningen om växtförökningsmaterial)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 43.2,
med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

- (1) Regler om produktion och saluföring av växtförökningsmaterial från jordbruksgrödor, grönsaker, vinstockar och fruktplantor har funnits fastställda på unionsnivå sedan 1960-talet. Produktion och saluföring av växtförökningsmaterial på unionens territorium regleras i rådets direktiv 66/401/EEG², 66/402/EEG³, 68/193/EEG⁴, 2002/53/EG⁵, 2002/54/EG⁶, 2002/55/EG⁷, 2002/56/EG⁸, 2002/57/EG⁹,

¹ Ännu ej offentliggjort.

² Rådets direktiv 66/401/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av foderväxter (EGT 125, 11.7.1966, s. 2298).

³ Rådets direktiv 66/402/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av stråsäd (EGT 125, 11.7.1966, s. 2309).

⁴ Rådets direktiv 68/193/EEG av den 9 april 1968 om saluföring av vegetativt förökningsmaterial av vinstockar (EGT L 93, 17.4.1968, s. 15).

⁵ Rådets direktiv 2002/53/EG av den 13 juni 2002 om den gemensamma sortlistan för arter av lantbruksväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 1).

⁶ Rådets direktiv 2002/54/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av betutsäde (EGT L 193, 20.7.2002, s. 12).

⁷ Rådets direktiv 2002/55/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av köksväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 33).

⁸ Rådets direktiv 2002/56/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsädespotatis (EGT L 193, 20.7.2002, s. 60).

⁹ Rådets direktiv 2002/57/EG av den 13 juni 2002 om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter (EGT L 193, 20.7.2002, s. 74).

2008/72/EG⁽¹⁰⁾ och 2008/90/EG⁽¹¹⁾ (direktiven om saluföring av växtförökningsmaterial). Dessa rättsakter har utgjort den rättsliga ramen för produktion och saluföring av växtförökningsmaterial och har därför haft stor betydelse för upprättandet av den inre marknaden för växtförökningsmaterial i unionen.

- (2) De konsekvensbedömningar som kommissionen genomförde 2013 och 2023 bekräftade att dessa direktiv har haft en betydande inverkan på den fria rörligheten för, tillgången till och den höga kvaliteten på växtförökningsmaterial på unionsmarknaden och därmed har underlättat handeln med växtförökningsmaterial inom unionen.
- (3) Reglerna om produktion och saluföring av växtförökningsmaterial behöver dock anpassas till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen på områdena jordbruk, trädgårdsodling och växtförädling. Dessutom behöver lagstiftningen uppdateras på grundval av ändringar av internationella standarder och erfarenheter från tillämpningen av direktiven om växtförökningsmaterial. Reglerna behöver förtydligas för att underlätta ett mer harmoniserat genomförande. Därför bör direktiven om saluföring av växtförökningsmaterial ersättas av en samlad förordning om produktion och saluföring av växtförökningsmaterial inom unionen.
- (4) Växtförökningsmaterial utgör utgångsmaterialet för växtproduktion i unionen. De har således avgörande betydelse för produktionen av råvaror för livsmedels- och foderändamål och för en effektiv användning av växtresurser. De bidrar till miljöskyddet och kvaliteten på livsmedelskedjan och livsmedelsförsörjningen i unionen som helhet. Med andra ord förefaller tillgången till, kvaliteten på och mångfalden av växtförökningsmaterial vara av yttersta vikt för att genomföra den omställning till hållbara livsmedelssystem som efterlyses i Jord till bord-strategin¹² men även för jordbruk, trädgårdsodling, miljöskydd, begränsning av och anpassning till klimatförändringar, livsmedels- och fodersäkerhet samt ekonomin i allmänhet.
- (5) För omställningen till hållbara livsmedelssystem bör unionslagstiftningen därför ta hänsyn till behovet av att säkerställa att produktionen av växtförökningsmaterial kan anpassas till de föränderliga jordbruks-, trädgårdsodlings- och miljöförhållandena, möta de utmaningar som klimatförändringarna medför, skydda och återställa den biologiska mångfalden och uppfylla jordbrukarnas och konsumenternas ökande förväntningar på växtförökningsmaterial som kännetecknas av hög kvalitet och hållbarhet.
- (6) Tillämpningsområdet för denna förordning bör endast omfatta växtförökningsmaterial av vissa släkten och arter av ökad ekonomisk och social betydelse. Den betydelsen bör bedömas med utgångspunkt i huruvida de släktena och arterna representerar ett betydande produktionsområde och värde i unionen, i deras betydelse för en trygg livsmedels- och foderproduktion i unionen och i huruvida de saluförs i minst två medlemsstater. Produktionsområdet och värdet kan beröra flera tekniska aspekter. Beroende på omständigheterna kan de beräknas på grundval av faktorer som den totala storleken på produktiv mark i flera olika områden i unionen, saluföringsvärdet av

¹⁰ Rådets direktiv 2008/72/EG av den 15 juli 2008 om saluförande av annat föröknings- och plantmaterial av grönsaker än utsäde (EUT L 205, 1.8.2008, s. 28).

¹¹ Rådets direktiv 2008/90/EG av den 29 september 2008 om saluföring av fruktplantsförökningsmaterial och fruktplantor avsedda för fruktproduktion (EUT L 267, 8.10.2008, s. 8).

¹² Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, Europeiska rådet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem (COM(2020) 381 final).

växtförökningsmaterial i förhållande till specifika sektorer eller jordbrukarnas, slutanvändarnas och industrins efterfrågan på dessa arter.

- (7) Dessa släkten och arter bör förtecknas och klassificeras efter avsett användningsområde, dvs. som jordbruksgrödor, grönsaker, fruktplantor eller vinstockar. Denna klassificering är nödvändig för att säkerställa ett proportionerligt tillvägagångssätt, eftersom vissa arter endast är viktiga för vissa användningsområden.
- (8) Vidare kan vissa sorter ha egenskaper som, när de odlas under vissa förhållanden, skulle kunna få oönskade agronomiska effekter som skulle motverka förordningens syfte att bidra till jordbruksproduktionens hållbarhet. Detta syfte kan endast uppnås om sådana sorter omfattas av lämpliga odlingsförhållanden under vilka dessa oönskade agronomiska effekter undviks. Dessa förhållanden bör gälla vid odling av dessa sorter för produktion av livsmedel, foder eller industrimaterial och inte bara när de är avsedda för produktion och saluföring av växtförökningsmaterial. Därför bör denna förordning omfatta förhållandena för odling av dessa sorter, inbegripet för produktion av livsmedel, foder eller andra produkter.
- (9) Växtförökningsmaterial bör definieras brett, och inbegripa alla växter som kan användas för produktion av hela växter, och som är avsedda för detta ändamål. Denna förordning bör därför omfatta utsäde, liksom alla andra former av växter i samtliga utvecklingsstadier som kan användas för produktion av hela växter, och som är avsedda för detta ändamål.
- (10) Denna förordning bör inte omfatta skogsodlingsmaterial, på grund av de särskilda egenskaperna och de mycket annorlunda begreppen och termerna på det området. Skogsodlingsmaterial omfattas därför av en separat rättsakt, nämligen Europaparlamentets och rådets förordning (EU).../...¹³ +.
- (11) Denna förordning bör inte omfatta förökningsmaterial av prydnadsväxter, eftersom det efter samråd med medlemsstaterna och de berörda parterna har konstaterats att rådets direktiv 98/56/EG (¹⁴) fortfarande i tillräcklig utsträckning täcker behoven i den sektorn.
- (12) Denna förordning bör inte omfatta växtförökningsmaterial som exporteras till tredjeländer och inte heller växtförökningsmaterial som endast används för offentlig testning, förädling, besiktning, utställning eller vetenskapliga ändamål. Detta beror på att sådana kategorier av växtförökningsmaterial inte kräver särskilda harmoniserade äkthets- eller kvalitetsstandarder och inte äventyrar äktheten och kvaliteten på andra växtförökningsmaterial som saluförs i unionen.
- (13) Denna förordning bör inte omfatta växtförökningsmaterial som säljs eller överläts på något annat sätt, även kostnadsfritt, mellan personer för eget privat bruk och utanför deras näringsverksamhet. Det vore orimligt att föreskriva regler för sådan användning av växtförökningsmaterial, eftersom denna typ av överlåtelse vanligtvis är begränsad till mycket små belopp, saknar kommersiellt syfte och enbart rör privat verksamhet.

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... (EUT..., s....).

+ Publikationsbyrån, för in numret på den förordning som finns i dokument (.../COD)) i texten och för in nummer, datum, titel och EUT-hänvisning till den förordningen i fotnoten.

¹⁴ Rådets direktiv 98/56/EG av den 20 juli 1998 om saluföring av förökningsmaterial av prydnadsväxter (EGT L 226, 13.8.1998, s. 16).

- (14) För att användarna ska kunna göra välgrundade val bör växtförökningsmaterial endast produceras och saluföras om de tillhör sorter som är registrerade i ett nationellt sortregister.
- (15) Det är dock lämpligt att vid behov undanta grundstammar från kravet att tillhöra en sort, eftersom de, trots att de har ett betydande värde, ofta inte omfattas av definitionen av en sort.
- (16) För att säkerställa äkthet, kvalitet och öppenhet och för att användarna ska kunna göra välgrundade val bör växtförökningsmaterial som allmän regel produceras eller saluföras enligt förutbestämda kategorier. Dessa kategorier bör återspegla olika produktionsstadier och kvalitetsnivåer och enligt internationellt vedertagen terminologi benämnas *stamutsäde*, *basutsäde*, *certifikatutsäde* och *standardutsäde* samt *prebasmaterial*, *basmaterial*, *certifikatmaterial* och *standardmaterial*, när det gäller annat växtförökningsmaterial än utsäde.
- (17) Växtförökningsmaterial i var och en av dessa kategorier bör produceras och saluföras i enlighet med tillämpliga internationella standarder, för att säkerställa högsta möjliga identifierings- och kvalitetsnivå och för att överensstämja med den senaste tekniska och vetenskapliga utvecklingen. Dessa standarder bör, beroende på vad som är tillämpligt, omfatta systemen för sortcertifiering eller kontroll av utsäde avsett för internationell handel¹⁵(*OECD:s utsädessystem*), standarderna för utsädespotatis från FN:s ekonomiska kommission för Europa (Unece) och reglerna för provtagning och testning av utsäde från International Seed Testing Association (ISTA).
- (18) I enlighet med dessa standarder bör växtförökningsmaterial som uppfyller kraven för kategorierna *stamutsäde*, *prebasmaterial*, *basutsäde*, *basmaterial*, *certifikatutsäde* och *certifikatmaterial* bekräftas genom besiktning, provtagning, testning och provodling för offentliga kontroller som utförs av de behöriga myndigheterna (*officiell certifiering*) och bör styrkas genom en officiell etikett.
- (19) Särskilda regler bör fastställas för produktion och saluföring av kloner, utvalda kloner, multiklonala blandningar och polyklonalt växtförökningsmaterial, på grund av deras ökade betydelse och användning inom sektorn för växtförökningsmaterial. För att säkerställa öppenhet, välgrundade val för användarna och effektiva offentliga kontroller bör klonerna registreras i ett särskilt offentligt register som upprättas av de behöriga myndigheterna. Regler för upprätthållande av klonerna bör också fastställas för att säkerställa att de bevaras och kan identifieras.
- (20) Yrkesmässiga aktörer bör av den behöriga myndigheten auktoriseras att utföra certifiering under officiell tillsyn av växtförökningsmaterial som tillhör vissa arter och kategorier och att trycka den officiella etiketten. Regler bör fastställas för den behöriga myndighetens officiella tillsyn och för återkallande av tillståndet eller ändring av det. De reglerna är nödvändiga för att säkerställa att hela certifieringssystemet fungerar effektivt.
- (21) För att säkerställa största möjliga renhet och homogenitet för växtförökningsmaterial bör växtförökningsmaterial förvaras i separata partier och hållas åtskilda från annat material än växtförökningsmaterial, till exempel spannmål för livsmedel eller foder.

¹⁵ Decision Revising the OECD Schemes for the Varietal Certification or the Control of Seed Moving in International Trade [OECD/LEGAL/0308] ('OECD Seed Schemes') (svensk översättning saknas).

- (22) Med tanke på den stora mångfalden av växtförökningsmaterial bör yrkesmässiga aktörer kunna saluföra partier av växtförökningsmaterial i form av enskilda växter, förpackningar, buntar eller behållare eller i lösvikt.
- (23) Bestämmelser bör antas om märkning av växtförökningsmaterial för att säkerställa lämplig identifiering av materialet efter kategori genom intyg om överensstämmelse med respektive krav för stamutsäde, prebasmaterial, basutsäde, basmaterial, certifikatutsäde, certifikatmaterial, standardutsäde och standardmaterial.
- (24) För stamutsäde, prebasmaterial, basutsäde, basmaterial, certifikatutsäde och certifikatmaterial bör en officiell etikett utfärdas av den behöriga myndigheten, medan en aktörsetikett bör utfärdas för standardutsäde eller standardmaterial. Detta är nödvändigt för att skilja mellan växtförökningsmaterial som omfattas av certifiering (officiell certifiering eller certifiering under officiell tillsyn) och växtförökningsmaterial som produceras under den yrkesmässiga aktörens ansvar. Syftet med att utfärda en särskild etikett är att underlätta för yrkesmässiga aktörer och konsumenter att göra välgrundade val då de kan vilja välja växtförökningsmaterial med olika standarder. Det skulle också underlätta de behöriga myndigheternas arbete med att utforma sina officiella kontroller i enlighet med respektive krav för varje kategori.
- (25) Den officiella etiketten bör tryckas och anbringas av godkända yrkesmässiga aktörer och under officiell tillsyn av de behöriga myndigheterna. Eftersom vissa yrkesmässiga aktörer kanske inte har resurser för all certifiering och allt tryckande av officiella etiketter bör det dock föreskrivas att alla certifieringssteg också får utföras av de behöriga myndigheterna på begäran av yrkesmässiga aktörer.
- (26) Det bör fastställas bestämmelser om innehållet i och formen för den officiella etiketten och aktörsetiketten för att säkerställa en enhetlig tillämpning av respektive produktions- och saluföringskrav för varje kategori och identifiering av dessa etiketter.
- (27) Varje officiell etikett och aktörsetikett bör innehålla ett löpnummer för att garantera lämplig identifiering och spårbarhet av berört växtförökningsmaterial och effektiva offentliga kontroller.
- (28) Enligt direktiven om saluföring av växtförökningsmaterial och internationell praxis och internationella normer får utsäde av vissa arter endast produceras och saluföras som stamutsäde, basutsäde eller certifikatutsäde, på grund av deras betydelse för livsmedelstrygghet och industriell bearbetning samt för att skydda intressena för de jordbrukare som använder dem. Av den anledningen bör vissa former av utsäde endast produceras och saluföras som stamutsäde, basutsäde eller certifikatutsäde, om kostnaderna för produktion och saluföring av sådant utsäde står i proportion till syftet att garantera utsäde av god kvalitet för jordbrukarna och bevara livsmedels- och fodertryggheten, eller står i proportion till syftet att säkerställa ett högt värde vid industriell bearbetning. Dessa kostnader bör också stå i proportion till uppnåendet av högsta möjliga standarder för utsädets äkthet och kvalitet, i enlighet med kraven för stamutsäde, basutsäde och certifikatutsäde. En förteckning över de arter av utsäde för vilka utsäde endast får produceras och saluföras som stamutsäde, basutsäde eller certifikatutsäde bör därför upprättas.
- (29) Utsäde saluförs ofta i sortblandningar av samma art eller i artblandningar. Utsäde av släkten eller arter som omfattas av denna förordning bör dock få produceras och saluföras endast i blandningar med frön av släkten eller arter som omfattas av denna förordning. Detta är nödvändigt för att säkerställa att tillämpliga krav på produktion

och saluföring iakttas. Medlemsstaterna bör dock ha möjlighet att tillåta produktion och saluföring av en utsädesblandning som omfattas av denna förordning med utsäde som inte tillhör släkten eller arter som omfattas av denna förordning, i syfte att bevara genetiska resurser och bevara den naturliga miljön. Detta beror på att dessa arter är de som är mest lämpade för sådant bevarande. Det bör fastställas regler för sådana blandningar för att säkerställa deras äkthet och kvalitet.

- (30) Det bör fastställas krav för omförpackning och ommärkning av stamutsäde, basutsäde och certifikatutsäde, för att garantera att äktheten och kvaliteten på respektive växtförökningsmaterial inte ändras under dessa steg.
- (31) Kontrollodlingar bör utföras för att kontrollera sortäktheten och sortrenheten hos enskilda utsädespartier. Särskilda regler bör fastställas för sådana tester av stamutsäde, basutsäde, certifikatutsäde och standardutsäde, på grundval av tillämpliga internationella standarder och erfarenheterna av tillämpningen av direktiven om saluföring av växtförökningsmaterial.
- (32) Vissa slags sorter uppfyller inte de fastställda kraven på särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet. De är dock viktiga för bevarande och hållbar användning av växtgenetiska resurser. De odlas traditionellt eller är nya lokalt producerade sorter under särskilda lokala förhållanden och är anpassade till dessa förhållanden. De kännetecknas framför allt av minskad enhetlighet på grund av en hög nivå av genetisk och fenotypisk variation mellan enskilda reproduktionsenheter. Dessa sorter kallas *bevarandesorter*. Produktion och saluföring av sådana sorter bidrar till målen i det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk, nämligen att främja bevarande och hållbar användning av växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk¹⁶). Som part i fördraget har unionen åtagit sig att stödja dessa mål.
- (33) Med tanke på bevarandesorternas särskilda egenskaper bör, med avvikelse från de fastställda kraven för produktion och saluföring, produktion och saluföring av växtförökningsmaterial som tillhör dem tillåtas enligt mindre strikta krav. Detta mål överensstämmer med principerna i den europeiska gröna given, i synnerhet med principen om skydd av den biologiska mångfalden. Det är därför lämpligt att tillåta att sådana material uppfyller kraven för standardmaterial för de berörda arterna. Växtförökningsmaterial som tillhör bevarandesorter bör därför märkas med beteckningen "Bevarandesorter". Dessa sorter bör också registreras för att göra det möjligt för de behöriga myndigheterna att kontrollera dem, för att användarna ska kunna fatta välgrundade val och för att de officiella kontrollerna ska fungera effektivt.
- (34) Erfarenheterna från tillämpningen av saluföringsdirektiven har visat att slutanvändare av växtförökningsmaterial (amatörträdgårdsodlare med flera) ofta är intresserade av att använda mer diversifierade växtförökningsmaterial som svarar mot olika behov, utan att nödvändigtvis ha samma kvalitetskrav som de yrkesmässiga aktörerna. Det är därför lämpligt att genom undantag från vissa regler tillåta att växtförökningsmaterial saluförs till slutanvändare utan att kraven för sortregistrering måste vara uppfyllda och utan att certifieringskraven eller kraven för standardmaterial måste vara uppfyllda. Detta undantag är nödvändigt för att säkerställa ett bredare utbud för konsumenterna, samtidigt som de allmänna kvalitetskraven upprätthålls. Av öppenhetsskäl och för att förbättra kontrollen bör det dessutom fastställas regler för förpackning och märkning

¹⁶ Rådets beslut 2004/869/EG av den 24 februari 2004 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av det internationella fördraget om växtgenetiska resurser för livsmedel och jordbruk (EUT L 378, 23.12.2004, s. 1).

av växtförökningsmaterial som endast är avsett för slutanvändare. Av samma skäl bör yrkesmässiga aktörer som utnyttjar detta undantag för saluföring till slutanvändare anmäla denna verksamhet till de behöriga myndigheterna.

- (35) Många genbanker, organisationer och nätverk är verksamma i unionen i syfte att bevara växtgenetiska resurser. För att underlätta deras verksamhet är det lämpligt att tillåta att växtförökningsmaterial som saluförs till dem, eller bland dem, avviker från de fastställda produktions- och saluföringskraven och i stället följer mindre strikta regler.
- (36) Jordbrukare byter rutinmässigt små mängder utsäde in natura för att kunna bedriva en dynamisk förvaltning av sitt eget utsäde. Det är därför lämpligt att föreskriva ett undantag från de fastställda kraven för utbyte av små mängder utsäde mellan jordbrukare. Ett sådant undantag kan gälla om utsädet inte tillhör en sort för vilken växtförädlarrätt har beviljats i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2100/94¹⁷. Medlemsstaterna bör tillåtas att definiera sådana små mängder för specifika arter per år, för att säkerställa att undantaget inte missbrukas och påverkar saluföringen av utsäde.
- (37) Enligt direktiven om saluföring av växtförökningsmaterial medges undantag från de fastställda kraven för saluföring av växtförökningsmaterial som tillhör ännu inte registrerade sorter, sorter som ännu inte har testats fullständigt, utsäde som inte uppfyller de tillämpliga kraven men som snabbt ska göras tillgängligt på marknaden, utsäde som ännu inte är slutgiltigt certifierat, växtförökningsmaterial som tillfälligt godkänts för att hantera tillfälliga försörjningssvårigheter, och växtförökningsmaterial för genomförande av tillfälliga försök för att söka bättre alternativ till vissa bestämmelser i den tillämpliga lagstiftningen om krav på att växtförökningsmaterial ska tillhöra en registrerad sort och uppfylla vissa äkthets- och kvalitetskrav. Dessa undantag har varit användbara och nödvändiga för de yrkesmässiga aktörerna och de behöriga myndigheterna, och har inte skapat några problem för den inre marknaden för växtförökningsmaterial. De bör därför kvarstå. Dessa undantag bör förenas med villkor för att säkerställa att de inte missbrukas och att inte inverkar negativt på den inre marknaden för växtförökningsmaterial.
- (38) Användning av växtförökningsmaterial som inte tillhör en sort enligt denna förordning, utan i stället tillhör en växtgrupp inom ett enda botaniskt taxon, med en hög nivå av genetisk och fenotypisk mångfald mellan enskilda reproduktionsenheter (*heterogent material*), kan ha fördelar särskilt inom ekologisk produktion och jordbruk med låg insatsförbrukning, genom att förbättra motståndskraften och öka kulturväxternas genetiska mångfald inom arten. Heterogent växtförökningsmaterial bör därför få produceras och saluföras utan att kraven för sortregistrering och de andra produktions- och saluföringskraven i denna förordning behöver vara uppfyllda. Särskilda krav för produktion och saluföring av sådant material bör fastställas.
- (39) Produktion och saluföring av växtförökningsmaterial i unionen måste uppfylla högsta möjliga krav. Import av växtförökningsmaterial från tredjeländer bör därför endast tillåtas om en bedömning av deras tillämpliga äkthets- och kvalitetsnormer och certifieringssystem visar att växtförökningsmaterialen uppfyller krav som är likvärdiga med dem som gäller för växtförökningsmaterial som produceras och saluförs i unionen. En sådan bedömning bör grundas på en grundlig granskning av den

¹⁷ Rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt (EGT L 227, 1.9.1994, s. 1).

information som lämnas av tredjelandet och dess relevanta lagstiftning. Den bör också baseras på ett tillfredsställande resultat av en revision som kommissionen utfört i respektive tredjeland, om kommissionen anser att en sådan revision är nödvändig.

- (40) Det bör fastställas bestämmelser om märkning och information som ska tillhandahållas för importerade växtförökningsmaterial för korrekt identifiering, spårbarhet och välgrundade val av användarna och för att möjliggöra officiell kontroll.
- (41) För att garantera insyn och mer ändamålsenliga kontroller av produktion och saluföring av växtförökningsmaterial bör yrkesmässiga aktörer registreras. Det är lämpligt att de registrerar sig i de register som inrättats av medlemsstaterna i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031¹⁸, för att minska den administrativa bördan för dessa yrkesmässiga aktörer. Detta är också proportionerligt eftersom de allra flesta yrkesmässiga aktörer som producerar och saluför växtförökningsmaterial redan är registrerade i de registret över yrkesmässiga aktörer enligt den förordningen.
- (42) Särskilda skyldigheter bör införas för yrkesmässiga aktörer som är verksamma inom produktion och saluföring av växtförökningsmaterial för att säkerställa ansvarsutkrävande, effektivare offentliga kontroller och en korrekt tillämpning av denna förordning.
- (43) Erfarenheten har visat att tillförlitligheten och kvaliteten hos förökningsmaterial som saluförs kan äventyras om det är omöjligt att spåra material som inte uppfyller tillämpliga standarder. Det är därför nödvändigt att inrätta ett heltäckande spårbarhetssystem som gör det möjligt att återkalla material eller lämna information till användare av växtförökningsmaterial eller till behöriga myndigheter. Som en konsekvens av detta bör yrkesmässiga aktörer åläggas att spara information och dokumentation om överlåtelser till och från yrkesmässiga användare. Sådant informationssparande är dock inte lämpligt vid saluföring i detaljistledet.
- (44) Det är viktigt att säkerställa att allt växtförökningsmaterial av slakten och arter som omfattas av denna förordning som allmän regel är föremål för registrering av den sort som växtförökningsmaterialet tillhör, en beskrivning av sorten och motsvarande regler.
- (45) Sorter bör registreras i ett nationellt sortregister för att säkerställa att användarna kan göra välgrundade val och att de offentliga kontrollerna blir effektivare.
- (46) I det nationella sortregistret bör två slags sorter ingå: sorter som registrerats på grundval av en officiell beskrivning, om de uppfyller kraven på särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet, och sorter som registrerats på grundval av en officiellt erkänd beskrivning när det gäller bevarandesorter. Förekomsten av dessa två olika beskrivningar är nödvändig för att skilja mellan de två kategorierna av sorter: den första baseras på testresultat för särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet, medan den andra baseras på historiska uppgifter om användningen av sorten och på praktisk erfarenhet. Dessutom kan ett sådant tillvägagångssätt tillhandahålla nödvändig information om sorternas egenskaper och äkthet.

¹⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 av den 26 oktober 2016 om skyddsåtgärder mot växtskadegörare, ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 228/2013, (EU) nr 652/2014 och (EU) nr 1143/2014 samt om upphävande av rådets direktiv 69/464/EEG, 74/647/EEG, 93/85/EEG, 98/57/EG, 2000/29/EG, 2006/91/EG och 2007/33/EG (EUT L 317, 23.11.2016, s. 4).

- (47) De behöriga myndigheterna bör vidare anmäla de registrerade sorterna via EU-portalen för växtsorter till unionens sortregister, så att det finns en översikt över alla sorter som får saluföras i unionen.
- (48) Herbicidtoleranta sorter är sorter som avsiktligt har förädlats fram för att tolerera herbicider, så att de kan odlas samtidigt som herbicider används. Om odlingen inte äger rum under lämpliga förhållanden kan den leda till att ogräs som är resistent mot herbiciderna utvecklas, till att sådana resistensgener sprids i miljön eller till att en större volym herbicider behöver användas. Eftersom syftet med denna förordning är att bidra till en hållbar jordbruksproduktion bör de behöriga myndigheter i medlemsstaterna som ansvarar för registrering av sorter kunna meddela odlingsvillkor som är lämpliga för att undvika dessa oönskade effekter vid odling av dessa sorter inom deras territorium. Om sorter har särskilda andra egenskaper än tolerans mot herbicider som kan ha oönskade agronomiska effekter, bör de dessutom omfattas av odlingsvillkor för att hantera dessa agronomiska effekter. Sådana villkor bör gälla vid odling av dessa sorter för samtliga syften, inbegripet som livsmedel, foder och andra produkter, och inte bara när de är avsedda för produktion och saluföring av växtförökningsmaterial. Detta är nödvändigt för att uppnå målen för denna förordning att bidra till hållbar jordbruksproduktion även utanför produktions- och saluföringsledet för växtförökningsmaterial.
- (49) För att bidra till en hållbar jordbruksproduktion och tillgodose ekonomiska, miljömässiga och mer allmänna samhällsliga behov bör nya sorter av alla släkten eller arter uppvisa en förbättring jämfört med andra sorter av samma släkten eller arter som är registrerade i samma nationella sortregister, när det gäller vissa aspekter. Till dessa aspekter hör avkastning, inbegripet avkastningsstabilitet och avkastning vid begränsad användning av insatsmedel, tolerans/resistens mot biotiska påfrestningar, inbegripet växtsjukdomar orsakade av nematoder, svamp, bakterier, virus, insekter och andra skadegörare, tolerans/resistens mot abiotiska påfrestningar, inbegripet anpassning till klimatförhållandena, effektivare användning av naturresurser, t.ex. vatten och näringsämnen, minskat behov av externa insatsvaror, t.ex. växtskyddsmedel och gödselmedel, egenskaper som ökar hållbarheten i lagring, bearbetning och distribution, samt kvalitets- och näringsegenskaper (*hållbart bruks- och odlingsvärde*). Vid beslut om sortregistrering och för att ge tillräcklig flexibilitet för att registrera sorter med de mest önskvärda egenskaperna bör dessa aspekter beaktas för en viss sort som helhet.
- (50) Eftersom ekologiska sorter som lämpar sig för ekologisk produktion enligt definitionen i artikel 3 i förordning (EU) 2018/848 kännetecknas av en hög grad av genetisk och fenotypisk mångfald mellan enskilda reproduktionsenheter, är det lämpligt att registreringen av dem är föremål för anpassade krav på särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet, särskilt när det gäller kraven på enhetlighet. För att sådana sorter bättre ska kunna anpassas till den ekologiska produktionens särskilda behov bör dessutom det hållbara bruks- och odlingsvärdet undersökas under ekologiska förhållanden.
- (51) Av effektivitetsskäl och för att minska den administrativa bördan bör sorter som har beviljats växtförädlarrätt i enlighet med artikel 62 i förordning (EG) nr 2100/94 eller enligt en medlemsstats lagstiftning anses vara särskiljbara, enhetliga och stabila och ha en lämplig benämning vid tillämpningen av den här förordningen.
- (52) Förfarandet för sortregistrering bör definieras exakt för att säkerställa rättssäkerhet för sökandena och de behöriga myndigheterna och lika villkor för alla sökande. Därför bör det fastställas regler om inlämnande, innehåll, formell granskning och datum för

inlämnande av ansökningar, tekniska undersökningar, granskning av den behöriga myndighetens lokaler och organisation, kompletterande bestämmelser om teknisk provning, sekretess, preliminär provningsrapport och preliminär officiell beskrivning, provningsrapport och slutlig officiell beskrivning, undersökning av sortbenämningen och beslut om registrering av en sort i det nationella sortregistret.

- (53) Av effektivitetsskäl och för att minska den administrativa bördan för de behöriga myndigheterna och sökandena bör de behöriga myndigheterna i sina nationella sortregister registrera alla sorter som officiellt godkänts eller registrerats innan denna förordning träder i kraft i de förteckningar, listor eller register som upprättats av deras respektive medlemsstater i enlighet med direktiven 2002/53/EG, 2002/55/EG, 2008/90/EG och 68/193/EEG. Eftersom dessa sorter redan saluförs i unionen och används av jordbrukare och andra yrkesmässiga aktörer bör de inte omfattas av ett nytt registreringsförfarande.
- (54) Det bör fastställas regler för den tekniska undersökningen av sorter för att avgöra om de är särskiljbara, enhetliga och stabila. På grund av denna undersöknings betydelse för sortförädlingssektorn och det faktum att den leder till att en officiell beskrivning upprättas, bör den tekniska undersökningen endast utföras av den behöriga myndigheten.
- (55) Det bör dock vara möjligt att utföra en teknisk undersökning av ett tillfredsställande hållbart bruks- och odlingsvärde för en sort i den sökandes lokaler och under den behöriga myndighetens officiella överinseende. Detta är nödvändigt för att minska den administrativa bördan, säkerställa tillgången till provningsanläggningar och minska de behöriga myndigheternas kostnader. Den behöriga myndigheten bör dock ansvara för testarrangemangen. Dessutom har yrkesmässiga aktörer som sysslar med förädling av nya sorter, och på grundval av sitt samarbete med de behöriga myndigheterna, visat sig kvalificerade att utföra sådana undersökningar, eftersom de förfogar över expertis, kunskap och lämpliga resurser.
- (56) För att säkerställa att undersökningarna av särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet är trovärdiga och håller hög kvalitet bör de behöriga myndigheternas lokaler där undersökningarna äger rum granskas av Gemenskapens växtsortsmyndighet. De lokaler hos sökande där tillfredsställande hållbart bruks- och odlingsvärde undersöks under officiell tillsyn bör granskas av respektive behöriga myndigheter för att säkerställa att de tillämpliga kraven är uppfyllda.
- (57) Registreringsperioden för en sort bör vara tio år för att uppmuntra till innovation inom förädlingssektorn och till att gamla sorter avlägsnas från marknaden och ersätts med nya. Denna period bör dock vara trettio år för sorter av slakten eller arter av fruktplantor och vinstockar, eftersom det krävs längre tid för att slutföra produktionscykeln för dessa slakten eller arter.
- (58) På begäran av en berörd person bör registreringsperioden för en sort förnyas, så att saluföring av vissa sorter kan fortsätta om ett behov konstateras och de fortfarande uppfyller tillämpliga krav.
- (59) Det bör fastställas regler för upprätthållande av sorter i enlighet med vedertagen praxis. Detta är nödvändigt för att säkerställa sortäktheten under registreringsperioden, vilket endast kan säkerställas om upprätthållandet av respektive sort utförs av sökanden eller av andra personer som sökanden anmält till den behöriga myndigheten i enlighet med vissa krav och med offentlig kontroll av de behöriga myndigheterna.

- (60) Det bör fastställas bestämmelser om innehållet i de nationella sortregistren och unionens sortregister och om hur proverna av de registrerade sorterna ("officiellt prov" eller "standardprov"), som är en levande beskrivning av sorten, ska bevaras. Detta är viktigt för att säkerställa tillgången till nödvändig information om sorten, identifiering av den under registreringsperioden och tillgång till standardprover för kontrollodling i samband med certifiering av växtförökningsmaterial.
- (61) Direktiven om saluföring av växtförökningsmaterial bör upphävas, eftersom den här förordningen ersätter dem. Till följd av detta bör förordning (EU) 2016/2031 ändras så att hänvisningar till dessa direktiv utgår och för att säkerställa att reglerade icke-karantänsskadegörare uteslutande regleras i den förordningen.
- (62) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 bör¹⁹ ändras så att den omfattar produktion och saluföring av växtförökningsmaterial i enlighet med den här förordningen. Detta är viktigt för att garantera ett enhetligt tillvägagångssätt när det gäller offentliga kontroller för hela växtproduktionen och livsmedelskedjan, eftersom förordning (EU) 2017/625 också är tillämpligt på tillämpningsområdet för förordning (EU) 2016/2031 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848²⁰.
- (63) I detta avseende bör kommissionen ges befogenhet att anta särskilda bestämmelser om offentliga kontroller och om åtgärder som vidtas av de behöriga myndigheterna när det gäller växtförökningsmaterial, särskilt för att fastställa bestämmelser för utförandet av offentlig kontroll av växtförökningsmaterial för att kontrollera efterlevnaden av unionens bestämmelser, för import till och saluföring inom unionen av växtförökningsmaterial och för aktörernas verksamhet under produktion av växtförökningsmaterial.
- (64) Förordning (EU) 2018/848 bör ändras för att anpassa definitionerna av *växtförökningsmaterial* och *heterogent material* till definitionerna i den här förordningen. Dessutom bör kommissionens befogenhet att anta särskilda bestämmelser om saluföring av ekologiskt heterogent växtförökningsmaterial undantas från förordning (EU) 2018/848, eftersom alla regler för produktion och saluföring av växtförökningsmaterial av rättssäkerhetsskäl bör anges i den här förordningen.
- (65) I syfte att anpassa förteckningen över släkten och arter av sådana växtförökningsmaterial som ingår i denna förordnings tillämpningsområde, till utvecklingen i fråga om betydelsen av arealen och värdet av produktionen, livsmedels- och fodersäkerheten och antalet medlemsstater där det odlas, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av den förteckningen.

¹⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll) (EUT L 95, 7.4.2017, s. 1).

²⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/848 av den 30 maj 2018 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 834/2007 (EUT L 150, 14.6.2018, s. 1).

- (66) I syfte att anpassa reglerna för produktion och saluföring av växtförökningsmaterial till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och till tillämpliga internationella standarder, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av kraven i denna förordning när det gäller produktion och saluföring av stamutsäde, prebasmaterial, basutsäde, basmaterial, certifikatutsäde, certifikatmaterial, standardutsäde och standardmaterial.
- (67) I syfte att anpassa reglerna för produktion och saluföring av heterogent växtförökningsmaterial till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och ta hänsyn till erfarenheterna av tillämpningen av denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av kraven i denna förordning när det gäller produktion och saluföring av heterogent material.
- (68) I syfte att anpassa innehållet i sortregistren till den tekniska utvecklingen och ta hänsyn till erfarenheterna av sortregistrering bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av kraven på detta innehåll.
- (69) I syfte att anpassa odlingen av sorter till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på antagande av villkor för odling av sorter som är herbicidtoleranta eller har andra egenskaper som kan leda till oönskade agronomiska effekter. Dessa villkor bör omfatta åtgärder på fältet, såsom växelbruk, övervakningsåtgärder, anmälan från medlemsstaternas sida av dessa åtgärder till kommissionen och övriga medlemsstater, rapportering från de yrkesmässiga aktörernas sida till de behöriga myndigheterna om tillämpningen av åtgärderna, samt anteckning av dessa villkor i de nationella sortregistren.
- (70) I syfte att anpassa testerna och kraven på hållbart bruks- och odlingsvärde till den potentiella tekniska och vetenskapliga utvecklingen och den eventuella utvecklingen av internationella standarder, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera denna förordning i vissa delar. Det är fråga om metoder som krävs för de odlingsförsök som ska utföras i syfte att bedöma och anta ytterligare krav på hållbart bruks- och odlingsvärde för vissa släkten eller arter.
- (71) I syfte att anpassa reglerna om sortbenämningar till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och ta hänsyn till erfarenheterna av tillämpningen av reglerna, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på komplettering av denna förordning i form av fastställande av särskilda kriterier om sortbenämningars lämplighet.
- (72) I syfte att anpassa bestämmelserna i denna förordning om tekniska undersökningar av sorter till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och till de behöriga myndigheternas och de yrkesmässiga aktörernas praktiska behov, och för att ta vara på erfarenheterna av tillämpningen av respektive regler, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera denna förordning genom att fastställa regler för revision av yrkesmässiga aktörers lokaler med avseende på tekniska undersökningar av ett tillfredsställande hållbart bruks- och odlingsvärde.
- (73) I syfte att anpassa bestämmelserna i denna förordning om granskning av hållbar odling och användning till den tekniska eller vetenskapliga utvecklingen och till all ny

unionspolitik eller nya unionsregler om hållbart jordbruk, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på att komplettera denna förordning genom att fastställa minimikrav för sådana undersökningar, fastställa metoder för bedömning av de undersökta egenskaperna, fastställa standarder för utvärdering och redovisning av resultaten av undersökningen och ändringar av de egenskaper som undersökningen omfattar.

- (74) Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning²¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (75) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011²².
- (76) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning och för att förbättra de yrkesmässiga aktörernas prestationer och äktheten och kvaliteten på det växtförökningsmaterial som de producerar och saluför, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller fastställande av krav avseende granskning, utbildning, undersökning, besiktning, provtagning och analys med avseende på enskilda släkten eller arter för de behöriga myndigheternas officiella övervakning av de yrkesmässiga aktörerna
- (77) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning när det gäller hantering och saluföring av växtförökningsmaterial och för att anpassa reglerna till erfarenheterna av tillämpningen av denna förordning, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för antagande av särskilda krav för alla eller vissa arter av växtförökningsmaterial, när det gäller sammanslagning eller uppdelning av partier med avseende på växtförökningsmaterialpartiernas ursprung, identifiering av dem, registrering av sådan verksamhet och märkning efter sammanslagningen eller uppdelningen av växtförökningsmaterialpartierna.
- (78) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, ta vara på praktiska erfarenheter av tillämpningen av förordningen och förbättra integriteten hos det saluförda växtförökningsmaterialet, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta särskilda krav om försegling, fastsättning, storlek och form på förpackningar, buntar och behållare för särskilda arter av växtförökningsmaterial.
- (79) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning, särskilt när det gäller etiketternas läsbarhet, igenkännlighet och säkerhet, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta särskilda bestämmelser om officiella etiketter, etiketter som används för vissa undantag och etiketter som används för vissa specifika typer av växtförökningsmaterial, och fastställa etiketternas innehåll, storlek, färg och form för individuella kategorier eller typer av växtförökningsmaterial.

²¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (80) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning och ta vara på alla praktiska erfarenheter av tillämpningen av reglerna bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta särskilda bestämmelser om utsädesblandningar.
- (81) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning när det gäller saluföring i detaljistledet av växtförökningsmaterial och för att göra saluföringen av växtförökningsmaterial så praktisk och lämplig för varje art som möjligt, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta regler om storlek, form, försegling och hantering av små förpackningar av utsäde och förpackningar och buntar av andra växtförökningsmaterial som saluförs till slutanvändare.
- (82) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning och för att hantera akuta försörjningsproblem med växtförökningsmaterial bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att, i händelse av tillfälliga svårigheter med tillgången på växtförökningsmaterial och i högst ett år, tillåta saluföring av växtförökningsmaterial i kategorierna stamutsäde, prebasmaterial, basutsäde, basmaterial, certifikatutsäde och certifikatmaterial med mindre strikta krav, eller att göra undantag från kravet på att tillhöra en sort, samt när det gäller att upphäva och ändra sådana godkännanden.
- (83) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning och säkerställa viss flexibilitet för medlemsstaterna att anta nationella åtgärder som är anpassade till deras jordbruks- och klimatförhållanden och högre kvalitetsnormer, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att bemyndiga medlemsstaterna att i fråga om produktion och saluföring av växtförökningsmaterial anta striktare produktions- eller saluföringskrav på hela eller delar av den berörda medlemsstatens territorium, samt i fråga om upphävande eller ändringar av sådana åtgärder som antagits i enlighet med direktiven om saluföring av växtförökningsmaterial.
- (84) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning och säkerställa snabba insatser vid akuta risker bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att vidta nödåtgärder, om produktionen eller saluföringen av växtförökningsmaterial sannolikt kommer att utgöra en allvarlig risk för människors, djurs eller växters hälsa, miljön eller odlingen av andra arter, och risken inte på ett tillfredsställande sätt kan begränsas genom åtgärder som vidtas av den berörda medlemsstaten, samt när det gäller upphävande eller ändringar av sådana åtgärder som en medlemsstat vidtagit.
- (85) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för beslut om anordnande av tillfälliga experiment för att söka efter förbättrade alternativ till tillämpningsområdet och vissa bestämmelser i denna förordning.
- (86) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning när det gäller import av växtförökningsmaterial, och för att säkerställa att tredjelandets krav överensstämmer med motsvarande unionskrav, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på erkännande av huruvida växtförökningsmaterial av särskilda släkten, arter eller kategorier som produceras i ett tredjeland, eller i vissa områden i ett tredjeland, uppfyller krav som är likvärdiga med dem som gäller för växtförökningsmaterial som produceras och saluförs i unionen, så att de kan importeras.

- (87) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning och för att säkerställa att de registrerade sorterna upprätthålls även i tredjeländer, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter när det gäller att erkänna att de kontroller av upprätthållande av sorter som utförs i tredjelandet ger samma garantier som unionens.
- (88) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning och anpassa bestämmelserna i den till utvecklingen av tillämpliga protokoll från Internationella unionen för skydd av nya växtförädlingsprodukter (UPOV) eller protokoll som fastställts av växtsortsmyndigheten och till relevant teknisk och vetenskaplig utveckling, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta särskilda krav avseende särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet efter sorternas släkte eller art.
- (89) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att anta särskilda bestämmelser om storleken på det standardurval av registrerade sorter som används för offentliga efterhandskontroller av växtförökningsmaterial, bestämmelserna om förnyelse av dessa prover och tillhandahållandet av dessa prover till andra medlemsstater.
- (90) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att säkerställa ett harmoniserat tillvägagångssätt för produktion och saluföring av växtförökningsmaterial, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare på grund av dess verkan, komplexitet och internationella karaktär, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. För detta ändamål införs vid behov undantag eller särskilda krav för vissa typer av växtförökningsmaterial och yrkesmässiga aktörer.
- (91) Denna förordning bör börja tillämpas tre år efter det att den har trätt i kraft, så att de behöriga myndigheterna och de yrkesmässiga aktörerna kan anpassa sig till bestämmelserna i den och för att ge den tid som krävs för att anta de delegerade akter och genomförandeaakter som är påkallade. Reglerna om ett tillfredsställande hållbart bruks- och odlingsvärde och användning av sorter av grönsaker och fruktplanter bör dock tillämpas från och med fem år efter ikraftträdandet. Denna ytterligare tid behövs för att behöriga myndigheter och yrkesmässiga aktörer ska kunna göra nödvändiga förberedelser och utföra de första analyserna i de områden som följer de nya reglerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Innehåll

I denna förordning fastställs regler för produktion och saluföring i unionen av växtförökningsmaterial, särskilt krav avseende produktion av växtförökningsmaterial på fältet och andra platser, kategorier av material, identitets- och kvalitetskrav, certifiering, märkning, förpackning, import, yrkesmässiga aktörer och registrering av sorter.

I denna förordning fastställs också bestämmelser om villkoren för odling av vissa sorter som kan ha önskade effekter på jordbruket, inbegripet odling för andra ändamål än produktion

och saluföring av växtförökningsmaterial och produktion av livsmedel, foder och andra produkter.

Artikel 2

Tillämpningsområde och mål

1. Denna förordning ska tillämpas på de släkten och arter som förtecknas för de respektive användningsområden som anges i delarna A–E i bilaga I.

Kraven i den gäller alla typer av växtförökningsmaterial, endast utsäde respektive endast annat material än utsäde.

Kraven avseende produktion av växtförökningsmaterial ska tillämpas endast på produktion som är avsedd att saluföras.

2. Målen med denna förordning är

- a) att säkerställa kvalitet och mångfald i urvalet av växtförökningsmaterial samt dess tillgänglighet för yrkesmässiga aktörer och slutanvändare,
- b) att säkerställa lika villkor för konkurrensen mellan yrkesmässiga aktörer i hela unionen och en väl fungerande inre marknad för växtförökningsmaterial,
- c) att stödja innovation och konkurrenskraft inom sektorn för växtförökningsmaterial i unionen,
- d) att bidra till bevarande och hållbar användning av växtgenetiska resurser och biologisk mångfald inom jordbruket,
- e) att bidra till en hållbar jordbruksproduktion som är anpassad till nuvarande och framtida klimatförhållanden,
- f) att bidra till att trygga livsmedelsförsörjningen.

3. Kommissionen får befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 75 för att ändra bilaga I i syfte att anpassa den till den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och de ekonomiska uppgifterna om produktion och saluföring av släkten och arter, genom att lägga till släkten och arter eller stryka dem från förteckningen i den bilagan.

Genom en sådan delegerade akt som avses i första stycket ska släkten eller arter läggas till i förteckningen i bilaga I om de uppfyller minst två av följande kriterier:

- a) De utgör ett betydande produktionsområde för växtförökningsmaterial och ett betydande värde av det saluförda växtförökningsmaterialet i unionen.
- b) De är av väsentlig betydelse för en tryggad livsmedels- och foderproduktion i unionen, jämfört med andra släkten och arter som inte förtecknas i den bilagan.
- c) De saluförs i minst två medlemsstater.

Genom en sådan delegerad akt som avses i första stycket ska släkten eller arter strykas från förteckningen i bilaga I om de inte längre uppfyller minst två av kriterierna i andra stycket.

4. Denna förordning ska inte tillämpas på

- a) förökningsmaterial av prydnadsväxter enligt definitionen i artikel 2 i direktiv 98/56/EG,

- b) skogsodlingsmaterial enligt definitionen i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../...²³ +,
- c) växtförökningsmaterial avsett för export till tredjeland,
- d) växtförökningsmaterial som säljs eller överläts på något sätt, kostnadsfritt eller inte, mellan slutanvändare för eget privat bruk och utanför deras kommersiella verksamhet,
- e) växtförökningsmaterial som endast används för officiell analys, förädling, besiktning, utställning eller vetenskapliga ändamål.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *växtförökningsmaterial*: växter enligt definitionen i artikel 2.1 i förordning (EU) 2016/2031 som kan och är avsedda att producera hela växter.
2. *yrkesmässig aktör*: varje fysisk eller juridisk person som arbetar yrkesmässigt med en eller flera av följande verksamheter i unionen avseende växtförökningsmaterial:
 - a) Produktion.
 - b) Saluföring.
 - c) Upprätthållande av sorter.
 - d) Tillhandahållande av tjänster för identitet och kvalitet.
 - e) Bevarande, lagring, torkning, bearbetning, behandling, förpackning, försegling, märkning, provtagning eller analys.
3. *saluföring*: följande åtgärder som utförs av en yrkesmässig aktör: försäljning, lagerhållning, kostnadsfri överlåtelse, erbjudande till försäljning eller något annat sätt för att överlåta eller distribuera inom eller importera till unionen.
4. *sort*: sort enligt definitionen i artikel 5.2 i förordning (EG) nr 2100/94.
5. *klon*: enskild avkomma som ursprungligen härrör från en annan enskild växt genom vegetativ förökning och som förblir genetiskt identisk med den växten.
6. *utvald klon*: en klon som har valts ut för vissa särskilda fenotypiska egenskaper inom en sort och för dess växtskyddsstatus vilken ger den utvalda klonen bättre prestanda, som motsvarar beskrivningen av den sort som den tillhör samt, när det gäller utvalda kloner som inte tillhör en sort, som motsvarar beskrivningen av den art som den tillhör.
7. *polyklonalt växtförökningsmaterial*: en grupp av flera särskiljbara enskilda avkommor som härrör från olika genotyper och som var och en motsvarar beskrivningen av den sort som den tillhör.

²³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... (EUT..., s. ...).

+ Publikationsbyrån, för in numret på den förordning som finns i dokument (... (COD)) i texten och för in nummer, datum, titel och EUT-hänvisning till den förordningen i fotnoten.

8. *multiklonal blandning*: en blandning av utvalda kloner som alla tillhör samma sort eller art, beroende på vad som är tillämpligt, som var och en har erhållits genom ett oberoende urval.
9. *behörig myndighet*: en central eller regional myndighet i en medlemsstat, eller i förekommande fall motsvarande myndighet i ett tredjeland, som ansvarar för organisationen av offentlig kontroll, registrering, certifiering och annan offentlig verksamhet som rör produktion och saluföring av växtförökningsmaterial, eller varje annan myndighet som tilldelats detta ansvar i enlighet med unionslagstiftningen.
10. *officiell beskrivning*: en beskrivning som har fastställts av en behörig myndighet, som omfattar relevanta sortegenskaper och som gör sorten möjlig att identifiera genom en undersökning av dess särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet.
11. *officiellt erkänd beskrivning*: en skriftlig beskrivning av en bevarandesort som har erkänts av en behörig myndighet, som omfattar de särskilda sortegenskaperna och som har erhållits på andra sätt än genom en undersökning av dess särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet.
12. *upprätthållande av sort*: åtgärder som vidtas för att kontrollera sortrenhet och sortäktet i syfte att säkerställa att en sort förblir i överensstämmelse med beskrivningen av den under efterföljande förökningscykler.
13. *utsäde*: fröer i termens botaniska betydelse.
14. *stamutsäde*: utsäde som tillhör en generation som föregår basutsäde, som är avsett för produktion och certifiering av basutsäde eller certifikatutsäde och som genom officiell certifiering, eller certifiering under officiell tillsyn, har befunnits uppfylla de respektive villkor som fastställs i del A i bilaga II.
15. *basutsäde*: utsäde som har producerats från stamutsäde eller tidigare generationer av basutsäde, som är avsett för produktion av ytterligare generationer av basutsäde eller certifikat utsäde och som genom officiell certifiering, eller certifiering under officiell tillsyn, har befunnits uppfylla de respektive villkor som fastställs i del A i bilaga II.
16. *certifikatutsäde*: utsäde som har producerats från stamutsäde, basutsäde eller tidigare generationer av certifikatutsäde och som genom officiell certifiering, eller certifiering under officiell tillsyn, har befunnits uppfylla de respektive villkor som fastställs i del A i bilaga II.
17. *standardutsäde*: annat utsäde än stamutsäde, basutsäde eller certifikatutsäde som inte är avsett för ytterligare förökning och som uppfyller de respektive villkor som fastställs i del A i bilaga III.
18. *prebasmaterial*: växtförökningsmaterial, utom utsäde, som tillhör en generation som föregår basmaterial, som är avsett för produktion och certifiering av basmaterial eller certifikatmaterial och som genom officiell certifiering, eller certifiering under officiell tillsyn, har befunnits uppfylla de respektive villkor som fastställs i del B i bilaga II.
19. *basmaterial*: växtförökningsmaterial, utom utsäde, som har producerats från prebasmaterial eller tidigare generationer av basmaterial, som är avsett för produktion och certifiering av ytterligare generationer av basmaterial eller certifikatmaterial och som genom officiell certifiering, eller certifiering under officiell tillsyn, har befunnits uppfylla de respektive villkor som fastställs i del B i bilaga II.

20. *certifikatmaterial*: växtförökningsmaterial, utom utsäde, som har producerats från prebasmaterial, basmaterial eller tidigare generationer av certifikatmaterial och som genom officiell certifiering, eller certifiering under officiell tillsyn, har befunnits uppfylla de respektive villkor som fastställs i del B i bilaga II.
21. *standardmaterial*: växtförökningsmaterial, utom utsäde och utom prebasmaterial, basmaterial och certifikatmaterial, som inte är avsett för ytterligare förökning och som uppfyller de respektive villkor som fastställs i del B i bilaga III.
22. *officiell certifiering*: den behöriga myndighetens officiella beslut om att stamutsäde, prebasmaterial, basutsäde, basmaterial, certifikatutsäde eller certifikatmaterial uppfyller kraven i denna förordning, när myndigheten har utfört alla relevanta kontroller på plats och all provtagning och analys, inbegripet kontrollodling i tillämpliga fall, och när myndigheten har konstaterat att det berörda utsädet eller materialet uppfyller dessa krav.
23. *certifiering under officiell tillsyn*: den särskilt auktoriserade yrkesmässiga aktörens beslut om att stamutsäde, prebasmaterial, basutsäde, basmaterial, certifikatutsäde eller certifikatmaterial uppfyller de tillämpliga kraven, när den yrkesmässiga aktören har utfört åtminstone en eller flera av relevanta kontroller, provtagningar, analyser och utskrift av etiketter, under den behöriga myndighetens officiella tillsyn, och om myndigheten har konstaterat att det berörda utsädet eller materialet uppfyller dessa krav.
24. *kategori* av växtförökningsmaterial: en grupp eller en enskild enhet av växtförökningsmaterial som utgör stamutsäde, prebasmaterial, basutsäde, basmaterial, certifikatutsäde, certifikatmaterial, standardutsäde eller standardmaterial och som kan identifieras genom att det uppfyller särskilda identitets- och kvalitetskrav.
25. *genetiskt modifierad organism*: genetiskt modifierad organism enligt definitionen i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG²⁴, med undantag av sådana organismer som erhålls med hjälp av de metoder för genetisk modifiering som förtecknas i bilaga I B till direktiv 2001/18/EG.
26. *parti*: enhet av växtförökningsmaterial som kan identifieras genom sin enhetliga sammansättning och sitt ursprung.
27. *heterogent material*: en växtgrupp inom ett och samma botaniska taxon på lägsta kända nivå, som
- a) har samma fenotypiska egenskaper,
 - b) kännetecknas av en hög grad av genetisk och fenotypisk mångfald bland de enskilda förökningsenheterna, så att denna växtgrupp utgörs av materialet som helhet och inte ett litet antal enheter,
 - c) inte är en sort, och
 - d) inte är en blandning av sorter.

²⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG (EGT L 106, 17.4.2001, s. 1).

28. *slutanvändare*: varje person som förvärvar, överlåter och använder växtförökningsmaterial för ändamål som faller utanför den personens yrkesverksamhet.
29. *bevarandesort*: en sort
- a) som odlats traditionellt eller som nyligen har förädlats lokalt under särskilda lokala förhållanden i unionen, och som anpassats till dessa förhållanden, och
 - b) som kännetecknas av en hög grad av genetisk och fenotypisk mångfald mellan de enskilda förökningsenheterna.
30. *kvalitetsskadegörare*: skadegörare som uppfyller samtliga följande krav:
- a) De är inte EU-karantänsskadegörare, karantänsskadegörare för skyddad zon eller reglerade EU-icke-karantänsskadegörare i den mening som avses i förordning (EU) 2016/2031, och inte heller skadegörare som omfattas av de åtgärder som antagits i enlighet med artikel 30.1 i den förordningen.
 - b) De förekommer under produktion och lagring av växtförökningsmaterial.
 - c) Deras förekomst har en oacceptabel negativ påverkan på växtförökningsmaterialets kvalitet och en oacceptabel ekonomisk påverkan när det gäller användningen av växtförökningsmaterialet i unionen.
31. *praktiskt taget fri från skadegörare*: helt fri från skadegörare, eller en situation där förekomsten av kvalitetsskadegörare på respektive växtförökningsmaterial är så låg att skadegörarna inte påverkar växtförökningsmaterialets kvalitet negativt.
32. *utsädespotatis*: knölar av *Solanum tuberosum* L. som används för förökning av annan potatis.
33. *jordbrukare*: jordbrukare enligt definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115²⁵.
34. *avvikande planta*: när det gäller utsäde eller andra växter, ett utsäde eller annat växtförökningsmaterial som inte motsvarar beskrivningen av den sort eller den art som det förutsätts tillhöra enligt denna förordning.
35. *hybridsort*: en sort som produceras genom korsningsförädling av två eller flera andra sorter.

Artikel 4

Efterlevnad av förordning (EU) 2016/2031

Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av förordning (EU) 2016/2031.

Alla partier med växtförökningsmaterial som produceras och saluförs i enlighet med denna förordning ska också uppfylla de bestämmelser som fastställs i, eller i enlighet med, artiklarna 36, 37, 40, 41, 42, 49, 53 och 54 i förordning (EU) 2016/2031 om EU-karantänsskadegörare,

²⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013 (EUT L 435, 6.12.2021, s. 1).

karantänsskadegörare för skyddad zon och reglerade EU-icke-karantänsskadegörare samt de åtgärder som antagits i enlighet med artikel 30.1 i den förordningen.

KAPITEL II

KRAV AVSEENDE SORTER, KATEGORIER AV VÄXTFÖRÖKNINGSMATERIAL, MÄRKNING, AUKTORISERING, HANTERING, IMPORT OCH UNDANTAG

AVSNITT 1

Allmänna krav avseende produktion och saluföring av växtförökningsmaterial

Artikel 5

Växtförökningsmaterial som tillhör en registrerad sort

Växtförökningsmaterial måste tillhöra en sort som är registrerad i ett nationellt sortregister enligt artikel 44 för att få produceras och saluföras inom unionen, med följande undantag:

- a) Grundstammar, om de produceras och saluförs med hänvisning till den art de tillhör och om hänvisningen ingår i lämplig märkning.
- b) Heterogent material i enlighet med artikel 27.
- c) Växtförökningsmaterial som saluförs till slutanvändare i enlighet med artikel 28.
- d) Växtförökningsmaterial som produceras och saluförs i syfte att bevara genetiska resurser i enlighet med artikel 29.
- e) Utsäde som byts in natura mellan jordbrukare i enlighet med artikel 30.
- f) Förädlarutsäde i enlighet med artikel 31.
- g) Växtförökningsmaterial av ännu inte registrerade sorter i enlighet med artikel 32.
- h) Vid problem med försörjningen av växtförökningsmaterial i enlighet med artikel 33.

Artikel 6

Växtförökningsmaterial som tillhör vissa kategorier

1. Växtförökningsmaterialet måste tillhöra någon av följande kategorier för att få produceras och saluföras inom unionen, med undantag för de fall som avses i punkt 2:
 - a) Prebasmaterial eller stamutsäde.
 - b) Basmaterial eller basutsäde.
 - c) Certifikatmaterial eller certifikatutsäde.
 - d) Standardmaterial eller standardutsäde.

Om det i denna förordning hänvisas till lägre eller högre kategorier när det gäller växtförökningsmaterialets identitet och kvalitet, avses en rangordning enligt led a–d, där a är den högsta kategorin och d den lägsta.

2. Växtförökningsmaterial får produceras och saluföras utan att tillhöra någon av kategorierna a–d i följande fall genom följande undantag från punkt 1:
- a) Saluföring av heterogent växtförökningsmaterial i enlighet med artikel 27.
 - b) Saluföring till slutanvändare i enlighet med artikel 28.
 - c) Saluföring till och mellan de bevarandenätverk som avses i artikel 29.
 - d) Utsäde som byts in natura mellan jordbrukare i enlighet med artikel 30.
 - e) Förädlarutsäde som avses i artikel 31.

AVSNITT 2

Krav avseende produktion och saluföring av prebasmaterial, stamutsäde, basmaterial, basutsäde, certifikatmaterial, certifikatutsäde, standardmaterial och standardutsäde

Artikel 7

Krav avseende produktion och saluföring av prebasmaterial, stamutsäde, basmaterial, basutsäde, certifikatmaterial och certifikatutsäde

1. Stamutsäde, basutsäde och certifikatutsäde får endast produceras och saluföras inom unionen om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Det är praktiskt taget fritt från kvalitetsskadegörare.
 - b) Det produceras och saluförs
 - i) efter officiell certifiering av de behöriga myndigheterna eller certifiering av den yrkesmässiga aktören under officiell tillsyn,
 - ii) i enlighet med kraven i del A i bilaga II; överensstämmelse med de kraven intygas genom den officiella etikett som avses i artikel 15.1.
2. Prebasmaterial, basmaterial och certifikatmaterial får endast produceras och saluföras inom unionen om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Det är praktiskt taget fritt från kvalitetsskadegörare.
 - b) Det produceras och saluförs
 - i) efter officiell certifiering av de behöriga myndigheterna eller certifiering av den yrkesmässiga aktören under officiell tillsyn,
 - ii) i enlighet med kraven i del B i bilaga II; överensstämmelse med de kraven intygas genom den officiella etikett som avses i artikel 15.1.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 75 för att ändra bilaga II. Ändringarna ska innebära en anpassning till utveckling av internationella vetenskapliga och tekniska standarder och kan röra kraven avseende följande:
 - a) Sådd och plantering samt fältproduktion av stamutsäde, basutsäde och certifikatutsäde.
 - b) Skörd och efterskörd av stamutsäde, basutsäde och certifikatutsäde.
 - c) Saluföring av utsäde.

- d) Sådd och plantering samt fältproduktion av prebasmaterial, basmaterial och certifikatmaterial.
 - e) Skörd och efterskörd av prebasmaterial, basmaterial och certifikatmaterial.
 - f) Saluföring av prebasmaterial, basmaterial och certifikatmaterial.
 - g) Kloner, utvalda kloner, multiklonala blandningar och polyklonalt växtförökningsmaterial av prebasmaterial, basmaterial och certifikatmaterial.
 - h) Produktion av prebasmaterial, basmaterial och certifikatmaterial som producerats genom in vitro-förökning.
 - i) Saluföring av prebasmaterial, basmaterial och certifikatmaterial som producerats genom in vitro-förökning.
4. Kommissionen får anta genomförandeakter som anger de produktions- och saluföringskrav som avses i delarna A och B i bilaga II för vissa släkten, arter eller kategorier av växtförökningsmaterial och, i tillämpliga fall, för vissa klasser, generationer eller andra underavdelningar av den berörda kategorin. Kraven ska gälla en eller flera av följande aspekter:
- a) Särskilda användningsområden för de släkten, arter eller typer av växtförökningsmaterial som berörs.
 - b) Produktionsmetoder för växtförökningsmaterial, inbegripet sexuell och asexuell förökning och in vitro-förökning.
 - c) Förhållanden för sådd eller plantering.
 - d) Odling.
 - e) Skörd och efterskörd.
 - c) Grobarhet, renhet och halt av andra växtförökningsmaterial, fukt, livskraft, förekomst av jord eller främmande beståndsdelar.
 - c) Certifieringsmetoder för växtförökningsmaterial, inklusive tillämpning av biomolekylära eller andra tekniska metoder, godkännande och användning av dem samt förteckning över godkända metoder i unionen.
 - d) Förhållanden för grundstammar och andra växtdelar av släkten eller arter som inte förtecknas i bilaga I eller hybrider av dessa, om förökningsmaterial från släkten eller arter som förtecknas i bilaga I ympas på dem.
 - e) Förhållanden för produktion av utsäde från fruktplantor eller vinstockar.
 - f) Förhållanden för produktion av fruktplantor, vinstockar eller utsädespotatis från utsäde.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som anges i artikel 76.2 och innebära en anpassning till utvecklingen av relevanta internationella tekniska och vetenskapliga standarder.

Artikel 8

Krav avseende produktion och saluföring av standardutsäde och standardmaterial

1. Standardutsäde får endast produceras och saluföras inom unionen om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Det är praktiskt taget fritt från kvalitetsskadegörare.

- b) Det produceras och saluförs
 - i) under den yrkesmässiga aktörens ansvar,
 - ii) i enlighet med kraven i del A i bilaga III; överensstämmelse med de kraven intygas genom den aktörsetikett som avses i artikel 16.
- 2. Standardmaterial får endast produceras och saluföras inom unionen om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Det är praktiskt taget fritt från kvalitetsskadegörare.
 - b) Det produceras och saluförs
 - i) under den yrkesmässiga aktörens ansvar,
 - ii) i enlighet med kraven i del B i bilaga III; överensstämmelse med de kraven intygas genom den aktörsetikett som avses i artikel 16.
- 3. En gång om året ska yrkesmässiga aktörer lämna in en deklaration till den behöriga myndigheten om den mängd standardutsäde och standardmaterial som de producerat, per art.
- 4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 75 för att ändra bilaga III, för att anpassa de krav som avses i punkterna 1 och 2 till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen och till relevanta internationella standarder. Ändringarna ska gälla följande:
 - a) Krav sådd och plantering samt fältproduktion av standardutsäde.
 - b) Krav avseende skörd och efterskörd av standardutsäde.
 - c) Krav avseende saluföring av standardutsäde.
 - d) Krav avseende sådd och plantering samt fältproduktion av standardmaterial.
 - e) Krav avseende skörd och efterskörd av standardmaterial.
 - f) Krav avseende saluföring av standardmaterial.
 - g) Krav avseende kloner, utvalda kloner, multiklonala blandningar och polyklonalt växtförökningsmaterial av standardmaterial.
 - h) Krav avseende produktion av standardmaterial som producerats genom in vitro-förökning.
 - i) Krav avseende saluföring av standardmaterial som producerats genom in vitro-förökning.
- 5. Kommissionen får anta genomförandeakter som specificerar de produktions- och saluföringskrav som avses i del A och del B i bilaga III för vissa släkten eller arter av standardutsäde eller standardmaterial. Kraven ska gälla en eller flera av följande aspekter:
 - a) Särskilda användningsområden för de släkten, arter eller typer av växtförökningsmaterial som berörs.
 - b) Produktionsmetoder för växtförökningsmaterial, inbegripet sexuell och asexuell förökning och in vitro-förökning.
 - c) Förhållanden för sådd eller plantering.
 - d) Odling.

- e) Skörd och efterskörd.
- f) Grobarhet, renhet och halt av andra växtförökningsmaterial, fukt, livskraft, förekomst av jord eller främmande beståndsdelar.
- g) Tillämpning av biomolekylära eller andra tekniska metoder, godkännande och användning av dem samt förteckning över godkända metoder i unionen.
- h) Förhållanden för grundstammar och andra växtdelar av släkten eller arter som inte förtecknas i bilaga I eller hybrider av dessa, om förökningsmaterial från släkten eller arter som förtecknas i bilaga I ympas på dem.
- i) Förhållanden för produktion av utsäde från fruktplantor eller vinstockar.
- j) Förhållanden för produktion av fruktplantor, vinstockar eller utsädespotatis från utsäde.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som anges i artikel 76.2 och innebära en anpassning till utvecklingen av relevanta internationella tekniska och vetenskapliga standarder.

Artikel 9

Produktion, saluföring och registrering av kloner, utvalda kloner, multiklonala blandningar och polyklonalt växtförökningsmaterial

1. Utöver de krav som avses i artiklarna 4–43 ska kloner, utvalda kloner, multiklonala blandningar och polyklonalt växtförökningsmaterial av prebasmaterial, basmaterial, certifikatmaterial och standardmaterial produceras och saluföras i enlighet med punkterna 2 och 3 samt kraven i del C i bilaga II och del C i bilaga III.
2. Kloner, utvalda kloner, multiklonala blandningar och polyklonalt växtförökningsmaterial får endast produceras och saluföras om det har registrerats av en behörig myndighet i minst ett officiellt register för kloner som upprättats av en medlemsstat.

 Registret ska innehålla alla uppgifter som avses i en ansökan om registrering av en klon, en utvald klon, en multiklonal blandning och polyklonalt växtförökningsmaterial enligt del B, del C punkt 2 i bilaga II.
3. Kloner, utvalda kloner, multiklonala blandningar och polyklonalt växtförökningsmaterial ska upprätthållas i syfte att bevara deras identitet. De personer som ansvarar för upprätthållandet av kloner, utvalda kloner, multiklonala blandningar och polyklonalt växtförökningsmaterial ska vidta alla åtgärder för att göra dem verifierbara av de behöriga myndigheterna eller någon annan person på grundval av den dokumentation som bevaras.

AVSNITT 3

Auktorisering av yrkesmässiga aktörer och behöriga myndigheters officiella tillsyn

Artikel 10

Auktorisering av yrkesmässiga aktörer att utföra certifiering under officiell tillsyn

1. En yrkesmässig aktör kan efter ansökan auktoriseras av den behöriga myndigheten att utföra all eller viss verksamhet som krävs för certifiering av

växtförökningsmaterial under officiell tillsyn av den behöriga myndigheten, för stamutsäde, prebasmaterial, basutsäde, basmaterial, certifikatutsäde och certifikatmaterial, och att utfärda en officiell etikett för dem.

För att få sådan auktorisering och beroende på vilken verksamhet som auktoriseringen gäller ska den yrkesmässiga aktören

- a) ha de kunskaper som krävs för att uppfylla de krav som avses i artikel 7,
 - b) vara kvalificerad att utföra de kontroller som avses i bilaga II eller anställa personal som är kvalificerad för sådana besiktningar,
 - c) anställa kvalificerad personal för att utföra det urval som avses i bilaga II, eller ingå avtal med företag som anställer kvalificerad personal för denna verksamhet,
 - d) anställa kvalificerad personal för att utföra den analys som avses i bilaga II, eller använda laboratorier som anställer kvalificerad personal för denna verksamhet,
 - e) ha identifierat, och ha kapacitet att övervaka, de kritiska punkter i produktionsprocessen som kan påverka växtförökningsmaterialets kvalitet och identitet, och dokumentera resultaten av denna övervakning,
 - f) ha inrättat system för att säkerställa att kraven på identifiering av partier enligt artikel 13 uppfylls,
 - g) ha inrättat system för att säkerställa att kraven på spårbarhet i artikel 42 uppfylls.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 75, för att komplettera punkt 1 med avseende på en eller flera av följande aspekter:
- a) Förfarande för den ansökan som lämnas in av den yrkesmässiga aktören.
 - b) Särskilda åtgärder som ska vidtas av den behöriga myndigheten för att bekräfta att kraven i punkt 1 a–g uppfylls.

Artikel 11

Återkallande eller ändring av auktorisering av en yrkesmässig aktör

Om en auktoriserad yrkesmässig aktör inte längre uppfyller kraven i artikel 10.1 ska den behöriga myndigheten begära att verksamhetsutövaren vidtar korrigerande åtgärder inom en angiven tidsperiod.

Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål återkalla, eller i tillämpliga fall ändra, auktoriseringen om den yrkesmässiga aktören inte vidtar de korrigerande åtgärder som avses i det första stycket inom den angivna tidsperioden. Om det konstateras att auktoriseringen skett till följd av bedrägeri ska den behöriga myndigheten ålägga den yrkesmässiga aktören lämpliga påföljder.

Artikel 12

Behöriga myndigheters officiella tillsyn

1. Vad gäller certifiering under officiell tillsyn ska de behöriga myndigheterna minst en gång per år genomföra granskningar för att försäkra sig om att den yrkesmässiga aktören uppfyller de krav som avses i artikel 10.1.

De ska också anordna utbildning och prov för den personal som utför fältbesiktningar, provtagning och analys som föreskrivs i denna förordning.

2. Vad gäller certifiering under officiell tillsyn ska de behöriga myndigheterna utföra officiella kontroller, provtagning och analys på en viss andel av den växande grödan på produktionsstället och på partierna med växtförökningsmaterial, för att försäkra sig om att materialet uppfyller de krav som avses i artikel 7.

Andelen ska fastställas på grundval av bedömningen av den potentiella risken för att växtförökningsmaterialet inte uppfyller kraven.

3. Kommissionen får genom genomförandeakter specificera kraven för sådan granskning, utbildning, undersökning, besiktning, provtagning och analys som avses i punkterna 1 och 2 med avseende på särskilda släkten eller arter.

Genomförandeakterna kan specificera en eller flera av följande aspekter:

- a) De riskkriterier som avses i punkt 2 och den minsta andel av grödorna och de partier växtförökningsmaterial som ska omfattas av kontroller, provtagning och analys enligt punkt 2.
- b) Den övervakning som ska utföras av de behöriga myndigheterna.
- c) Den yrkesmässiga aktörens användning av särskilda ackrediteringssystem och möjligheten för de behöriga myndigheterna att minska sådan kontroll, provtagning och analys samt övervakning som avses i denna artikel på grund av användningen av sådana system.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2.

AVSNITT 4

HANTERINGSKRAV

Artikel 13

Partier

1. Förökningsmaterial ska saluföras i partier. Innehållet av sorter och arter i varje parti ska vara tillräckligt homogent och kunna identifieras av användarna som särskiljbart från andra partier växtförökningsmaterial.
2. Under bearbetning, förpackning, lagring eller vid leverans får partier av växtförökningsmaterial slås samman till ett nytt parti endast om de hör till samma sort och har samma skördeår.

Om partier som består av olika certifieringskategorier slås samman ska det nya partiet tillhöra samma kategori som den del av innehållet som är i den lägsta kategorin. Sammanslagningen får endast genomföras i en anläggning och av personer som auktoriserats av den behöriga myndigheten för detta särskilda ändamål.

3. Partier av växtförökningsmaterial får delas upp i två eller flera partier i samband med bearbetning, förpackning, lagring, transport eller leverans.
4. Vid sammanslagning eller uppdelning av partier med växtförökningsmaterial enligt punkterna 2 och 3 ska den yrkesmässiga aktören dokumentera ursprunget för de nya partierna.

5. Kommissionen får genom genomförandeakter anta särskilda krav för alla eller vissa arter av växtförökningsmaterial när det gäller partiernas största storlek, identifiering och märkning, sammanslagning eller uppdelning av partier med avseende på växtförökningsmaterialens ursprung, registrering av dessa åtgärder och märkning efter sammanslagningen eller uppdelningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2.

Artikel 14

Förpackningar, buntar och behållare

1. Växtförökningsmaterial ska saluföras i förslutna förpackningar, buntar eller behållare som är försedda med en förseglingsanordning och märkning. När det gäller annat växtförökningsmaterial än utsäde får det också saluföras i form av enskilda växter.
2. De förpackningar, buntar och behållare som avses i punkt 1 ska förslutas på ett sådant sätt att de inte kan öppnas utan att man förstör eller lämnar spår som visar att förpackningen, bunt eller behållaren har öppnats. Förslutningsanordningens effektivitet ska säkerställas antingen genom att man infogar de etiketter som föreskrivs i artiklarna 15 och 16 i anordningen eller genom att man använder en försegling. Förpackningar och behållare ska undantas från detta krav om förslutningen inte kan återanvändas.
3. När det gäller stamutsäde, prebasmaterial, basutsäde, basmaterial, certifikatutsäde och certifikatmaterial ska förpackningarna, buntarna och behållarna förslutas av den behöriga myndigheten eller av den yrkesmässiga aktören under officiell tillsyn av den behöriga myndigheten. Dessa förpackningar och behållare får inte återförslutas om detta inte görs av den behöriga myndigheten eller av den yrkesmässiga aktören under officiell tillsyn av den behöriga myndigheten. Om en förpackning, bunt eller behållare återförsluts ska datum för återförslutningen och uppgifter om den ansvariga behöriga myndigheten anges på den etikett som avses i artikel 15.
4. Partier av stamutsäde, prebasmaterial, basutsäde, basmaterial, certifikatutsäde och certifikatmaterial får endast förpackas om, märkas om och förseglas på nytt under officiell kontroll eller under officiell tillsyn av den behöriga myndigheten.
5. Genom undantag från punkt 1 får utsäde saluföras i lösvikt från en yrkesmässig aktör direkt till en jordbrukare.

Den yrkesmässiga aktören ska vara auktoriserad för detta ändamål av den behöriga myndigheten. Aktören ska i förväg underrätta den behöriga myndigheten om sådan verksamhet och om det parti som utsädet kommer från.

Om utsädet lastas direkt i jordbrukarens maskin eller släpvagn ska den yrkesmässiga aktören och den berörda jordbrukaren se till att utsädet kan spåras genom att utfärda och bevara dokument som anger art och sort, mängd, tidpunkt för överlåtelse och identifiering av partiet.
6. Kommissionen får genom genomförandeakter anta särskilda krav för försegling, förslutning, storlek och form på förpackningar, buntar och behållare för särskilda arter av växtförökningsmaterial och fastställa villkor för saluföring av utsäde i lösvikt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2.

AVSNITT 5

MÄRKNINGSKRAV

Artikel 15

Officiell etikett

1. Prebasmaterial, stamutsäde, basmaterial, basutsäde, certifikatmaterial och certifikatutsäde ska identifieras, och det ska intygas att de överensstämmer med denna förordning genom en officiell etikett som utfärdas efter det att den behöriga myndigheten har dragit slutsatsen att de krav som avses i artikel 7 har uppfyllts.
2. Den officiella etiketten ska utfärdas av den behöriga myndigheten och vara försedd med ett löpnummer som tilldelas av den behöriga myndigheten.

Den ska tryckas

- a) av den behöriga myndigheten, om den yrkesmässiga aktören så begär, eller om den yrkesmässiga aktören inte är auktoriserad att utföra certifiering under officiell tillsyn, av den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 10, eller
 - b) av den yrkesmässiga aktören, under officiell tillsyn av den behöriga myndigheten, om den yrkesmässiga aktören är auktoriserad att utföra certifiering under officiell tillsyn i enlighet med artikel 10.
3. Den officiella etiketten ska anbringas på utsidan av bunten, förpackningen eller behållaren av den yrkesmässiga aktören under officiell tillsyn av den behöriga myndigheten eller av en person som agerar under den yrkesmässiga aktörens ansvar.
 4. Den officiella etiketten ska vara utfärdad nyligen. Självhäftande officiella etiketter får användas om den behöriga myndigheten har gett sitt tillstånd, ifall det inte finns någon risk att de kan återanvändas.
 5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 75 för att komplettera denna artikel genom att fastställa bestämmelser om följande:
 - a) Digital dokumentation av alla åtgärder som de yrkesmässiga aktörerna och de behöriga myndigheterna vidtagit för att utfärda den officiella etiketten.
 - b) Inrättandet av en centraliserad plattform som kopplar samman medlemsstaterna och kommissionen för att underlätta behandlingen av, tillgången till och användningen av dokumentationen.
 - c) De tekniska arrangemangen för utfärdande av elektroniska officiella etiketter.

Efter antagandet av en sådan delegerad akt får den officiella etiketten också utfärdas i elektroniskt format (*elektronisk officiell etikett*).

6. Genom undantag från punkterna 1–5 ska prebasmaterial, stamutsäde, basmaterial, basutsäde, certifikatmaterial och certifikatutsäde som importeras från tredjeländer i enlighet med artikel 39 saluföras i unionen med respektive OECD-etikett som medföljde vid importen.

Artikel 16

Aktörsetikett

Standardmaterial och standardutsäde ska identifieras genom en aktörsetikett. Etiketten ska intyga att standardmaterialet eller standardutsädet uppfyller de relevanta produktions- och

saluföringskrav som avses i artikel 8, på grundval av kontroll, provtagning och analys som utförs av den yrkesmässiga aktören.

Aktörsetiketten ska utfärdas, tryckas och anbringas på utsidan av en bunt, förpackning eller behållare, av den yrkesmässiga aktören eller av en person som agerar under den yrkesmässiga aktörens ansvar.

Artikel 17

Etiketternas innehåll

1. Texten på den officiella etiketten och på aktörsetiketten ska vara på något av unionens officiella språk.
2. Den officiella etiketten och aktörsetiketten ska vara läsbar och beständig, får inte kunna ändras om den manipuleras, vara tryckt på en sida, får inte ha använts tidigare och ska vara väl synlig.
3. Den behöriga myndigheten får använda alla utrymmen på den officiella etiketten eller aktörsetiketten, utom de delar som anges i punkt 4, för ytterligare information. Sådan information ska anges med bokstäver som inte är större än de som används för innehållet på den officiella etikett eller den aktörsetikett som avses i punkt 4. Denna ytterligare information ska vara strikt faktabaserad, får inte utgöra reklammaterial och ska endast avse produktions- och saluföringskraven eller märkningskraven för genetiskt modifierade organismer eller NGT-växter i kategori 1 enligt definitionen i artikel 3.7 i förordning (EU).../... (*Publikationsbyrå, för in hänvisning till NGT-förordning ...*) .
4. Kommissionen ska genom genomförandeakter specificera innehåll, storlek, färg och form för den officiella etiketten eller aktörsetiketten, beroende på vad som är tillämpligt, för respektive kategori eller typ av växtförökningsmaterial, för
 - a) den officiella etikett som avses i artikel 15.1,
 - b) den aktörsetikett som avses i artikel 16,
 - c) den etikett för blandningar som avses i artikel 21.1,
 - d) den etikett för bevarandeblandningar som avses i artikel 22.1,
 - e) den etikett för omförpackat och ommärkt utsäde som avses i artikel 23.5,
 - f) den etikett för växtförökningsmaterial av bevarandesorter som avses i artikel 26.2,
 - g) den etikett för växtförökningsmaterial salufört till slutanvändare som avses i artikel 28.1 a,
 - h) den etikett för växtförökningsmaterial salufört av vissa genbanker, organisationer och nätverk som avses i artikel 29,
 - i) den etikett för förädlarmaterial som avses i artikel 31.2,
 - j) den etikett för växtförökningsmaterial av ännu inte registrerade sorter som avses i artikel 32.5,
 - k) den etikett för växtförökningsmaterial godkänt vid tillfälliga försörjningsproblem som avses i artikel 33.2, och

- l) den etikett för utsäde med provisoriskt tillstånd för saluföring som avses i artikel 34.3,
- m) den etikett för icke slutgiltigt certifierat utsäde som avses i artikel 35.3, och
- n) den etikett för växtförökningsmaterial importerat från tredjeländer som avses i artikel 40.1 och 40.2.

Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2.

5. Den behöriga myndigheten får ge den yrkesmässiga aktören tillstånd att ange annan information än den som avses i punkt 4 och annan än reklammaterial, som får placeras i utkanten av den officiella etiketten, på en yta som inte är större än 20 % av den officiella etikettens totala yta, med rubriken "Icke-officiell information". Sådan information ska anges med bokstäver som inte är större än de som används för innehållet på den officiella etikett som avses i punkt 4.

Artikel 18

Hänvisningar till partier

Den officiella etiketten och aktörsetiketten ska utfärdas för varje parti.

Om ett parti med en sort delas upp i två eller flera partier ska en ny officiell etikett eller aktörsetikett utfärdas för varje parti.

Om flera partier med samma sort slås samman till ett nytt parti ska en ny officiell etikett eller aktörsetikett utfärdas för det nya partiet.

Artikel 19

Växtförökningsmaterial som inte uppfyller produktions- och saluföringskraven

Om den offentliga kontroll som utförs under saluföringen av växtförökningsmaterial visar att prebasmaterial, stamutsäde, basmaterial, basutsäde, certifikatmaterial, certifikatutsäde, standardmaterial och standardutsäde inte har producerats eller saluförts inom unionen i enlighet med de respektive krav som avses i artiklarna 7 eller 8, eller om växtförökningsmaterialets sortäktighet och sortrenhet inte bekräftades vid kontrollodlingen i enlighet med artikel 24, ska de behöriga myndigheterna se till att den berörda yrkesmässiga aktören vidtar nödvändiga korrigerande åtgärder avseende det berörda växtförökningsmaterialet samt sina lokaler och produktionsmetoder, beroende på vad som är lämpligt. Åtgärderna ska syfta till att en eller flera av följande situationer uppnås:

- a) Det berörda växtförökningsmaterialet uppfyller respektive krav.
- b) Det berörda växtförökningsmaterialet har dragits tillbaka från marknaden eller används som annat material än växtförökningsmaterial.
- c) Det berörda växtförökningsmaterialet, med undantag för standardutsäde och standardmaterial, produceras eller saluförs i en lägre kategori, i enlighet med de krav som gäller för den kategorin.
- d) Den yrkesmässiga aktören åläggs lämpliga påföljder utöver det återkallande eller den ändring av den auktorisering som avses i artikel 11.

Artikel 20

Växtförökningsmaterial som endast får produceras och saluföras som prebasmaterial, stamutsäde, basmaterial, basutsäde, certifikatmaterial eller certifikatutsäde

1. Växtförökningsmaterial som tillhör de släkten eller arter som förtecknas i bilaga IV får endast produceras och saluföras som prebasmaterial, stamutsäde, basmaterial, basutsäde, certifikatmaterial eller certifikatutsäde.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 75 för att ändra bilaga IV.

Den delegerade akt som avses i första stycket ska lägga till ett släkte eller en art i bilaga IV, om båda följande villkor är uppfyllda:

- a) Det behövs bättre garantier för kvaliteten på utsädet av det släktet eller den arten.
- b) Kostnaderna för den certifieringsverksamhet som krävs för att producera och saluföra respektive utsäde som stamutsäde, basutsäde och certifikatutsäde står i proportion
 - i) till syftet att trygga livsmedels- och foderförsörjningen eller att säkerställa ett högt värde vid industriell bearbetning, och
 - ii) till de ekonomiska fördelarna med en användning av de högsta standarderna för utsädes identitet och kvalitet, när kraven för stamutsäde, basutsäde och certifikatutsäde är uppfyllda i stället för kraven för standardutsäde.

Proportionaliteten ska baseras på en samlad bedömning av följande faktorer i kombination: betydelsen av respektive släkte eller art för unionens livsmedels- och foderförsörjning, produktionsvolymen i unionen, efterfrågan från yrkesmässiga aktörer och aktörer inom livsmedels- och foderindustrin, kostnaderna för produktion av stamutsäde, basutsäde och certifikatutsäde jämfört med produktionskostnaden för annat utsäde av samma släkte eller art, samt de ekonomiska fördelarna med produktion och saluföring av stamutsäde, basutsäde och certifikatutsäde jämfört med annat utsäde av samma släkte eller art.

Den delegerade akt som avses i första stycket ska stryka ett släkte eller en art från bilaga IV om något av villkoren i andra stycket b i och ii inte längre är uppfyllt.

AVSNITT 6

SÄRSKILDA KRAV AVSEENDE UTSÄDESBLANDNINGAR, OMFÖRPACKNING AV UTSÄDE OCH KONTROLLODLING AV UTSÄDE

Artikel 21

Utsädesblandningar

1. Blandningar av certifikatutsäde eller blandningar av standardutsäde av olika släkten eller arter som förtecknas i del A i bilaga I och som uppfyller kraven i artiklarna 5–8 samt av olika sorter av dessa släkten eller arter får produceras och saluföras i unionen, om de uppfyller kraven i denna artikel.

Det utsäde som ingår i dessa blandningar ska åtföljas av

- a) en officiell etikett, om blandningen består av enbart certifikatutsäde, eller

- b) en aktörsetikett, om blandningen består av enbart standardutsäde, eller av certifikatutsäde och standardutsäde.

Vid tillämpning av andra stycket led a ska de yrkesmässiga aktörerna till den behöriga myndigheten lämna in en förteckning över vilka sorter som ingår i blandningen och i vilken andel, för kontroll av att dessa sorter uppfyller kraven.

- 2. De utsädesblandningar som avses i punkt 1 får endast produceras av yrkesmässiga aktörer som har auktoriserats för detta ändamål av den behöriga myndigheten. För att få auktorisering för produktion av sådana blandningar ska yrkesmässiga aktörer uppfylla följande krav:
 - a) De ska ha installerat lämplig blandningsutrustning och lämpliga förfaranden som säkerställer att den färdiga blandningen är enhetlig och att det angivna förhållandet mellan de olika beståndsdelarna kan uppnås i varje behållare.
 - b) De ska ha en person som har direkt ansvar för blandning och förpackning.
 - c) De ska föra ett register över utsädesblandningar och deras avsedda användning.
- 3. Blandning och förpackning av det utsäde som avses i punkt 1 a ska ske under tillsyn av den behöriga myndigheten.

Blandning ska utföras på ett sätt som säkerställer att det inte finns någon risk för förekomst av frön som inte är avsedda att ingå och att den resulterande blandningen är så homogen som möjligt.

Vikten av utsädet i en enda behållare, som består av en blandning av både arter med små frön och arter vars frön är större än vetekorn, får inte överstiga 40 kg.

- 4. Kommissionen får, genom genomförandeakter, på grundval av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och erfarenheterna från tillämpningen av denna artikel, fastställa regler om
 - a) blandningsutrustning och blandningsförfarande, och
 - b) maximal partistorlek för särskilda arter och sorter.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2.

Artikel 22

Bevarandeblandningar

- 1. Genom undantag från artikel 21.1 får medlemsstaterna tillåta produktion och saluföring av en blandning av utsäde från olika släkten eller arter som förtecknas i del A i bilaga I, samt av olika sorter av dessa släkten eller arter, tillsammans med utsäde från släkten eller arter i andra delar av den bilagan, eller från släkten eller arter som inte förtecknas i den bilagan, om blandningen uppfyller samtliga följande villkor:
 - a) Den bidrar till bevarandet av genetiska resurser eller till återställandet av naturmiljön.
 - b) Den är naturligt förknippat med ett visst område (*källområde*) som bidrar till bevarandet av genetiska resurser eller till återställandet av naturmiljön.
 - c) Den uppfyller kraven i bilaga V.

En sådan blandning utgör en *bevarandeblandning* och det ska anges på etiketten.

2. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 75 om ändring av bilaga V med avseende på följande aspekter:

- a) Krav på tillstånd för blandningar av utsäde som samlats in direkt från en naturlig plats som tillhör ett fastställt källområde, för bevarande och återställande av den naturliga miljön (direktskördade bevarandeblandningar).
- b) Krav på tillstånd för odlade bevarandeblandningar
- c) Användning av och innehåll av vissa arter.
- d) Krav på försegling och förpackning.
- e) Krav på auktorisering av yrkesmässiga aktörer.

Dessa ändringar ska grundas på de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av denna artikel och på den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och förbättringen av kvaliteten på och identifieringen av bevarandeblandningar. De får endast avse särskilda släkten eller arter.

3. Yrkesmässiga aktörer ska för varje produktionssäsong till respektive behöriga myndigheter rapportera den mängd bevarandeblandningar som de producerar och saluför.

Medlemsstaterna ska på begäran rapportera till kommissionen och övriga medlemsstater om mängden bevarandeblandningar som produceras och saluförs på deras territorium och, i tillämpliga fall, namnen på de behöriga myndigheter som ansvarar för växtgenetiska resurser eller på organisationer som erkänts för detta ändamål.

Artikel 23

Omförpackning och ommärkning av utsädespartier

1. Utsädespartier av stamutsäde, basutsäde och certifikatutsäde ska förpackas om och märkas om i enlighet med denna artikel samt artiklarna 14 och 15, om detta är nödvändigt för att dela upp eller slå samman partier.
2. Omförpackning och ommärkning av ett utsädesparti ska utföras av
 - a) den yrkesmässiga aktören, under den behöriga myndighetens officiella tillsyn, eller
 - b) en provtagare som är auktoriserad och under tillsyn för ändamålet av den behöriga myndigheten och som rapporterar till den.

När det gäller led b ska den behöriga myndigheten i förväg underrätta den yrkesmässiga aktören om hur den organiserar sitt samarbete med provtagaren.

3. Den yrkesmässiga aktör och den provtagare som utför omförpackning och ommärkning av utsädespartier ska vidta alla åtgärder för att se till att utsädespartiets identitet och sortrenhet bibehålls under omförpackningen, att ingen kontaminering sker och att det resulterande utsädespartiet är så homogent som möjligt.
4. De yrkesmässiga aktörerna och provtagaren ska dokumentera omförpackning och ommärkning av utsädespartier, och bevara dokumentationen i tre år efter ommärkningen respektive omförpackningen. Följande ska ingå i de uppgifter som dokumenteras:

- a) Referensnumret för det ursprungliga utsädespartiet.
- b) Referensnumret för det omförpackade och ommärkta utsädespartiet.
- c) Vikten på det ursprungliga utsädespartiet.
- d) Vikten på det omförpackade och ommärkta utsädespartiet.
- e) Datum för slutligt bortförskaffande av partiet.

Denna dokumentation ska bevaras i en form som gör det möjligt att identifiera och kontrollera äktheten hos det ursprungliga utsädespartiet som är föremål för omförpackning och ommärkning. Den ska göras tillgänglig för den behöriga myndigheten på begäran.

5. De ursprungliga förseglingarna och etiketterna ska avlägsnas från utsädespartiet. De yrkesmässiga aktörerna eller provtagaren ska också behålla den etikett som ersatts från varje utsädesparti som ingår.

De nya etiketterna ska antingen innehålla det ursprungliga utsädespartiets referensnummer eller ett nytt referensnummer för utsädespartiet som tilldelats av den behöriga myndigheten.

6. Om den behöriga myndigheten tilldelar ett nytt referensnummer för utsädespartiet ska den antingen dokumentera det tidigare utsädespartiets referensnummer eller se till att det tidigare numret anges på de nya etiketterna.
7. Omförpackning av blandningar av certifikatutsäde får endast göras om den yrkesmässiga aktören eller provtagaren har fastställt att förhållandet mellan de olika beståndsdelarna i en blandning kommer att bibehållas under omförpackningen.

Artikel 24

Kontrollodling av stamutsäde, basutsäde och certifikatutsäde

1. Efter produktion av stamutsäde, basutsäde och certifikatutsäde ska de behöriga myndigheterna, utöver fältbesiktningen, utföra årliga provningar i fält omedelbart efter eller under den säsong då proverna tagits, på parceller där sorten jämförs med ett officiellt validerat prov av utsäde av sorten, för att fastställa att sortegenskaperna har förblivit oförändrade under produktionsprocessen och för att kontrollera sortäktheten och sortrenheten hos enskilda utsädespartier.

Dessa tester ska användas för att bedöma följande:

- a) Om kraven avseende följande kategorier eller generationer är uppfyllda. Om det efter sådana tester av den närmast lägre kategorin eller senare generationen fastställs att utsädets sortäkthet eller sortrenhet inte har bevarats ska den behöriga myndigheten inte certifiera utsäde som härrör från det berörda partiet.
 - b) Att utsädet uppfyller krav avseende identitet och kvalitet och andra certifieringskrav. Om det till följd av ett sådant test fastställs att kraven i artikel 7 inte har uppfyllts, ska den behöriga myndigheten dra tillbaka det berörda partiet från marknaden eller se till att det uppfyller de tillämpliga kraven.
2. Andelen kontrollodling för stamutsäde, basutsäde och certifikatutsäde ska fastställas på grundval av en analys av risken att utsädet inte uppfyller respektive krav.

3. På grundval av den riskanalys som avses i punkt 2 ska kontrollodling utföras genom prover som tas av den behöriga myndigheten från det skördade utsädet.
4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 75 för att komplettera denna förordning med bestämmelser för kontrollodling per släkte eller per art. Bestämmelserna ska innebära en anpassning till utvecklingen av vetenskaplig och teknisk kunskap och internationella standarder och får fastställas för särskilda släkten, arter eller kategorier. De kan gälla följande aspekter:
 - a) Kriterier för genomförandet av den riskanalys som avses i punkt 2.
 - b) Testningsförfarandet.
 - c) Utvärdering av testresultaten.
5. När det gäller kontroll av sortäktighet och sortrenhet får biomolekylära tekniker användas som ett kompletterande verktyg om resultaten av den kontrollodling som avses i punkt 1 inte är entydiga.

Artikel 25

Kontrollodling av standardutsäde

1. Efter saluföringen av standardutsäde ska de behöriga myndigheterna utföra kontrollodling för att undersöka om utsädet uppfyller kraven avseende sortäktighet och sortrenhet och andra krav, beroende på vad som är lämpligt.
2. Andelen kontrollodling ska fastställas på grundval av en analys av risken att respektive utsäde inte uppfyller kraven.
3. På grundval av analysen av risken för bristande efterlevnad av respektive bestämmelser ska de kontrollodlingar som avses i punkt 1 utföras årligen, med användning av prover som tagits av den behöriga myndigheten från homogena utsädespartier. Dessa tester syftar till att bedöma det berörda utsädets identitet och sortrenhet, samt dess grobarhet och renhet.
4. När det gäller kontroll av sortäktighet och sortrenhet får biomolekylära tekniker användas som ett kompletterande verktyg om resultaten av den kontrollodling som avses i punkt 1 inte är entydiga.

AVSNITT 7

Undantag från kraven i artiklarna 5–25

Artikel 26

Växtförökningsmaterial som tillhör bevarandesorter

1. Genom undantag från artikel 20 får växtförökningsmaterial som hör till en bevarandesort som är registrerad i ett nationellt sortregister enligt artikel 44.1 b produceras och saluföras i unionen som standardutsäde eller standardmaterial, om det uppfyller alla de krav avseende standardutsäde och standardmaterial för respektive art som avses i artikel 8.
2. Växtförökningsmaterial som avses i punkt 1 ska åtföljas av en aktörsetikett med beteckningen "Bevarandesort".

3. En yrkesmässig aktör som utnyttjar detta undantag ska årligen anmäla denna verksamhet till den behöriga myndigheten med avseende på de arter och mängder som berörs.

Artikel 27

Heterogent växtförökningsmaterial

1. Genom undantag från artikel 5 får heterogent växtförökningsmaterial produceras och saluföras inom unionen utan att tillhöra någon sort. Det heterogena materialet ska anmälas till och registreras av den behöriga myndigheten innan det produceras och/eller saluförs i enlighet med kraven i bilaga VI.
2. Genom undantag från artiklarna 7.1, 7.3, 8.1 och 8.3 ska sådant heterogent växtförökningsmaterial som avses i punkt 1 produceras och saluföras i enlighet med kraven i bilaga VI.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 75 med avseende på ändring av bilaga VI. Dessa ändringar får avse alla, eller endast särskilda slakten eller arter, och ska
 - a) förbättra tillhandahållandet av information i anmälningar, beskrivning och identifiering av heterogent växtförökningsmaterial, på grundval av erfarenheterna från tillämpningen av respektive regler,
 - b) förbättra bestämmelserna om förpackning och märkning av heterogent växtförökningsmaterial på grundval av erfarenheterna från de kontroller som utförs av de behöriga myndigheterna,
 - c) förbättra bestämmelserna om bevarande av heterogent växtförökningsmaterial på grundval av framväxten av bästa praxis.

Ändringarna ska antas för att göra en anpassning till utvecklingen av de respektive tekniska och vetenskapliga rönen och de internationella standarderna, och för att följa upp de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av denna artikel när det gäller alla eller bara vissa slakten eller arter.

4. En yrkesmässig aktör som producerar och/eller avser att saluföra heterogent växtförökningsmaterial ska lämna in en anmälan till den behöriga myndigheten före saluföringen. Om den nationella behöriga myndigheten inte begär ytterligare information inom en tidsfrist som fastställs av den behöriga myndigheten får det heterogena växtförökningsmaterialet saluföras.
5. Den yrkesmässiga aktören ska se till att det heterogena växtförökningsmaterialet är spårbart genom att bevara information som gör det möjligt att identifiera de yrkesmässiga aktörer som har levererat det ursprungliga material som använts för produktion (föräldramaterial) av heterogent material till dem.

Den yrkesmässiga aktören ska bevara denna information i fem år.

Den yrkesmässiga aktör som producerar heterogent växtförökningsmaterial avsett för saluföring ska också dokumentera och bevara följande uppgifter:

- a) Artnamn och benämning för allt anmält heterogent material.
- b) Vilken typ av teknik som använts för produktionen av heterogent material enligt punkt 1.
- c) Kännetecken för det anmälda heterogena materialet.

- d) Förädlingsplats för heterogent växtförökningsmaterial och produktionsplats.
- e) Areal för produktion av heterogent växtförökningsmaterial och producerad mängd.

De behöriga myndigheterna ska ha tillgång till den information som avses i denna punkt.

- 6. Artikel 54 ska tillämpas på motsvarande sätt för lämpligheten hos benämningen på heterogent material.
- 7. Heterogent material som anmälts i enlighet med punkt 1 ska registreras av de behöriga myndigheterna i ett särskilt register (*register för heterogent material*).

De behöriga myndigheterna ska föra, uppdatera och offentliggöra registret och omedelbart underrätta kommissionen om dess innehåll och uppdateringar.

Artikel 28

Växtförökningsmaterial som saluförs till slutanvändare

- 1. Genom undantag från artiklarna 5–12, 14, 15 och 20 får växtförökningsmaterial saluföras till slutanvändare om det uppfyller samtliga följande krav:
 - a) Det ska bära en aktörsetikett med benämningen på växtförökningsmaterial och uppgiften ”Växtförökningsmaterial för slutanvändare – ej officiellt certifierat” eller, när det gäller utsäde, ”Utsäde för slutanvändare – ej officiellt certifierat”.
 - b) Om det inte tillhör en sort som är registrerad i ett nationellt sortregister enligt artikel 44 ska en beskrivning, baserad på privat dokumentation, finnas allmänt tillgänglig i en handelskatalog som förs av den yrkesmässiga aktören. Den yrkesmässiga aktören ska på begäran göra denna privata dokumentation tillgänglig för den behöriga myndigheten.
 - c) Det ska vara praktiskt taget fritt från kvalitetsskadegörare och eventuella defekter som kan försämra dess kvalitet som förökningsmaterial, och det ska ha tillfredsställande livskraft och dimensioner för att kunna användas som växtförökningsmaterial samt, när det gäller utsäde, ha tillfredsställande grobarhet.
 - d) Det ska saluföras som enskilda växter eller, när det gäller frön och knölar, i små förpackningar.

En yrkesmässig aktör som utnyttjar detta undantag ska årligen anmäla denna verksamhet till den behöriga myndigheten med avseende på de arter och mängder som berörs.

- 2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta bestämmelser om krav på storlek, form, försegling och hantering för de små förpackningar som avses i punkt 1 d.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2.

Artikel 29

Växtförökningsmaterial som saluförs till och mellan genbanker, organisationer och nätverk

1. Genom undantag från artiklarna 5 – 25 får växtförökningsmaterial saluföras till eller mellan genbanker, organisationer och nätverk vars stadgeenliga ändamål eller ändamål som officiellt anmälts till behörig myndighet är att bevara växtgenetiska resurser, och vars verksamhet bedrivs utan vinstsyfte.

Det får även saluföras av dessa genbanker, organisationer och nätverk till personer som i egenskap av slutkonsumenter bevarar växtförökningsmaterialet utan vinstsyfte.

I de fall som avses i första och andra styckena ska växtförökningsmaterial uppfylla följande krav:
 - a) Det ska förtecknas i ett register som förs av dessa genbanker, organisationer och nätverk med en lämplig beskrivning av växtförökningsmaterialet.
 - b) Det ska bevaras av dessa genbanker, organisationer och nätverk, och prover av växtförökningsmaterialet ska på begäran göras tillgängliga för de behöriga myndigheterna.
 - c) Det ska vara praktiskt taget fritt från kvalitetsskadegörare och eventuella defekter som kan försämra dess kvalitet som förökningsmaterial, och det ska ha tillfredsställande livskraft och dimensioner för att kunna användas som växtförökningsmaterial samt, när det gäller utsäde, ha tillfredsställande grobarhet.
2. Genbankerna, organisationerna och nätverken ska underrätta den behöriga myndigheten om användningen av det undantag som avses i punkt 1 och vilka arter som berörs.

Artikel 30

Utsäde som utbyts in natura mellan jordbrukare

1. Genom undantag från artiklarna 5–25 får jordbrukare utbyta utsäde in natura, om sådant utsäde uppfyller samtliga följande villkor:
 1. Det produceras i respektive jordbrukares egna lokaler.
 2. Det kommer från respektive jordbrukares egen skörd.
 3. Det omfattas inte av ett tjänstekontrakt som genomförs av respektive jordbrukare med en yrkesmässig aktör som bedriver utsädesproduktion.
 4. Det används för dynamisk förvaltning av jordbrukarens eget utsäde i syfte att bidra till biologisk mångfald inom jordbruket.
2. Sådant utsäde ska uppfylla samtliga följande krav:
 - a) Det får inte tillhöra en sort för vilken växtförädlarrätt har beviljats i enlighet med förordning (EU) nr 2100/94.
 - b) Det ska begränsas till små mängder, fastställda av de behöriga myndigheterna för särskilda arter per år och per jordbrukare, utan användning av kommersiella mellanhänder och utan offentlig saluföring.
 - c) Det ska vara praktiskt taget fritt från kvalitetsskadegörare och defekter som kan påverka kvaliteten som utsäde, och det ska ha tillfredsställande grobarhet.
3. Medlemsstaterna ska årligen till kommissionen och övriga medlemsstater anmäla de åtgärder som de vidtagit i enlighet med punkt 2 b.

Artikel 31

Förädlarutsäde

1. Genom undantag från artiklarna 5–25 får en behörig myndighet tillåta aktörer att saluföra utsäde av generationer som föregår stamutsäde till en annan aktör i syfte att odla fram nya sorter (*förädlarutsäde*).

Den behöriga myndigheten ska fastställa tillståndets giltighetstid och mängderna per art när den beviljar tillståndet.

2. Det växtförökningsmaterial som avses i punkt 1 ska åtföljas av en etikett som utfärdats av den yrkesmässiga aktören, med beteckningen "förädlarutsäde", som i förekommande fall ska anbringas på behållaren, bunten eller förpackningen med materialet.

Det ska förseglas och förses med ett partinummer som ska användas för identifiering och kontrollodling innan det används som stamutsäde.

Artikel 32

Växtförökningsmaterial av ännu inte registrerade sorter

1. Genom undantag från artikel 5 får en behörig myndighet ge yrkesmässiga aktörer tillstånd att i förökningssyfte producera och saluföra stamutsäde, prebasmaterial, basutsäde och basmaterial av en sort som ännu inte är registrerad i ett nationellt sortregister enligt artikel 44, om samtliga följande krav är uppfyllda:

- a) Respektive saluföringssektor måste införskaffa detta material eller detta utsäde i förväg, så att det finns tillräckliga lager tillgängliga när respektive sort kommer att registreras.
- b) Det finns ingen risk att ett sådant tillstånd leder till att det saluförda växtförökningsmaterialet är otillräckligt identifierat eller är av otillräcklig kvalitet.
- c) Respektive växtförökningsmaterial tillhör en sort för vilken en ansökan har lämnats in för registrering i ett nationellt sortregister i enlighet med artikel 55.

Ett sådant tillstånd får beviljas för en period på högst tre år för utsäde och högst fem år för annat växtförökningsmaterial än utsäde, och för små mängder per art enligt den behöriga myndighetens anvisningar.

2. Genom undantag från artiklarna 5, 7, 10–12, 15, 20, 23 och 24 får en behörig myndighet bevilja yrkesmässiga aktörer tillstånd att producera och saluföra växtförökningsmaterial av en sort som ännu inte är registrerad i ett nationellt sortregister enligt artikel 44, för en period på högst tre år för utsäde och högst fem år för annat växtförökningsmaterial än utsäde, och för små mängder per art enligt vad den behöriga myndigheten fastställer, om samtliga följande krav är uppfyllda:

- a) Det godkända växtförökningsmaterial används endast för tester eller försök som utförs av yrkesmässiga aktörer för att samla in information om odling eller användning av den berörda sorten på gårdar.
- b) Saluföringen sker endast till de yrkesmässiga aktörer som, utan ytterligare saluföring, lägger fram en rapport om resultaten av testerna eller försöken, gällande information om odling eller användning av sorten.

- c) Det finns ingen risk att ett sådant tillstånd leder till att det saluförda växtförökningsmaterialet är otillräckligt identifierat eller är av otillräcklig kvalitet.
 - d) Det godkända växtförökningsmaterial uppfyller kraven avseende standardiserat växtförökningsmaterial för respektive art.
3. För att erhålla det tillstånd som avses i punkterna 1 och 2 ska den yrkesmässiga aktören lämna in en begäran till de behöriga myndigheterna med uppgifter om följande:
- a) Produktion av det lager av stamutsäde, prebasmaterial, basutsäde, basmaterial, certifikatutsäde och certifikatmaterial som finns tillgängligt före sortregistreringen och de planerade testerna och försöken för standardutsäde och standardmaterial.
 - b) Förädlarens benämning på den sort som anges i ansökan om registrering.
 - c) Förfarandet för upprätthållande av sorten, i tillämpliga fall.
 - d) Den myndighet som håller på att behandla ansökan om registrering av sorten, samt referens till ansökan.
 - e) Den anläggning där produktionen kommer att äga rum.
 - f) Vilka mängder av materialet som ska tillhandahållas på marknaden.
4. De medlemsstater vars behöriga myndigheter har beviljat det tillstånd som avses i punkterna 1 och 2 ska årligen underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.
5. Växtförökningsmaterial som avses i punkterna 1 och 2 ska åtföljas av en etikett, utfärdad av den yrkesmässiga aktören, med angivelsen ”sort som ännu inte förtecknats”.

Artikel 33

Tillstånd vid tillfälliga försörjningsproblem

1. För att undanröja tillfälliga problem med den allmänna försörjningen av växtförökningsmaterial som kan uppstå i unionen på grund av ogynnsamma klimatförhållanden eller andra oförutsedda omständigheter får kommissionen genom en genomförandeakt bemyndiga medlemsstaterna att under en period på högst ett år tillåta saluföring av de kategorier av stamutsäde, prebasmaterial, basutsäde, basmaterial, certifikatutsäde och certifikatmaterial som uppfyller ett av följande villkor:
- a) Det tillhör en sort som inte är upptagen i ett nationellt sortregister.
 - b) Det uppfyller mindre strikta krav än de krav som avses i artikel 7.1.
- Led a ska tillämpas genom undantag från artikel 5 och led b ska tillämpas genom undantag från artikel 7.1.
- I den genomförandeakten kan de högsta mängder som får saluföras per släkte eller per art fastställas.
- Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2.

2. Växtförökningsmaterial som avses i punkt 1 ska åtföljas av en etikett som, beroende på vad som är tillämpligt, anger att växtförökningsmaterial i fråga hör till en icke registrerad sort eller uppfyller mindre strikta kvalitetskrav än de som avses i artikel 7.1.
3. Kommissionen får genom en genomförandeakt besluta att det berörda tillståndet måste upphävas eller ändras, om den drar slutsatsen att det inte längre är nödvändigt eller står i proportion till målet att undanröja de tillfälliga problemen med den allmänna försörjningen av det berörda växtförökningsmaterialet. Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2.
4. Medlemsstaterna får, utan det tillstånd från kommissionen som avses i punkt 1, för en period på högst ett år och för en begränsad mängd per släkte eller art beroende på försörjningsproblemen i fråga, tillåta produktion och saluföring av utsäde som uppfyller krav på grobarhet som sänkts med upp till 15 procentenheter jämfört med de krav som fastställts i enlighet med den genomförandeakt som avses i artikel 7.3.

Artikel 34

Provisoriskt tillstånd i brådskande fall för saluföring av utsäde som inte har certifierats enligt tillämpliga kvalitetskrav

1. De behöriga myndigheterna får under en period på högst en månad tillåta saluföring av utsäde som stamutsäde, basutsäde eller certifikatutsäde, innan det har certifierats att det uppfyller de krav som avses i artikel 7 avseende grobarhet, högsta tillåtna halt av andra arter eller renhet, om det är nödvändigt att snabbt tillhandahålla detta utsäde på marknaden för att tillgodose akuta försörjningsbehov.
2. Det tillstånd som avses i punkt 1 ska beviljas på grundval av en analytisk rapport om utsädet, utfärdad av den yrkesmässiga aktören, som intygar att utsädet uppfyller de krav avseende grobarhet, halt av andra arter eller renhet som antagits i enlighet med artikel 7.1.

Den yrkesmässiga aktören ska lämna in namn och adress för den första mottagaren av utsädet till den behöriga myndigheten. Den yrkesmässiga aktören ska hålla informationen om den preliminära analysrapporten tillgänglig för den behöriga myndigheten.
3. Det utsäde som avses i punkt 1 ska vara försett med en etikett med texten ”Preliminärt tillstånd för saluföring”.

Artikel 35

Växtförökningsmaterial som ännu inte har certifierats

1. Växtförökningsmaterial som har producerats i unionen, men som ännu inte har certifierats som stamutsäde, basutsäde eller certifikatutsäde i enlighet med artikel 7, får saluföras med hänvisning till någon av dessa kategorier, om samtliga följande krav är uppfyllda:
 - a) Före skörden har den behöriga myndigheten, eller den yrkesmässiga aktören under den behöriga myndighetens officiella tillsyn, utfört en fältbesiktning som har bekräftat att växtförökningsmaterialet uppfyller de produktionskrav som avses i artikel 7.1.

- b) Det håller på att certifieras av den behöriga myndigheten eller av den yrkesmässiga aktören, under den behöriga myndighetens officiella tillsyn.
 - c) Kraven i punkterna 2–5 är uppfyllda.
2. Det växtförökningsmaterial som avses i punkt 1 får endast saluföras av den yrkesmässiga aktör som har producerat växtförökningsmaterial till den yrkesmässiga aktör som ska utföra certifieringen. Sådant växtförökningsmaterial får inte överlåtas vidare till någon annan person före den slutliga certifieringen.
 3. Det växtförökningsmaterial som avses i punkt 1 ska åtföljas av en etikett, utfärdad av den yrkesmässiga aktören, med angivelsen ”icke slutgiltigt certifierat utsäde/material”.
 4. Om den behöriga myndigheten på den plats där växtförökningsmaterialet har skördats (*behörig myndighet för produktion*), och den behöriga myndighet där växtförökningsmaterial är certifierat i enlighet med artikel 7 (*behörig myndighet för certifiering*) är olika, ska de utbyta relevant information om produktionen och saluföringen av växtförökningsmaterialet.
 5. Växtförökningsmaterial som har producerats i ett tredjeland, men som ännu inte har certifierats som stamutsäde, basutsäde eller certifikatutsäde i enlighet med artikel 7, får saluföras med hänvisning till någon av dessa kategorier, om samtliga följande krav är uppfyllda:
 - a) Ett beslut om likvärdighet har antagits i enlighet med artikel 39 beträffande tredjelandet i fråga.
 - b) Kraven i punkterna 1 a, 1 b, 2 och 3 är uppfyllda och de yrkesmässiga aktörerna i det berörda tredjelandet har varit föremål för officiell tillsyn av sina behöriga myndigheter.
 - c) De behöriga myndigheterna i medlemsstaten och i det berörda tredjelandet utbyter relevant information om saluföring av materialet.
 - d) De behöriga myndigheterna i det berörda tredjelandet tillhandahåller på begäran all relevant information om produktionen till den behöriga myndigheten i certifieringsmedlemsstaten.

Vid tillämpningen av denna punkt ska hänvisningar till den behöriga myndigheten för produktion i punkterna 1–5 tolkas som hänvisningar till den behöriga myndigheten i det berörda tredjelandet, och hänvisningar där till de krav som fastställts i enlighet med artikel 7.1 ska tolkas som hänvisningar till likvärdiga krav i tredjelandet, som erkänts i enlighet med artikel 39.2.

Artikel 36

Striktare krav för produktion och saluföring

1. Kommissionen får genom genomförandeakter ge medlemsstaterna tillstånd att införa krav avseende produktion eller saluföring av växtförökningsmaterial som är striktare än de krav som avses i artiklarna 7 och 8, på hela eller delar av den berörda medlemsstatens territorium, förutsatt att dessa striktare krav motsvarar särskilda produktionsförhållanden och jordbruksrelaterade klimatbehov i den medlemsstaten med avseende på respektive växtförökningsmaterial.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2.

2. För att få det tillstånd som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna en begäran med angivande av följande:
 - a) Utkast till bestämmelser som innehåller de föreslagna kraven.
 - b) En motivering till varför kraven är nödvändiga och proportionella.
3. Det tillstånd som avses i punkt 1 ska beviljas endast om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Genomförandet av det utkast till bestämmelser som avses i punkt 2 a säkerställer en förbättring av det berörda växtförökningsmaterialet identitet och kvalitet och motiveras av de särskilda jordbruks- eller klimatförhållandena i den berörda medlemsstaten.
 - b) Bestämmelserna i utkastet är nödvändiga och står i proportion till syftet med den åtgärd som avses i punkt 2 a.
4. I tillämpliga fall ska varje medlemsstat senast den... [*ett år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas*] se över de åtgärder som den har antagit i enlighet med artikel 5 i direktiv 66/401/EEG, artikel 5 i direktiv 66/402/EEG, artikel 7 i direktiv 2002/54/EG, artikel 24 i direktiv 2002/55/EG, artikel 5 i direktiv 2002/56/EG och artikel 7 i direktiv 2002/57/EG, och antingen upphäva dessa åtgärder eller ändra dem för att uppfylla de produktions- och saluföringskrav som fastställs i och antas i enlighet med artiklarna 7 och 8.

Den berörda medlemsstaten ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om dessa åtgärder.

Kommissionen får genom genomförandeakter besluta att de åtgärder som avses i första stycket ska upphävas eller ändras, om de anses vara onödiga och/eller inte stå i proportion till sitt syfte. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2.

Artikel 37

Nödåtgärder

1. Om produktionen och saluföringen av växtförökningsmaterial sannolikt innebär en allvarlig risk för människors eller djurs hälsa, växtskyddet, miljön eller odlingen av andra arter, och denna risk inte på ett tillfredsställande sätt kan undanröjas genom åtgärder som vidtas av den berörda medlemsstaten, ska kommissionen genom genomförandeakter utan dröjsmål vidta alla tillfälliga nödåtgärder som krävs. Sådana åtgärder ska vara tidsbegränsade. De kan omfatta bestämmelser som begränsar eller förbjuder saluföring av den berörda växtförökningsmaterialet eller som fastställer lämpliga villkor för dess produktion eller saluföring, beroende på situationens allvar.

Sådana åtgärder får vidtas på kommissionens eget initiativ eller på begäran av en medlemsstat. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2.

Om det finns vederbörligen motiverade och tvingande skäl till skyndsamhet för att undanröja en allvarlig risk för människors hälsa ska kommissionen anta omedelbart tillämpliga genomförandeakter i enlighet med det förfarande som avses i artikel 76.3.
2. Om en medlemsstat officiellt informerar kommissionen om behovet att vidta nödåtgärder, och kommissionen inte agerar i enlighet med punkt 1, får denna medlemsstat anta alla tillfälliga nödåtgärder som krävs. Dessa åtgärder kan omfatta bestämmelser som begränsar, förbjuder eller fastställer lämpliga villkor för

produktion eller saluföring av växtförökningsmaterial inom den medlemsstatens territorium, beroende på situationens allvar. Den berörda medlemsstaten ska genast underrätta de övriga medlemsstaterna och kommissionen om de åtgärder som antagits, och därvid ange orsakerna till sitt beslut.

3. Kommissionen får genom genomförandeakter besluta att de nationella tillfälliga nödgärder som avses i punkt 2 ska upphävas eller ändras, om den anser att dessa åtgärder inte är motiverade med hänsyn till de respektive risker som avses i punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2. Den berörda medlemsstaten får behålla sina tillfälliga nationella nödgärder tills de genomförandeakter som avses i denna punkt börjar tillämpas.

Artikel 38

Tidsbegränsade försök för att hitta bättre alternativ till bestämmelserna i denna förordning

1. Genom undantag från artiklarna 2, 5, 6, 7, 8 och 20 får kommissionen genom genomförandeakter besluta om anordnande av tidsbegränsade försök för att hitta bättre alternativ till bestämmelserna i denna förordning för de släkten och arter som omfattas, om kraven för att tillhöra en registrerad sort, om produktions- och saluföringskraven för prebasmaterial, stamutsäde, basmaterial, basutsäde, certifikatmaterial, certifikatutsäde, standardmaterial och standardutsäde samt kravet att tillhöra någon av kategorierna stamutsäde, prebasmaterial, basutsäde, basmaterial, certifikatutsäde eller certifikatmaterial.

Dessa försök får ske i form av tekniska eller vetenskapliga försök för att undersöka om nya krav är genomförbara och lämpliga jämfört med dem som anges i artiklarna 2, 5, 6, 7, 8 och 20 i denna förordning.

2. De genomförandeakter som avses i punkt 1 ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2 och de ska ange en eller flera av följande uppgifter:
 - a) De släkten eller arter som berörs.
 - b) Villkoren för försöken, per släkte eller per art.
 - c) Försökets varaktighet.
 - d) De deltagande medlemsstaternas övervaknings- och rapporteringsskyldigheter.

Dessa genomförandeakter ska innebära en anpassning till den tekniska utvecklingen vad gäller produktion av det berörda växtförökningsmaterialet, och de ska baseras på jämförande försök av medlemsstaterna.

3. Kommissionen ska se över resultaten av dessa experiment och sammanfatta dem i en rapport, och vid behov ange om artiklarna 2, 5, 6, 7, 8 eller 20 behöver ändras.

AVSNITT 8

IMPORT FRÅN TREDJELÄNDER

Artikel 39

Import på grundval av unionslikvärdighet

1. Växtförökningsmaterial får endast importeras från tredjeländer om det, i enlighet med punkt 2, har fastslagits att det uppfyller krav som är likvärdiga med dem som tillämpas på växtförökningsmaterial som produceras och saluförs i unionen.

Sådan import ska dock inte tillåtas och sådan likvärdighet ska inte erkännas i enlighet med punkt 2 när det gäller sådana bevarandeblandningar som de som avses i artikel 22 och sådant växtförökningsmaterial som det som omfattas av undantagen i artiklarna 26–30.

2. Kommissionen får genom genomförandeakter erkänna att växtförökningsmaterial av vissa släkten, arter eller kategorier som produceras i ett tredjeland, eller i vissa områden i ett tredjeland, uppfyller krav som är likvärdiga med dem som tillämpas på växtförökningsmaterial som produceras och saluförs i unionen, på grundval av följande:

- a) En grundlig undersökning av de uppgifter och data som det berörda tredjelandet har lämnat.
- b) En granskning som kommissionen utför i det berörda tredjelandet och som visar att växtförökningsmaterial i fråga uppfyller krav som är likvärdiga med dem som gäller för växtförökningsmaterial som produceras och saluförs i unionen, om kommissionen har ansett att en sådan granskning är nödvändig.
- c) När det gäller utsäde, det faktum att landet i fråga deltar i OECD:s system för sortkontroll av utsäde som är avsett för internationell handel och tillämpar Internationella frökontrollorganisationens (ISTA) metoder eller, i tillämpliga fall, AOSA:s (Association of Official Seed Analysts) regler.

I detta syfte ska kommissionen undersöka följande:

- a) Tredjelandets lagstiftning om den berörda arten.
- b) Hur tredjelandets behöriga myndigheter och dess kontrollenheter är uppbyggda, deras befogenheter, de garantier som kan lämnas vad gäller tillämpningen och genomdrivandet av tredjelandets lagstiftning inom den berörda sektorn samt tillförlitligheten när det gäller förfarandena för officiell certifiering.
- c) Hur tredjelandets behöriga myndigheter genomför lämplig offentlig kontroll när det gäller identifieringen av och kvaliteten på växtförökningsmaterial för den berörda arten.
- d) De garantier som tredjelandet lämnar för
 - i) att de villkor som gäller för de produktionsanläggningar från vilka växtförökningsmaterial exporteras till unionen är likvärdiga med de krav som avses i denna artikel, och
 - ii) att de behöriga myndigheterna i tredjelandet utför regelbundna och verkningfulla kontroller av dessa produktionsanläggningar.

Kommissionen får också utföra granskningar för att kontrollera efterlevnaden av andra stycket b–d.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2.

3. Den genomförandeakt som avses i punkt 2 får föreskriva om en eller flera av följande aspekter, beroende på vad som är lämpligt för respektive växtförökningsmaterial:
- a) Villkor för kontroller vid produktionsanläggningen som utförs i tredjeländer.
 - b) När det gäller utsäde, villkor för tredjelandets utfärdande av certifikat som tillhandahålls av Internationella frökontrollorganisationen.
 - c) Villkor för utsäde som ännu inte är slutgiltigt certifierat.
 - d) Villkor för förpackning, försegling och märkning av växtförökningsmaterial.
 - e) Villkor för produktion, identitet och saluföring av växtförökningsmaterial, utöver de villkor som föreskrivs i tredjelandets lagstiftning, om detta är nödvändigt för att hantera särskilda aspekter som rör växtförökningsmaterialets identitet och kvalitet.
 - f) Krav som ska uppfyllas av de yrkesmässiga aktörer som producerar och saluför växtförökningsmaterial.
4. Kommissionen får genom genomförandeakter erkänna att de kontroller av sorters upprätthållande som utförs i tredjelandet ger samma garantier som dem som föreskrivs i artikel 72.1, 72.2 och 72.4, i de fall sorter som är registrerade i ett nationellt sortregister eller i unionens sortregister ska upprätthållas i det berörda tredjelandet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2.

Artikel 40

Märkning och information som ska tillhandahållas för växtförökningsmaterial som importeras från tredjeländer

1. Stamutsäde, basutsäde och certifikatutsäde som avses i artikel 39 får endast importeras från tredjeländer om det åtföljs av en OECD-etikett.
- Prebasmaterial, basmaterial och certifikatmaterial som avses i artikel 39 får endast importeras från tredjeländer om det åtföljs av en officiell etikett som utfärdats av den behöriga myndigheten i det berörda tredjelandet.
- Etiketterna ska innehålla samtliga följande uppgifter:
- a) Angivelsen ”uppfyller EU:s bestämmelser och standarder”.
 - b) Art, sort, kategori och partinummer för det berörda växtförökningsmaterialet.
 - c) Datum för förslutning, vid saluföring i behållare eller förpackningar.
 - d) Tredjeland där produktionen ägt rum och behörig myndighet i detta land.
 - e) I tillämpliga fall, det sista tredjeland från vilket växtförökningsmaterialet importerats och det sista tredjeland där växtförökningsmaterialet har producerats.
 - f) När det gäller utsäde, den deklarerade netto- eller bruttovikten för det importerade utsädet eller det deklarerade antalet importerade utsädespartier.
 - g) Namnet på den person som importerar växtförökningsmaterialet.

2. Standardutsäde och standardmaterial enligt artikel 39 får endast importeras från tredjeländer om det åtföljs av en aktörsetikett som innehåller samtliga följande uppgifter:
 - a) Angivelsen ”uppfyller EU:s bestämmelser och standarder”.
 - b) Art, sort, kategori och partinummer för det berörda växtförökningsmaterialet.
 - c) Datum för förslutning, vid saluföring i behållare eller förpackningar.
 - d) Tredjeland där produktionen ägt rum.
 - e) I tillämpliga fall, det sista tredjeland från vilket växtförökningsmaterialet importerats och det sista tredjeland där växtförökningsmaterialet har producerats.
 - f) När det gäller utsäde, den deklarerade netto- eller bruttovikten för det importerade utsädet eller det deklarerade antalet importerade utsädespartier.
 - g) Namnet på den person som importerar växtförökningsmaterialet.
3. Växtförökningsmaterial får importeras till unionen först efter det att importören på elektronisk väg har lämnat in de uppgifter information som avses i punkt 1 eller 2 till den behöriga myndigheten i importmedlemsstaten.
4. Medlemsstaterna ska omedelbart göra en anmälan i det informationshanteringssystem för offentlig kontroll (ImsoC) som avses i artikel 131 i förordning (EU) 2017/625 om alla konstaterade fall av bristande efterlevnad då det importerade växtförökningsmaterialet inte uppfyller kraven i punkterna 1 och 2.

KAPITEL III

KRAV AVSEENDE YRKESMÄSSIGA AKTÖRER

Artikel 41

Skyldigheter för yrkesmässiga aktörer som producerar växtförökningsmaterial

Yrkesmässiga aktörer som producerar växtförökningsmaterial ska

- a) vara etablerade i unionen,
- b) vara registrerade i det register som avses i artikel 65 i förordning (EU) 2016/2031, i enlighet med artikel 66 i den förordningen,
- c) vara personligen tillgängliga, eller utse en annan person, för att samarbeta med de behöriga myndigheterna i syfte att underlätta offentliga kontroller,
- d) identifiera och övervaka de kritiska punkter i produktionsprocessen eller i saluföringen som kan påverka växtförökningsmaterialets kvalitet,
- e) dokumentera den övervakning av de kritiska punkter som avses i led b och hålla dokumentationen tillgänglig för granskning när de behöriga myndigheterna begär detta,
- f) säkerställa att partier av växtförökningsmaterial förblir identifierbara individuellt,
- g) spara uppdaterad information i sina lokaler och på andra ställen som används för produktion av växtförökningsmaterial,
- h) säkerställa att de behöriga myndigheterna har tillgång till lokalerna och andra produktionsplatser, inbegripet lokaler och odlingsfält hos tredje part som man slutit

avtal med, och till dokumentationen från övervakningen och alla dithörande dokument,

- i) vidta åtgärder, vid behov, för att upprätthålla växtförökningsmaterialets identitet i enlighet med tillämpliga krav i denna förordning,
- j) på begäran av de behöriga myndigheterna tillhandahålla alla avtal med tredje part.

Artikel 42

Spårbarhet

1. Yrkesmässiga aktörer ska se till att växtförökningsmaterial är spårbart i alla led i produktionen och saluföringen.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska de yrkesmässiga aktörerna bevara uppgifter som gör det möjligt för dem att identifiera följande:
 - a) De yrkesmässiga aktörer som har levererat det berörda utsädet och materialet till dem.
 - b) De personer till vilka de har levererat växtförökningsmaterial samt det berörda växtförökningsmaterialen, utom när det gäller slutanvändare.De ska på begäran göra sådan information tillgänglig för de behöriga myndigheterna.
3. Yrkesmässiga aktörer ska bevara dokumentation över växtförökningsmaterial och de yrkesmässiga aktörer och personer som avses i punkt 2 i tre år efter det att materialet har levererats till eller av dem.

Artikel 43

Årlig anmälan av planerad produktion och certifiering av prebasmaterial, stamutsäde, basmaterial, basutsäde, certifikatmaterial och certifikatutsäde

Varje år ska de yrkesmässiga aktörerna underrätta de behöriga myndigheterna om följande:

- a) Sin avsikt att producera prebasmaterial, basmaterial och certifikatmaterial eller stamutsäde, basutsäde och certifierat utsäde, minst en månad innan produktionen inleds.
- b) Produktionen av prebasmaterial, basmaterial och certifikatmaterial som inleddes under tidigare år och fortsätter under det berörda året.

I anmälan ska de berörda arterna, sorterna och kategorierna samt den exakta produktionsplatsen anges.

KAPITEL IV SORTREGISTRERING

AVSNITT 1

Sortregister

Artikel 44

Upprättande av nationella sortregister

1. Varje medlemsstat ska upprätta, offentliggöra i elektroniskt format och uppdatera ett enda nationellt sortregister (*nationellt sortregister*) som innehåller följande:
 - a) Alla sorter som registrerats i enlighet med förfarandet i artiklarna 55–68.
 - b) De bevarandesorter som avses i artikel 26 och som registrerats enligt artikel 53.
2. Växtförökningsmaterial som tillhör en sort som är registrerad i minst ett nationellt sortregister får produceras och saluföras i unionen i enlighet med denna förordning.
3. När en medlemsstat har upprättat sitt nationella sortregister, och varje gång som det nationella sortregistret har uppdaterats, ska medlemsstaten omedelbart anmäla det till kommissionen för införande i unionens sortregister, som avses i artikel 45.
4. Denna artikel och artiklarna 45–74 får inte tillämpas på sorter som odlas fram enbart för att utgöra komponenter i hybrid sorter.

Artikel 45

Upprättande av unionens sortregister

1. Kommissionen ska upprätta, offentliggöra i elektroniskt format och uppdatera ett enda sortregister (*unionens sortregister*).
 2. Unionens sortregister ska innehålla de sorter som registrerats i nationella sortregister och anmälts i enlighet med artikel 44.
- Unionens sortregister kan vara tillgängligt via en elektronisk portal med register över växtförädlarrätter, skogsodlingsmaterial eller andra växter.

Artikel 46

Innehåll i nationella sortregister och unionens sortregister

1. De nationella sortregistren och unionens sortregister ska innehålla alla de uppgifter som anges i bilaga VII för sorter enligt artikel 44.1 a.
- När det gäller de bevarandesorter enligt artikel 44.1 b ska dessa register innehålla åtminstone en kort sammanfattning av den officiellt erkända beskrivningen, deras första ursprungsregion, deras benämning och den person som bevarar dem.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta en delegerad akt i enlighet med artikel 75 för att ändra bilaga VII, med beaktande av den tekniska och vetenskapliga utvecklingen och på grundval av erfarenheter som visar att behöriga myndigheter eller yrkesmässiga aktörer behöver mer exakt information om de registrerade sorterna.

AVSNITT 2

Krav avseende registrering av sorter

Artikel 47

Krav avseende registrering i nationella sortregister

1. Sorter ska registreras i ett nationellt sortregister i enlighet med artiklarna 55–68 endast i följande fall:
 - a) De har

- i) en officiell beskrivning som visar att kraven på särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet i artiklarna 48, 49 och 50 samt kraven på ett tillfredsställande hållbart bruks- och odlingsvärde i artikel 52 är uppfyllda, eller
 - ii) en officiellt erkänd beskrivning enligt artikel 53, om det rör sig om bevarandesorter.
- b) Sorternas benämning bedöms som lämpliga i enlighet med artikel 54.
 - c) Om sorterna innehåller eller består av genetiskt modifierade organismer, ska organismen vara godkänd för odling i respektive medlemsstat i enlighet med artikel 19 i direktiv 2001/18/EG eller artiklarna 7 och 19 i förordning (EG) nr 1829/2003 eller, i tillämpliga fall, i respektive medlemsstat i enlighet med artikel 26b i direktiv 2001/18/EG.
 - d) Om sorterna innehåller eller består av en NGT-växt i kategori 1 enligt definitionen i artikel 3.7 i förordning (EU).../... [Publikationsbyrån, för in hänvisning till NGT-förordning ...], har växten en förklaring om status som NGT-växt i kategori 1 i enlighet med artikel 6 eller 7 i den förordningen, eller så är den avkomma till sådana växter.
 - e) Om sorterna innehåller eller består av en NGT-växt i kategori 2 enligt definitionen i artikel 3.8 i förordning (EU).../... [Publikationsbyrån, för in hänvisning till NGT-förordning ...], har växten godkänts i enlighet med kapitel III i den förordningen.
 - f) Om sorterna är toleranta mot herbicider omfattas de av odlingsvillkor för produktion av växtförökningsmaterial och för alla andra ändamål som antagits i enlighet med punkt 3 eller, om sådana inte har antagits, som antagits av de behöriga myndigheter som ansvarar för registreringen, för att undvika att ogräs utvecklar herbicidresistens på grund av användningen av sorterna.
 - g) Om sorterna har särskilda egenskaper andra än de som avses i led f som kan leda till oönskade agronomiska effekter, omfattas de av odlingsvillkor för produktion av växtförökningsmaterial och alla andra ändamål som antagits i enlighet med punkt 3 eller, om sådana inte har antagits, som antagits av de behöriga myndigheter som ansvarar för registreringen, för att undvika dessa särskilda oönskade agronomiska effekter, såsom att skadegörare utvecklar resistens mot respektive sort eller att de har oönskade effekter på pollinatörer.

En sort får inte registreras med både en officiell beskrivning och en officiellt erkänd beskrivning.

2. Kommissionen ska genom genomförandeakter anta

- a) särskilda krav på särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet per släkte eller art av sorterna enligt punkt 1 a, på grundval av tillämpliga protokoll från Internationella unionen för skydd av nya växtförädlingsprodukter (UPOV), protokoll som fastställts av Gemenskapens växtsortsmyndighet (CPVO) eller andra relevanta tekniska och vetenskapliga rön, och
- b) särskilda krav på särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet per släkte och per art enligt led a för ekologiska sorter som lämpar sig för ekologisk produktion, enligt definitionen i artikel 3 i förordning (EU) 2018/848, på grundval av tillämpliga protokoll från UPOV eller växtsortsmyndigheten, särskilt genom anpassning av kraven på enhetlighet.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2.

De ska anpassa respektive krav till utvecklingen av internationella standarder, i tillämpliga fall, och nya vetenskapliga och tekniska rön.

Till dess att de krav som avses i punkt 2 b har fastställts ska bedömningen av enhetligheten hos sorter som lämpar sig för ekologisk produktion, utom de sorter som avses i artikel 68.1, göras på grundval av avvikande plantor. För självpollinerande arter ska en populationsstandard på 10 % och en acceptanssannolikhet på minst 90 % tillämpas. För korspollinerande arter ska en populationsstandard på 20 % och en acceptanssannolikhet på minst 80 % tillämpas.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 75 för att komplettera denna förordning med de minimivillkor för odling som ska antas av de behöriga myndigheterna i enlighet med punkt 1 f och g med avseende på följande:
 - i) Åtgärder på fältet, inklusive växelbruk.
 - ii) Övervakningsåtgärder.
 - iii) Sättet att anmäla de villkor som avses i led i till kommissionen och till övriga medlemsstater.
 - iv) Regler för rapportering från yrkesmässiga aktörer till de behöriga myndigheterna om tillämpningen av de villkor som avses i led i.
 - v) Uppgifter om de villkor som avses i led i) i de nationella sortregistren.

Dessa villkor ska grundas på de senaste vetenskapliga och tekniska rönen.

4. För att registrera en sort i sitt nationella sortregister ska en behörig myndighet utan ytterligare undersökning godta en officiell beskrivning eller en officiell undersökning av de krav på hållbart bruks- och odlingsvärde som avses i punkt 1 a i, som har framställts av en behörig myndighet i en annan medlemsstat.

Artikel 48

Särskiljbarhet

1. När det gäller den officiella beskrivningen enligt artikel 47.1 a ska en sort anses vara särskiljbar om de egenskaper som kommer till uttryck för en given genotyp eller kombination av genotyper tydligt skiljer sig från dem hos alla andra sorter vars existens är allmänt känd på den ansökningsdag som fastställts i enlighet med artikel 58.
2. Existensen av en annan sort enligt punkt 1 ska anses vara allmänt känd om ett eller flera av följande villkor är uppfyllda:
 - a) Sorten är upptagen i ett nationellt sortregister.
 - b) En ansökan om registrering av sorten, eller en ansökan om beviljande av växtförädlarrätt för sorten, har lämnats in i unionen.
 - c) Det finns en officiell beskrivning av sorten i unionen, den är allmänt känd i hela världen eller den tekniska undersökningen har utförts i enlighet med artikel 59.

3. Vid tillämpning av punkt 2 c ska den eller de personer som ansvarar för de tekniska undersökningarna tillhandahålla den officiella beskrivningen av den sort de granskat för de behöriga myndigheterna.

Artikel 49

Enhetlighet

När det gäller den officiella beskrivningen ska en sort anses vara enhetlig om den, bortsett från den variation som kan förväntas till följd av särdrag hos dess förökning och typ, är tillräckligt enhetlig i fråga om de uttryckta egenskaper som omfattas av undersökningen av särskiljbarhet, samt beträffande varje annan uttryckt egenskap som används för den officiella beskrivningen.

Artikel 50

Stabilitet

När det gäller den officiella beskrivningen ska en sort anses vara stabil om de uttryckta egenskaper som omfattas av undersökningen av särskiljbarhet, liksom varje annan egenskap som används för sortbeskrivningen, förblir oförändrade efter upprepade förökning eller, om det handlar om förökningscykler, i slutet av varje sådan cykel.

Artikel 51

Beviljade växtförädlarrätter

Om en sort har beviljats en växtförädlarrätt i enlighet med artikel 62 i förordning (EG) nr 2100/94 eller i enlighet med lagstiftningen i en medlemsstat, ska denna sort anses vara särskiljbar, enhetlig och stabil när det gäller den officiella beskrivningen samt anses ha en lämplig benämning med avseende på artikel 47.1 b.

Artikel 52

Hållbart bruks- och odlingsvärde

1. Vid tillämpningen av artikel 47.1 c ska det hållbara bruks- och odlingsvärdet för en sort anses vara tillfredsställande om dess egenskaper, jämfört med andra sorter av samma art som registrerats i respektive medlemsstats nationella sortregister, totalt sett erbjuder en tydlig förbättring för hållbar odling och användningsområdena för grödorna, andra växter eller produkter som härrör från dessa.

De egenskaper som avses i första stycket är följande, beroende på vad som är lämpligt för berörda arter, regioner, agroekologiska förhållanden och användningsområden:

- a) Avkastning, inklusive avkastningsstabilitet och avkastning vid begränsad användning av insatsmedel.
- b) Tolerans/resistens mot biotisk stress, inbegripet växtsjukdomar orsakade av nematoder, svampar, bakterier, virus, insekter och andra skadegörare.
- c) Tolerans/motståndskraft mot abiotisk stress, inbegripet anpassning till klimatförhållandena.
- d) Effektivare användning av naturresurser, såsom vatten och näringsämnen.

- e) Minskat behov av externa insatsmedel, såsom växtskyddsmedel och gödselmedel.
 - f) Egenskaper som ökar hållbarheten vid lagring, bearbetning och distribution.
 - g) Kvalitet eller näringsegenskaper.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 får medlemsstaterna samarbeta med andra medlemsstater med liknande agroekologiska förhållanden. Dessa medlemsstater får inrätta gemensamma anläggningar för att utföra undersökningar av det hållbara bruks- och odlingsvärdet.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 75 för att komplettera denna förordning genom att
- a) fastställa minimikrav för utförandet av den undersökning som avses i punkt 1,
 - b) fastställa metoder för bedömning av de egenskaper som förtecknas i punkt 1 a–g, och
 - c) fastställa standarder för utvärdering och rapportering av resultaten från undersökningen av det hållbara bruks- och odlingsvärdet.

Dessa delegerade akter ska anpassa kraven, metoderna och standarderna i leden a–c till den relevanta tekniska eller vetenskapliga utvecklingen och till all ny unionspolitik eller nya unionsbestämmelser för hållbart jordbruk.

Om dessa bestämmelser ännu inte har fastställts får medlemsstaterna anta sådana bestämmelser för sina respektive territorier. Medlemsstaterna ska anmäla dem till kommissionen och övriga medlemsstater.

Kommissionen får, genom genomförandakter, anta ett beslut om att begära att en medlemsstat upphäver eller ändrar dessa bestämmelser, om de på grundval av tillgängliga vetenskapliga och tekniska rön bedöms vara olämpliga för att undersöka det hållbara bruks- och odlingsvärdet för en sort. Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2.

4. Vid registrering av ekologiska sorter som lämpar sig för ekologisk produktion enligt definitionen i artikel 3.19 i förordning (EU) 2018/848 ska undersökningen av det hållbara bruks- och odlingsvärdet utföras under ekologiska förhållanden, i enlighet med den förordningen, särskilt artikel 5 d, e, f och g, artikel 12 samt del I i bilaga II till den förordningen.

Om de behöriga myndigheterna inte kan genomföra en undersökning under ekologiska förhållanden eller en undersökning av vissa egenskaper, inbegripet mottaglighet för sjukdomar, får tester utföras under förhållanden med begränsad användning av insatsmedel och med endast vad som är absolut nödvändigt av pesticider och andra externa insatsmedel för att genomföra testbehandlingarna.

Artikel 53

Registrering av bevarandesorter

1. Genom undantag från artiklarna 48, 49, 50, 52, 55.2, 56, 57 och 59–65 ska en bevarandesort registreras i ett nationellt sortregister om den uppfyller följande villkor:
- a) Den har en officiellt erkänd beskrivning, där de egenskaper som kvalificerar den som en bevarandesort anges i enlighet med definitionen i artikel 3.29.

- b) Det finns en uppgift om dess första ursprungsregion.
 - c) Den har en benämning som överensstämmer med artikel 54.
 - d) Den upprätthålls i unionen.
2. En bevarandesort ska registreras i det nationella sortregistret efter ansökan av en yrkesmässig aktör som är etablerad i unionen. Ansökan ska innehålla alla de uppgifter som avses i punkt 1 a–d.
- Den behöriga myndigheten ska godkänna eller avslå registreringen av en bevarandesort efter att ha kontrollerat att den uppfyller kraven i punkt 1.
3. En sort ska inte förtecknas som bevarandesort i det nationella sortregistret
- a) om den redan är förtecknad i unionens sortregister med en officiell beskrivning enligt artikel 44.1 a, eller om den har strukits ur unionens sortregister som en sort med en officiell beskrivning under de senaste två åren eller inom två år efter utgången av den period som beviljats enligt artikel 71.2, eller
 - b) om den skyddas av gemenskapens växtförädlarrätt i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2100/94 eller av en nationell växtförädlarrätt, eller om en ansökan om en sådan rätt har lämnats in.
4. Den officiellt erkända beskrivning som avses i punkt 1 a ska baseras på resultat från inofficiella tester, kunskap från praktisk erfarenhet av odling, förökning och användning eller annan information, särskilt från myndigheter som arbetar med växtgenetiska resurser eller från organisationer som erkänts av medlemsstaterna för detta ändamål.
- Kommissionen får genom genomförandeakter specificera de egenskaper och den information som beskrivningen bör omfatta om så är lämpligt för specifika arter. Sådana genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2.
5. Den person som ansvarar för upprätthållandet av en bevarandesort ska bevara prover av den och på begäran göra dem tillgängliga för de behöriga myndigheterna.

Artikel 54

Lämpligheten hos sortbenämningar

1. Vid tillämpning av artikel 47.1 b ska en sortbenämning inte anses vara lämplig i följande fall:
- a) Dess användning på unionens territorium hindras av en äldre rättighet som tillhör en tredje part,
 - b) Den kan ofta orsaka svårigheter för användarna vad gäller erkännande eller förökning.
 - c) Den är identisk med eller kan förväxlas med en sortbenämning
 - i) under vilken en annan sort av samma eller en närbesläktad art är införd i ett nationellt sortregister eller i unionens sortregister, eller
 - ii) under vilken material av en annan sort har tillhandahållits på marknaden i en medlemsstat eller i en stat som är medlem i UPOV,

såvida inte den sort som avses i led i eller ii inte längre existerar och dess benämning inte har fått någon särskild betydelse.

- d) Den är identisk med, eller kan förväxlas med, andra benämningar som är allmänt använda vid tillhandahållande av varor på marknaden, eller som inte får användas som benämning enligt unionslagstiftning.
 - e) Den kan väcka anstöt i någon medlemsstat eller störa den allmänna ordningen.
 - f) Den kan vara vilseledande eller skapa förvirring beträffande sortens egenskaper, värde eller sortäktighet, eller beträffande förädlarens identitet.
2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska benämningen på en sort som redan är införd i andra nationella sortregister anses vara lämplig endast om den är identisk med benämningen i dessa register.

Denna punkt ska inte gälla

- a) om benämningen kan vara vilseledande eller skapa förvirring beträffande den berörda sorten i en eller flera medlemsstater, eller
 - b) om tredje parts rättigheter hindrar fri användning av benämningen i förbindelse med sorten i fråga.
3. Om den behöriga myndigheten efter registreringen av en sort fastställer att sortbenämningen vid tidpunkten för registrering inte var lämplig i den mening som avses i punkt 1 och 2, ska sökanden lämna in en ansökan om ny benämning. Den behöriga myndigheten ska ta ställning till denna ansökan efter samråd med växtsortsmyndigheten.

Den behöriga myndigheten får tillåta att den tidigare benämningen används tillfälligt.

4. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 75 för att komplettera denna förordning med särskilda kriterier om sortbenämningars lämplighet i följande avseenden:
- a) Benämningarnas förhållande till varumärken.
 - b) Benämningarnas förhållande till geografiska beteckningar eller ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter.
 - c) Skriftliga godkännanden från innehavare av äldre rättigheter för att undanröja hinder för en benämnings lämplighet.
 - d) Fastställande av om en benämning är vilseledande eller skapar förvirring enligt punkt 1 f.
 - e) Användningen av en benämning i form av en kod.

AVSNITT 3

FÖRFARANDE FÖR REGISTRERING AV SORTER I DE NATIONELLA SORTREGISTREN

Artikel 55

Inlämnande av ansökan

Varje yrkesmässig aktör som är etablerad i unionen får lämna in en elektronisk ansökan till den behöriga myndigheten om registrering av en sort i det nationella sortregistret.

En avgift kan tas ut av den sökande för inlämnandet av ansökan, enligt vad som fastställs av den behöriga myndigheten.

Artikel 56

Innehållet i ansökan om sortregistrering

1. Ansökan om registrering av en sort i ett nationellt sortregister ska bestå av följande:
 - a) En begäran om registrering.
 - b) Identifiering av det botaniska taxon som sorten tillhör.
 - c) Sökandens registreringsnummer, i förekommande fall, samt dennes namn och adress eller, om tillämpligt, namn och adress för medsökande, och fullmakter för eventuella ombud.
 - d) En föreslagen benämning.
 - e) Namn och adress för den person som ansvarar för upprätthållandet av sorten och, om tillämpligt, personens registreringsnummer.
 - f) En beskrivning av sortens viktigaste egenskaper, uppgifter om huruvida den endast är anpassad för särskilda årstider och, om tillgängligt, ett ifyllt tekniskt frågeformulär.
 - g) En beskrivning av förfarandet för upprätthållande av sorten.
 - h) Platsen för förädling av sorten och, i förekommande fall, dess särskilda ursprungsregion.
 - i) Uppgifter om huruvida sorten är registrerad i ett annat nationellt sortregister, eller om sökanden känner till att en ansökan om registrering i ett av dessa register håller på att behandlas.
 - j) Om sorten innehåller eller består av genetiskt modifierade organismer, bevis på att den genetiskt modifierade organismen i fråga är godkänd för odling i unionen i enlighet med direktiv 2001/18/EG eller förordning (EG) nr 1829/2003 eller, i tillämpliga fall, i respektive medlemsstat i enlighet med artikel 26b i direktiv 2001/18/EG.
 - k) Om ansökan gäller bevarandesorter, uppgifter om framställandet av en officiellt erkänd beskrivning av sorten, ett bevis för den beskrivningen och alla handlingar och publikationer som stöder detta.
 - l) Om ansökan gäller sorter som beviljats växtförädlarrätter enligt förordning (EG) nr 2100/94 eller enligt lagstiftningen i en medlemsstat, bevis på att sorten skyddas av en sådan rättighet samt motsvarande officiella beskrivning.
 - m) Om sorten innehåller eller består av en NGT-växt i kategori 1 enligt definitionen i artikel 3.7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... [Publikationsbyrå, för in hänvisning till NGT-förordning ...]²⁶, bevis för att växten har en förklaring om status som NGT-växt i kategori 1 enligt artikel 6 eller 7 i den förordningen eller är avkomma till sådana växter.

²⁶

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... (... s. ...).

- n) Om sorten innehåller eller består av en NGT-växt i kategori 2 enligt definitionen i artikel 3.8 i förordning (EU).../... [Publikationsbyrån, för in hänvisning till NGT-förordning ...], en uppgift om detta.
 - o) Sortens avsedda användning eller odlingsvillkor, om tillämpligt enligt artikel 47.2.
2. Ansökan om registrering av en sort i ett nationellt sortregister ska åtföljas av ett prov som ska användas för undersökningen av sorten i fråga. Den behöriga myndigheten i respektive medlemsstat ska fastställa en tidsfrist för inlämnande av provet och ange dess kvalitet och mängd.

Artikel 57

Formell prövning av ansökan

1. Den behöriga myndigheten i respektive medlemsstat ska registrera och pröva varje ansökan som avses i artikel 55 för att fastställa om den uppfyller kraven i artikel 56.
2. Om ansökan inte uppfyller kraven i artikel 56 ska den behöriga myndigheten ge sökanden möjlighet att inom viss tid korrigera ansökan. Om ansökan inte uppfyller dessa krav inom utsatt tid ska den behöriga myndigheten avvisa ansökan och avsluta sortregistreringen.

Artikel 58

Datum för ansökan om registrering

Datum för ansökan om registrering lämnas in ska vara den dag då den behöriga myndigheten i respektive medlemsstat tar emot en ansökan som till fullo uppfyller kraven i artikel 56.

De behöriga myndigheterna ska omedelbart sända sökanden en bekräftelse på att ansökan har lämnats in, inklusive uppgifter om datum för inlämnandet.

Artikel 59

Teknisk undersökning av sorten

1. Om ansökan efter den formella prövningen bedöms uppfylla kraven i artikel 56 ska en teknisk undersökning av sorten utföras.

Den tekniska undersökningen ska utföras genom odling av sorten, med beaktande av den avsedda användningen och odlingsförhållandena för sorten. Andra metoder, inbegripet biomolekylära tekniker, får användas som kompletterande verktyg, beroende på vad som är lämpligt för den tekniska undersökningen, den berörda arten eller de egenskaper som ska kontrolleras, i enlighet med den genomförandeakt som avses i artikel 47.2 om särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet.

Vid den tekniska undersökning ska följande bedömas:

- a) Om kraven på särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet för sorten enligt artiklarna 48–50 är uppfyllda.
- b) Om sorten har ett hållbart bruks- och odlingsvärde, i enlighet med artikel 52, när det gäller de sorter som avses i artikel 47.1 a ii.

2. Den tekniska undersökning som avses i punkt 1 ska utföras av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 60, om inte det undantag som avses i artikel 61.1 gäller.
3. Om en formell rapport om sortens särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet som utarbetats av växtsortsmyndigheten eller annan behörig myndighet redan finns tillgänglig, ska den behöriga myndigheten beakta slutsatserna i den rapporten för att färdigställa den tekniska undersökningen.
4. En avgift kan tas ut av den sökande för utförandet av den tekniska undersökning som avses i punkt 1, enligt vad som fastställs av den behöriga myndigheten.

Artikel 60

Granskning av den behöriga myndighetens lokaler

Den behöriga myndigheten i respektive medlemsstat får utföra den tekniska undersökningen med avseende på överensstämmelse med de krav på särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet som avses i artiklarna 48–50 först efter det att de lokaler och den organisation som ska användas för ändamålet har befunnits lämpliga för utförandet av undersökningen efter en granskning som utförts av växtsortsmyndigheten eller kommissionen.

På grundval av den granskning som avses i första stycket får kommissionen vid behov rekommendera att den behöriga myndigheten vidtar åtgärder för att säkerställa att den behöriga myndigheternas lokaler och organisation är lämpliga. Kommissionen får genomföra ytterligare granskningar och vid behov rekommendera att de behöriga myndigheterna vidtar korrigerande åtgärder för att säkerställa att lokaler och organisation är lämpliga.

Artikel 61

Auktorisering för sökanden att utföra tekniska undersökningar av det hållbara bruks- och odlingsvärdet

1. Genom undantag från artikel 59.2 får den tekniska undersökningen av huruvida sorten har ett hållbart bruks- och odlingsvärde enligt artikel 52, eller en del av den, utföras av sökanden
 - a) om sökanden har auktoriserats av den behöriga myndigheten i respektive medlemsstat,
 - b) om undersökningen utförs under officiell övervakning och vägledning av den berörda behöriga myndigheten, och
 - c) om undersökningen utförs i de lokaler som är avsedda för detta ändamål.
2. Innan den behöriga myndigheten godkänner att den tekniska undersökningen utförs i förädlarens lokaler ska den granska sökandens lokaler, resurser och organisatoriska kapacitet. Vid granskningen ska det kontrolleras om lokalerna, laboratorieanläggningarna, organisationen och genomförandet av odlingsförsöken är lämpliga för att utföra den tekniska undersökningen i förädlarens lokaler med avseende på kraven på hållbart bruks- och odlingsvärde enligt artikel 52.
3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 75 för att komplettera denna förordning med bestämmelser för den granskning som avses i punkt 2.

4. På grundval av den granskning som avses i punkt 2 får den behöriga myndigheten vid behov rekommendera att sökanden vidtar åtgärder för att säkerställa att sökandens lokaler och organisationen av undersökningen är lämpliga.
5. Den behöriga myndigheten får utföra ytterligare granskningar utöver den som avses i punkt 2 och, i tillämpliga fall, rekommendera sökanden att inom en viss tidsperiod vidta korrigerande åtgärder avseende sina lokaler och sin organisation. Om den behöriga myndigheten efter den perioden kommer fram till att sökandens lokaler och organisation inte är lämpliga, kan den återkalla eller ändra det auktorisering som avses i punkt 1.

Artikel 62

Ytterligare bestämmelser om tekniska undersökningar

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 75 som kompletterar de krav avseende den tekniska undersökningen som fastställs i artikel 59. Dessa delegerade akter kan gälla följande aspekter:
 - a) Kvalifikationer, utbildning och uppgifter för personal vid den behöriga myndigheten eller för sökanden, i fråga om den tekniska undersökning som avses i artikel 61.
 - b) Nödvändig utrustning, bland annat testlaboratorier, som behövs för att utföra den tekniska undersökningen.
 - c) Inrättande av referenssamlingar för sorter, för att jämföra den undersökta sorten med andra sorter i syfte att bedöma särskiljbarhet, samt lagringshanteringen av sådana referenssamlingar.
 - d) Införande av kvalitetsledningssystem, inklusive dokumentation av verksamheter och protokoll eller riktlinjer, för användning vid den tekniska undersökningen.
 - e) Utförande av odlingsförsök och laborietester för vissa släkten och arter, inklusive biomolekylära tekniker.Dessa delegerade akter innebär en anpassning till tillgängliga internationella tekniska och vetenskapliga protokoll.
2. Om inga krav har antagits i enlighet med punkt 1 ska de tekniska undersökningarna utföras i enlighet med nationella protokoll beträffande de aspekter som avses i punkt 1 a–e.

Artikel 63

Konfidentiella uppgifter

1. Om det under den tekniska undersökning som föreskrivs i artikel 59 framkommer att det krävs en undersökning av genealogiska komponenter, ska resultaten av den undersökningen och beskrivningen av de genealogiska komponenterna behandlas konfidentiellt, om sökanden begär det.
2. När det gäller sorter av växtförökningsmaterial som uteslutande är avsedda för produktion av jordbruksråvaror för industriella ändamål ska vissa delar av den tekniska undersökningen och de avsedda användningsområdena för dessa sorter, vars

offentliggörande kan påverka sökandens konkurrensställning, behandlas konfidentiellt om den sökande begär det.

3. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av artikel 8 i förordning (EU) 2017/625.

Artikel 64

Preliminär undersökningsrapport och preliminär officiell beskrivning

1. Efter den tekniska undersökning som föreskrivs i artikel 59 ska den behöriga myndigheten ta fram en preliminär undersökningsrapport om uppfyllandet av kraven på särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet och om egenskaper som är av värde för hållbart bruk och odling, beroende på vad som är tillämpligt, enligt artiklarna 48, 49, 50 och 52, och den ska utfärda en preliminär officiell beskrivning av sorten på grundval av denna rapport.
2. Den preliminära undersökningsrapporten får hänvisa till resultat i andra undersökningsrapporter som utarbetats av den berörda behöriga myndigheten, andra behöriga myndigheter eller växtsortsmyndigheten, och som gäller sorten i fråga.
3. Den behöriga myndigheten ska överlämna den preliminära undersökningsrapporten och den preliminära officiella beskrivningen av sorten till sökanden. Sökanden får lämna synpunkter på dessa handlingar inom 15 kalenderdagar.
4. Om den behöriga myndigheten inte anser att den preliminära undersökningsrapporten utgör en tillräcklig grund för ett beslut om registrering av sorten, ska den från sökanden begära ytterligare information, undersökningar eller andra åtgärder, beroende på vad som är lämpligt, för att säkerställa att sorten uppfyller kraven på särskiljbarhet, enhetlighet, stabilitet och hållbart bruk och odlingsvärde i enlighet med artiklarna 48, 49, 50 och 52.

Artikel 65

Undersökningsrapport och slutlig officiell beskrivning

Efter att ha beaktat eventuella synpunkter på den preliminära undersökningsrapporten och den preliminära officiella beskrivning som sökanden lämnat ska den behöriga myndigheten utfärda en slutlig undersökningsrapport och en slutlig officiell beskrivning av sortens särskiljbarhet, enhetlighet och stabilitet samt en sammanfattning av undersökningsresultaten avseende det hållbara bruks- och odlingsvärdet.

De behöriga myndigheterna ska, på motiverad begäran, tillhandahålla undersökningsrapporterna och den officiella beskrivningen till tredjeparter, om inte annat följer av nationell lagstiftning eller unionslagstiftning om uppgiftsskydd och av bestämmelser om konfidentialitet.

Artikel 66

Prövning av sortbenämningen

Efter den formella prövning av ansökan som föreskrivs i artikel 57, och före registreringen av en sort i ett nationellt sortregister i enlighet med artikel 67, ska den behöriga myndigheten samråda med växtsortsmyndigheten om den sortbenämning som sökanden föreslagit.

Växtsortsmyndigheten ska till den behöriga myndigheten överlämna en rekommendation om lämpligheten hos den sortbenämning som sökanden föreslagit, i enlighet med artikel 54. Den behöriga myndigheten ska informera sökanden om denna rekommendation.

Artikel 67

Beslut om registrering av en sort i det nationella sortregistret

1. Om det, på grundval av förfarandet i artiklarna 55–66, fastställs att sorten uppfyller kraven i artikel 47.1, ska den behöriga myndigheten i respektive medlemsstat besluta att föra in sorten i det nationella sortregistret.
2. Den behöriga myndigheten ska besluta att avslå ansökan om registrering i det nationella sortregistret
 - a) om den konstaterar att tillämpliga krav i artikel 47.1 inte är uppfyllda, eller
 - b) om sökanden inte uppfyllt de skyldigheter som anges i artiklarna 55–64.
3. I beslut om avslag på ansökan om registrering av en sort i det nationella sortregistret ska skälen till avslaget anges.
4. Den behöriga myndigheten ska översända en kopia av det beslut som avses i punkterna 1 och 2 till sökanden.
5. De beslut som avses i punkterna 1 och 2 får överklagas i enlighet med den berörda medlemsstatens förvaltningsrättsliga bestämmelser. Ett överklagande av ett beslut som avses i punkt 1 ska ha suspensiv verkan på registreringen av respektive sort.
6. En avgift kan tas ut av den sökande för antagande av det beslut som avses i punkt 1, enligt vad som fastställs av den behöriga myndigheten.

Artikel 68

Sorter som registrerats i enlighet med direktiv 68/193/EEG, 2002/53/EG, 2002/55/EG och 2008/90/EG

1. Genom undantag från artiklarna 54–67 ska de behöriga myndigheterna i sina nationella sortregister omedelbart registrera alla sorter som officiellt godkänts eller registrerats före den... [*dagen för denna förordnings ikraftträdande*] i de listor, förteckningar eller register som upprättats av deras medlemsstater i enlighet med artikel 5 i direktiv 68/193/EEG, artikel 3 i direktiv 2002/53/EG, artikel 3.2 i direktiv 2002/55/EG och artikel 7.4 i direktiv 2008/90/EG, utan tillämpning av det registreringsförfarande som fastställs i de artiklarna.
2. Genom undantag från artikel 53 ska sorter som godkänts i enlighet med artikel 3 i direktiv 2008/62/EG och artikel 3.1 i direktiv 2009/145/EG före den ... [*Publikationsbyrån, för in dagen för denna förordnings ikraftträdande*] omedelbart registreras i de nationella sortregistren som bevarandesorter med en officiellt erkänd beskrivning utan tillämpning av det registreringsförfarande som fastställs i den artikeln.

AVSNITT 4

REGISTRERINGSPERIOD OCH UPPRÄTTHÅLLANDE AV SORTER

Artikel 69

Registreringsperiod

1. Registreringsperioden för en sort i ett nationellt sortregister (*registreringsperioden*) ska vara tio år.

Registreringsperioden ska dock vara 30 år för sorter av förökningsmaterial för de arter av fruktplantor och vinstockar som förtecknas i del C respektive D i bilaga I.

När det gäller sorter som består av eller innehåller en genetiskt modifierad organism, ska registreringsperioden begränsas till den period för vilken den genetiskt modifierade organismen har godkänts för odling i enlighet med direktiv 2001/18/EG eller förordning (EG) nr 1829/2003.

När det gäller sorter som består av eller innehåller en NGT-växt i kategori 2 enligt definitionen i artikel 3.8 i förordning (EU).../... [Publikationsbyrå, för in hänvisning till NGT-förordning ...], ska registreringsperioden begränsas till den period för vilken den växten har godkänts för odling i enlighet med den förordningen.

2. Registreringsperioden för en sort i ett nationellt sortregister kan förnyas med period på ytterligare 10 respektive 30 år, i enlighet med det förfarande och de villkor som fastställs i artikel 70.

När det gäller en sort som består av eller innehåller en genetiskt modifierad organism, ska förnyelsen av registreringsperioden begränsas till den period för vilken den genetiskt modifierade organismen har godkänts för odling i enlighet med direktiv 2001/18/EG eller förordning (EG) nr 1829/2003.

3. En årlig avgift kan tas ut av den sökande för sortregistreringen, enligt vad som fastställs av den behöriga myndigheten.

Artikel 70

Förfarande och villkor för förnyelse av registrering

1. Den som avser att förnya registreringen av en sort ska lämna in en ansökan tidigast tolv månader och senast sex månader före utgången av den registreringsperiod som avses i artikel 69.1.
2. Ansökan ska göras elektroniskt. Den ska åtföljas av bevis på att villkoren i punkt 3 är uppfyllda.
3. Förnyelsen av registreringen av en sort i ett nationellt sortregister ska bara beviljas om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Sökanden har lagt fram tillräckliga bevis för att sorten fortfarande uppfyller tillämpliga krav i artikel 47.1.
 - b) Den behöriga myndigheten i respektive medlemsstat har fastställt att det finns en person som ansvarar för upprätthållandet av sorten i enlighet med artikel 72.
4. Den behöriga myndigheten får på eget initiativ förnya registreringen av en sort, om den fortfarande i hög grad efterfrågas av berörda yrkesmässiga aktörer och jordbrukare, eller om den bör behållas för att bevara växtgenetiska resurser.

Artikel 71

Avförande ur nationella sortregister

1. Den behöriga myndigheten i respektive medlemsstat ska avföra en sort ur det nationella sortregistret i följande fall:
 - a) Den fastställer, på grundval av nya uppgifter, att kraven för registrering i artikel 47.1 inte längre är uppfyllda.
 - b) Sökanden betalar inte den avgift som den behöriga myndigheten har fastställt i enlighet med artiklarna 55, 59.4, 67.6 och 69.3.
 - c) Den person som ansvarar för upprätthållande av sorten enligt artikel 72 begär detta, eller den personen har upphört att upprätthålla sorten och ingen annan person har blivit ansvarig för upprätthållandet.
 - d) Sorten upprätthålls inte längre i enlighet med kraven i artikel 72.
 - e) Sorten upprätthålls i ett tredjeland, som inte har tillhandahållit hjälp i samband med kontroller av upprätthållandet i enlighet med artikel 72.7.
 - f) I samband med ansökan lämnades osanna eller bedrägliga uppgifter, och beslutet om registrering fattades på grundval av dessa.
 - g) Ingen ansökan om förnyelse har lämnats in inom den tidsfrist som avses i artikel 70.1 och den giltighetsperiod för registrering som avses i artikel 69.1 har löpt ut.
2. På begäran av sökanden får den behöriga myndigheten tillåta att en sort som avförts ur det nationella sortregistret i enlighet med punkt 1 g fortsätter att tillhandahållas på marknaden till och med den 30 juni det tredje året efter avförandet ur registret.

En sådan begäran ska lämnas in senast den dag då registreringens giltighetsperiod upphör.
3. Efter det att sorten i fråga har strukits ur ett nationellt sortregister enligt punkt 1 ska den omedelbart avföras från unionens sortregister, om den inte är registrerad i något annat nationellt sortregister.

Artikel 72

Upprätthållande av sorter

1. Sorter som är registrerade i ett nationellt sortregister ska upprätthållas av sökanden eller av en annan person som sökanden anmält till den behöriga myndigheten. Den behöriga myndigheten ska ge den andra personen tillstånd att upprätthålla sorten, om personen kan styrka sin förmåga att utföra detta uppdrag, och den behöriga myndigheten ska återkalla tillståndet om personen inte längre kan göra det. Sökanden ska meddela medlemsstatens behöriga myndighet personens namn och registreringsnummer.
2. Upprätthållande av sorter ska ske i enlighet med vedertagen praxis för släkten, arter eller särskilda sorttyper, beroende på vad som är tillämpligt.
3. De personer som avses i punkt 1 ska dokumentera upprätthållandet av sorten. Den behöriga myndigheten ska när som helst kunna kontrollera upprätthållandet av sorten genom denna dokumentation. Dokumentationen ska också omfatta produktionen av prebasmaterial, basmaterial, certifikatmaterial och standardmaterial, och de produktionsled som föregår prebasmaterialiet.

Ett standardprov av den berörda sorten ska på begäran lämnas till den behöriga myndigheten.

4. Den behöriga myndigheten ska kontrollera hur upprätthållandet av sorter sker, och får för detta ändamål ta prover på de berörda sorterna. Frekvensen för dessa kontroller ska baseras på sannolikheten för bristande efterlevnad av punkterna 1–3.
5. Om en behörig myndighet finner att den person som ansvarar för upprätthållandet av en sort inte följer kraven i punkterna 1–3, ska den ge personen i fråga en lämplig tidsfrist för att vidta korrigerande åtgärder eller be en annan person att upprätthålla sorten. Om inga sådana åtgärder vidtas inom tidsfristen ska den behöriga myndigheten avföra sorten ur det nationella sortregistret i enlighet med artikel 71.
6. Om en sort upprätthålls i en annan medlemsstat än den medlemsstat där den är registrerad i det nationella sortregistret, ska de behöriga myndigheterna i de båda berörda medlemsstaterna bistå varandra vid kontroller av upprätthållandet. Om inget sådant bistånd ges inom rimlig tid, eller om det konstateras att upprätthållandet av sorten inte utförs i enlighet med denna artikel, ska respektive behörig myndighet avföra sorten ur det nationella sortregistret i enlighet med artikel 71.
7. Om en sort upprätthålls i ett tredjeland ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där sorten är registrerad i det nationella sortregistret begära hjälp från tredjelandets myndigheter vid kontroller av upprätthållandet, om upprätthållandet omfattas av ett erkännande om likvärdighet enligt artikel 39.5. Om inget sådant bistånd ges inom rimlig tid, eller om det konstateras att upprätthållandet av sorten inte utförs i enlighet med denna artikel, ska respektive behörig myndighet avföra sorten ur det nationella sortregistret i enlighet med artikel 71.

AVSNITT 5

BEVARANDE AV DOKUMENTATION OCH PROVER

Artikel 73

Dokumentation om de nationella sortregistren

Den behöriga myndigheten i respektive medlemsstat ska ha en särskild akt för varje sort i det nationella sortregistret, och den ska innehålla följande:

- a) Den officiella beskrivningen eller den officiellt erkända beskrivningen av sorten.
- b) Undersökningsrapporten.
- c) Eventuella kompletterande undersökningsrapporter enligt artikel 64.4.

Om det rör sig om en officiellt erkänd beskrivning ska akten endast innehålla denna beskrivning och de handlingar som styrker den.

Artikel 74

Prover av registrerade sorter

De behöriga myndigheterna ska bevara prover av de sorter som är registrerade i de nationella sortregistren och på begäran göra dem tillgängliga för tredje part.

Kommissionen får genom genomförandeakter fastställa storleken på dessa prover, reglerna för hur de ska ersättas om mängden av det ursprungliga provet är för begränsad eller om den inte längre är tillräcklig på grund av att provet använts i andra undersökningar, samt hur proverna ska lämnas in till andra behöriga myndigheter. Genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2.

KAPITEL V FÖRFARANDEN

Artikel 75

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.3, 7.3, 8.4, 10.2, 15.5, 20.2, 22.2, 24.4, 27.3, 46.2, 47.3, 52.3, 54.4, 61.3 och 62.1 ska ges till kommissionen för fem år från och med den dag då den här förordningen träder i kraft.

Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder på fem år, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av varje period. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av den första perioden på fem år.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2.3, 7.3, 8.4, 10.2, 15.5, 20.2, 22.2, 24.4, 27.3, 46.2, 47.3, 52.3, 54.4, 61.3 och 62.1 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 2.3, 7.3, 8.4, 10.2, 15.5, 20.2, 22.2, 24.4, 27.3, 46.2, 47.3, 52.3, 54.4, 61.3 och 62.1 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 76

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder som inrättats genom artikel 58.1 i Europaparlamentets och rådets förordning

(EG) nr 178/2002²⁷. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Om kommitténs yttrande ska inhämtas genom skriftligt förfarande, ska det förfarandet avslutas utan resultat om kommitténs ordförande, inom tidsfristen för att avge yttrandet, så beslutar eller en enkel majoritet av kommittéledamöterna så begär.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

KAPITEL VI

RAPPORTERING, SANKTIONER OCH ÄNDRINGAR AV FÖRORDNINGARNA (EU) 2016/2031, 2017/625 OCH 2018/848

Artikel 77

Rapportering

1. Senast den ... [*fem år efter den dag då denna förordning börjar tillämpas*], och därefter vart femte år, ska medlemsstaterna till kommissionen överlämna en rapport om följande:
 - a) Mängden certifierat och standardiserat växtförökningsmaterial och arealer som används för produktion av materialet, per år och per art, med angivande av de mängder som används för ekologiska sorter som lämpar sig för ekologisk produktion.
 - b) Mängden salufört heterogent växtförökningsmaterial och arealer som används för produktion av materialet, per år och per art.
 - c) Mängden salufört växtförökningsmaterial av bevarandesorter per år och art.
 - d) Antalet yrkesmässiga aktörer som utnyttjar undantagen för saluföring till slutanvändare i enlighet med artikel 28, berörda arter och den totala mängden växtförökningsmaterial per art.
 - e) Antalet genbanker, organisationer och nätverk med stadgeenligt ändamål eller annat uttalat mål att bevara växtgenetiska resurser i enlighet med artikel 29, samt de berörda arterna.
 - f) De mängder som fastställts per art för utsäde som byts in natura mellan jordbrukare, i enlighet med artikel 30.
 - g) De mängder som godkänts per art som växtförökningsmaterial avsett för tester och försök för framodling av nya sorter, i enlighet med artikel 31.
 - h) De mängder växtförökningsmaterial per släkte och per art för vilka artikel 33.4 har tillämpats.

²⁷ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, 1.2.2002, s. 1).

- i) De mängder växtförökningsmaterial per släkte och per art som importerats från tredjeländer, i enlighet med artikel 39.
 - j) Sanktioner som ålagts i enlighet med artikel 78.
 - k) Antal yrkesmässiga aktörer som är etablerade på deras territorium.
2. Kommissionen ska genom genomförandeakter ange de tekniska formaten för rapportering enligt punkt 1. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 76.2.

Artikel 78

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla dessa regler och åtgärder utan dröjsmål samt eventuella ändringar som berör dem.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att ekonomiska sanktioner för överträdelser av denna förordning, om de begåtts genom bedrägligt agerande, i enlighet med nationell rätt motsvarar åtminstone antingen den yrkesmässiga aktörens ekonomiska fördel eller en andel av den yrkesmässiga aktörens omsättning.

Artikel 79

Ändring av förordning (EU) 2016/2031

I artikel 37 i förordning (EU) 2016/2031 ska punkt 4 ersättas med följande:

- ”4. Kommissionen ska, genom en genomförandeakt, i förekommande fall föreskriva åtgärder för att förhindra förekomsten av reglerade EU-icke-karantänskadegörare på respektive växter för plantering, enligt artikel 36 f. Dessa åtgärder ska, i förekommande fall, gälla införandet till och förflyttning inom unionen av dessa växter.”

Artikel 80

Ändringar av förordning (EU) 2017/625

Förordning (EU) 2017/625 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 1.2 ska följande led läggas till:
”k) Produktion och saluföring av växtförökningsmaterial.”
2. I artikel 3 ska följande punkt läggas till:
”52. *växtförökningsmaterial*: växtförökningsmaterial enligt definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... *+.”

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... (EUT ..., s. ...). [här införs en fotnot som kommer att finnas i den förordningen]

[+ Publikationsbyrån, för in numret på den här förordningen i brödtexten och för in nummer, datum, titel och EUT-hänvisning för förordningen i fotnoten.]

3. Följande artikel ska införas efter artikel 22:

”Artikel 22a

Särskilda bestämmelser om offentlig kontroll och om åtgärder som de behöriga myndigheterna ska vidta när det gäller växtförökningsmaterial

1. Offentlig kontroll för att verifiera efterlevnaden av de bestämmelser som avses i artikel 1.2 k ska inbegripa offentlig kontroll av växtförökningsmaterial, aktörer och andra personer som omfattas av dessa bestämmelser.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 144 i syfte att komplettera denna förordning genom att fastställa bestämmelser dels om utförandet av offentlig kontroll av växtförökningsmaterial för att verifiera efterlevnaden av de unionsbestämmelser som avses i artikel 1.2 k och som är tillämpliga på sådana varor, dels om åtgärder som de behöriga myndigheterna vidtar efter utförandet av sådan offentlig kontroll.

Dessa delegerade akter ska fastställa bestämmelser om särskilda krav avseende utförandet av sådan offentlig kontroll av

- a) införsel till och saluföring inom unionen av visst växtförökningsmaterial som omfattas av de bestämmelser som avses i artikel 1.2 k om dess identifiering och kvalitet, och
 - b) aktörernas verksamhet under produktionen av visst växtförökningsmaterial som omfattas av de bestämmelser som avses i artikel 1.2 k.
3. Kommissionen ska genom genomförandakter fastställa bestämmelser om enhetliga praktiska arrangemang för utförandet av offentlig kontroll av växtförökningsmaterial för att verifiera efterlevnaden av de unionsbestämmelser som avses i artikel 1.2 k och som är tillämpliga på sådana varor samt om åtgärder som de behöriga myndigheterna ska vidta efter sådan offentlig kontroll när det gäller följande:
- a) Enhetlig minimifrekvens för sådan offentlig kontroll, där en miniminivå för offentlig kontroll behövs för att hantera erkända, enhetliga risker för bristande efterlevnad av bestämmelserna om växtförökningsmaterial av ett visst ursprung eller en viss härkomst.
 - b) Enhetlig frekvens för de behöriga myndigheternas offentliga kontroll av aktörer som auktoriserats att utföra certifiering under offentlig tillsyn i enlighet med artikel 12.1 i förordning (EU).../... ++

Dessa genomförandakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 145.2.

++ *Publikationsbyrån*, för in numret på den här förordningen i brödtexten.

4. Vid tillämpning av artikel 30 ska det vara tillåtet att delegera vissa uppgifter som ingår i den offentliga kontrollen enligt denna artikel till en eller flera fysiska personer.”
4. I artikel 40.1 ska följande led läggas till:

- ”c) Laboratorier som är ackrediterade av Internationella frökontrollorganisationen att utföra analyser, tester och diagnoser på utsädesprover.”

Artikel 81

Ändring av förordning (EU) 2018/848

Förordning (EU) 2018/848 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

- a) Led 17 ska ersättas med följande:

”17. *växtförökningsmaterial*: växtförökningsmaterial enligt definitionen i artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... *+.”

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... (EUT ..., s. ...). [här införs en fotnot som kommer att finnas i den förordningen]

[+ Publikationsbyrån, för in numret på den här förordningen i brödtexten och för in nummer, datum, titel och EUT-hänvisning för förordningen i fotnoten.]

- b) Led 18 ska ersättas med följande:

”18. *ekologiskt heterogent material*: heterogent material enligt definitionen i artikel 3.27 i förordning (EU) .../... (*) + +, framställt i enlighet med den här förordningen.”

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) .../... (EUT ..., s. ...). [här införs en fotnot som kommer att finnas i den förordningen]

[++ Publikationsbyrån, för in numret på den här förordningen i brödtexten.]

2. Artikel 13 ska utgå.

3. I del I punkt 1.8.4 i bilaga II till förordning (EU) 2018/848 ska andra stycket ersättas med följande: ”All förökning, utom växtvävnadskulturer, cellkulturer, embryonalt material, meristem, chimära kloner och material som tagits fram genom mikroförökning, ska ske enligt certifierad ekologisk produktion.”

KAPITEL VII SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 82

Upphävanden

Direktiv 66/401/EEG, 66/402/EEG, 68/193/EEG, 2002/53/EG, 2002/54/EG, 2002/55/EG, 2002/56/EG, 2002/57/EG, 2008/72/EG och 2008/90/EG ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till de upphävda akterna ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellerna i bilaga VIII.

Artikel 83

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den ... [36 månader efter datumet för denna förordnings ikraftträdande].

Dock gäller följande:

- a) Artikel 40.4 ska tillämpas från och med tre dagar efter denna förordnings ikraftträdande.
- b) Artikel 52 ska tillämpas från och med den ... [60 månader efter dagen för denna förordnings ikraftträdande] för de arter som förtecknas i delarna B och C i bilaga I. Den är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande